

Titovo Velenje

8. oktober je praznik delovnih ljudi in občanov Šaleške doline. Letošnji praznik je nekaj posebnega, izjemnega. Ne samo zato, ker tokrat praznujemo 40-letnico napada borcev 1. štajerskega bataljona na mesto Šoštanj — v spomin na ta dogodek slavimo občinski praznik, prebivalci Šoštanja pa krajevni praznik —, ampak bo letošnji praznik ostal v naših srcih, našem spomi-

nu kot enkratni dogodek, saj bodo delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje na seji 9. oktobra ob 17. uri v domu kulture v Velenju razglasili preimenovanje Velenja v TITOVO VELENJE.

Ob velikem ponosu na priznanje celotne jugoslovanske skupnosti delovni ljudje in občani Velenja in celotne Šaleške doline hkrati

s tem sprejemamo tudi veliko odgovornost, da bomo tudi v prihodnje ne le sledili Titovemu delu, njegovi misli, ampak, da bomo vedno in na vseh področjih za vzgled drugim, da bomo z nadaljnjimi dosežki nenehno potrjevali pravilnost naše poti. »Bomo dosledni v stabilizacijskih prizadevanjih danes, jutri, pojutrišnjem.

Proslava v soboto, 10. oktobra, odpovedana

Od Titovih besed k dejanjem!

V torek, 6. oktobra je bila v Velenju izredna seja predsedstva občinske konference SZDL Velenje in odbora za poimenovanje mesta Velenje po tovaršu Titu.

V zvezi z napovedano osrednjo proslavo ob preimenovanju Velenja v Titovo Velenje in drugimi prireditvami je bilo sklenjeno:

Predsedstvo občinske konference Socialistične zveze delovnih ljudi in občine Velenje in Odbor za poimenovanje Velenja po tovaršu Titu sta na skupni seji 6. oktobra obravnavala potek priprav na poimenovanje Velenja in ocenila, da ne moremo mimo sklepa predsedstva SFRJ in CK ZKJ glede stabilizacijskih prizadevanj. Zato sta se odločila, da v Velenju storimo prvi korak k uresničevanju stališča, da je potrebno v naši družbi na vseh ravneh zmanjšati stroške za razne prireditve, v našem primeru pa za prireditve ob poimenovanju mesta po tovaršu Titu.

Oba organa sta ocenila za nujno, da se v korist stabilizacijskih prizadevanj odpove

osrednja proslava, na katero so bile vabljene delegacije vseh slovenskih občin, pobratenih občin in Titovih mest ter predstavniki republiških in zveznih organov in da se omeji obseg vseh prireditev ob letošnjem občinskem prazniku, zlasti pa tistih, ki so vezane na kakršne koli stroške.

Takšno odločitev je narekovalo spoznanje, da je zadnji čas, da začnemo na vseh ravneh s konkretnimi dejanji dokazovati, koliko smo resnično pripravljeni razumeti in podpreti stabilizacijske napore v naši družbi.

Za to odločitev nam je kot izhodišče služila Titova misel, da je potrebno preiti od besed k dejanjem. Želimo, da je naša odločitev prvi vendar resnični korak k zmanjševanju stroškov.

Ker gre v našem primeru za poimenovanje Velenja po tovaršu Titu, smo dolžni upoštevati njegove misli in le-te tudi uresničevati. Družbeno-ekonomске razmere pa tokrat zahtevajo, da smo pri svojih odločitvah v celoti dosledni.

Ob proslavljanju občinskega praznika in preimenovanja mesta zato odpovedujemo proslavo v soboto, 10. oktobra ob 11. uri in vse tiste prireditve,

ki so vezane s prekomernimi stroški. Vse slovesnosti pa bomo opravili na svečani seji občinske skupščine v petek, 9. oktobra ob 17. uri v domu kulture Velenje.

S prepričanjem, da lahko samo na takšen način prispevamo svoj delež k pravilnemu razumevanju akcij za ohranjanje in obeleževanje imena in dela tovarša Tita, pozivamo delovne ljudi in občane, družbenopolitične organe in organizacije na vseh ravneh, da našo odločitev podprejo in ji sledijo s konkretnimi akcijami v lastnih okolišjih.

Predsedstvu Republiške konference SZDL in vodstvom vseh družbenopolitičnih organizacij v republiki pa predlagamo, da takoj sprejmejo ustrezne odločitve tudi glede tistih manifestacij in prireditev, ki so še predvidene v letošnjem letu in zahtevajo veliko porabo družbenih sredstev.

Velenje, 6. oktobra 1981

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje
Odbor za poimenovanje Velenja

Šaleška dolina

Prireditve in svečanosti ob prazniku

Petek, 9. oktobra

10.00 Svečanost ob 25. letnici delovanja Termoelektrarne Šoštanj.
17.00 Skupna svečana seja zborov skupščine občine Velenje in lastnega odbora za poimenovanje Velenja po tovaršu Titu v domu kulture v Velenju.
18.00 Polaganje vencev k spomeniku Josipu Brozu-Titu v Velenju.

Nedelja, 11. oktobra

8.00 Avto rally „Spominov na NOB“; start na parkirišču pred upravo REK Velenje.
8.30 Otvoritev balinarski turnir na balinišču v športnem parku ob Šaleški cesti v Velenju.
9.00 Trim kolesarjenje; start na parkirišču pred TGO Gorenje Velenje.
9.00 Občinsko tekmovanje lovcev v streljanju na nasele golobe pri lovski koči v Lokah.
16.00 Otvoritev doma družbenih organizacij Konovo, združena z zaključkom izgradnje telefonskega omrežja v krajevnih skupnostih občine Velenje.
22.00 Odhod „Vlaka bratstva in enotnosti“ v Srbijo ob 40-letnici prvega „Vlaka bratstva in enotnosti“

Ponedeljek, 12. oktobra

18.00 Otvoritev razstave inovacij in podelitev priznanj najboljšim inovatorjem občine Velenje v avli skupščine občine Velenje.

KS Šmartno ob Paki

Odkrili obeležje padlemu borcu

Na Velikem vrhu v krajevni skupnosti Šmartno ob Paki so v nedeljo odkrili spominsko obeležje leta 1941 padlemu skojevcu in borcu Savinjske čete Bernardu Račku-Nadiju. Bernard Raček je tam padel kot prva žrtev Savinjske partizanske čete.

Slovesnosti ob odkritju pomnika padlemu borcu so se udeležili številni krajski krajevne skupnosti Šmartno ob Paki, borci, predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter pionirji in mladinci.

Bernard Raček je bil doma iz Zabukovice pri

Žalcu in je že pred vojno deloval v naprednem delavskem gibanju. V juliju leta 1941 se je vključil v Savinjsko partizansko četo, kjer se je izkazal kot požrtvovalen in hraber borec. Padel je 20. septembra leta 1941, po uspešno opravljeni akciji miniranja železniške proge v Penku. Med povratkom v četo je bila skupina izdana, iz nemškega obročja pa se ni prebil le Bernard Raček.

»Tovariš Nadi je padel nekaj metrov više od tega spominskega obeležja, vendar smo to naravno skalo, na kateri stoji plošča izbrali kot simbol trdnosti ideje, za ka-

tero smo se borili in je dal zanj Nadi svoje mlado življenje. «Je med drugim dejal njegov nekdanji soborec, predsednik občinskega odbora ZZB NOV Celje Peter Šprajc.

Ob otvoritvi spominskega obeležja je bil tudi krajši kulturni program, ki so ga pripravili učenci osnovne šole Bratov Letonje ter moški pevski zbor iz Šmartnega ob Paki. Spominsko ploščo pod Potočnikovo domačijo pa je odkril nekdanji borec Savinjske čete Ivan Zupanc.

B. Z.

Slovesen sprejem v Zvezo komunistov

Sto novih članov

Na torkovi priložnostni slovesnosti v domu kulture v Velenju, na kateri je spregovoril predsednik občinske konference ZK Velenje Alojz Kikec, so v zvezo komunistov sprejeli 100 novih članov iz 56 osnovnih organizacij. Na slovesen sprejem so povabili tudi 54 komunistov, ki so postali člani v letih 1950/51 in se tako že tri desetletja borijo za cilje revolucije.

V nagovoru je Alojz Kikec dejal, da se s poimenovanjem našega mesta po tovaršu Titu uresničuje dolgoletna želja delavcev in občanov Velenja, da naše delo in življenje še tesneje povežemo z delom in mislijo tovarša Tita. Delavski razred Velenja, zveza komunistov in vse druge subjektivne sile, vsi delovni ljudje in občani ter celotna Slovenija dobivamo s tem aktom, je dejal govornik, potrditev, da naš samoupravni socialistični razvoj dokazuje uresničevanje Titovih misli o iz-

gradnji humanega socializma in oblasti delavskega razreda, obenem pa sprejemamo nase nalogo, ki obvezuje bolj kot vse druge, da si bomo v nadaljnjem družbenopolitičnem, samoupravnem in družbeno-ekonomskem razvoju občine in širše skupnosti dosledneje zastavljali vprašanje, ali vedno delamo in živimo tako, kot bi želel in nas je usmerjal tovarš Tito in Zveza komunistov Jugoslavije.

Na torkovem zboru so komunisti odločno podprli tudi stališče predsedstva občinske konference SZDL Velenje in odbora za poimenovanje Velenja po tovaršu Titu, da je treba v naši družbi v skladu s stabilizacijskimi prizadevanji na vseh ravneh zmanjšati stroške za razne prireditve in da začnemo s konkretnimi dejanji na vseh ravneh dokazovati, koliko smo resnično pripravljeni uresničevati stabilizacijske napore v naši družbi.

Čakajo jih nove dolžnosti

Ob poimenovanju mesta Velenje po tovaršu Titu je uredništvo Našega časa pripravilo posebno številko. Naročniki jo prejmejo skupaj s pričujočim Našim časom.

PRIZNANJA IN NAGRADE OBČINE VELENJE 1981

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje so na skupni seji 1. oktobra, na predlog komisije za priznanja in nagrade, določili letošnje dobitnike priznanj in nagrad občine Velenje. Priznanja in nagrade so bile podeljene na priložnostni slovesnosti v sredo, 7. oktobra.

Nagrado »8. oktober« sta prejela Miha Krofl iz Velenja

za opravljeno pionirsko delo pri nastajanju delovne organizacije ERA Velenje, ki je nosilka trgovske dejavnosti pri preskrbi potrošnikov v občini Velenje.

Njegovo pionirsko delo je predvsem v tem, da je od prvih začetkov nastajanja trgovine v Velenju sodeloval kot neposredno odgovoren že za takratni Rudarski magazin Rudnika lignita Velenje in sooblikoval novo podjetje Bazen I. 4. 1951 po odcepitvi od RLV. V tem času je 25 delavcev takratnega Bazena začelo samoupravljalno pot s formiranjem prvega DS, ki so ga sestavljali vsi delavci.

Trgovsko podjetje Bazen je uspešno vodil vse do konca leta 1968, medtem pa so že načrtovali novo in ustreznejše organiziranje trgovine v Velenju. S 1. 1. 1969 sta se združila Bazen in Velma v novo delovno organizacijo ERA Velenje, kjer so se združile delovne moči obeh trgovskih organizacij z namenom, da bodo boljše opravljale svoje poslanstvo.

Nova delovna organizacija je še smelejše načrtovala svoj razvoj, tako v pogledu širjenja dejavnosti kot tudi v pogledu izgradnje prodajne mreže.

Razvoj družbenoekonomskih odnosov v naši družbi posebno pa še hiter gospodarski razvoj v občini Velenje je zahteval še večje napore pri povezovanju in razvijanju trgovine. S tem, ko je prevzel še večje odgovornosti ob ustanovitvi »ERE«, njegova prizadevanja za razvoj delovne organizacije niso prenehala. 1. 1. 1971 se je delovna organizacija ponovno povečala s priključitvijo KZ Šoštanj, ki je poleg kmetijske proizvodnje na družbenih in zasebnih zemljiščih vključevala tudi del trgovske dejavnosti. Priključitev je pomenila tudi ponovno reorganizacijo in ustreznejšo delitev dela znotraj organizacijskih enot. Delovna organizacija je svojo dejavnost razširila tudi na druga področja, v Celju in tudi v sosednjo socialistično republiko Hrvaško.

Pri uresničevanju ustavnih dopolnil in kasneje zakona o združenem delu se je delovna organizacija ob prizadevanju Mihe Krofla postopoma organizirala v temeljne organizacije združenega dela, tako kot je narekoval njen razvoj. V zadnjih letih se je močno razvila tudi kooperacija z obrtniki, ki se je ustrezno organizirala, z letom 1981 pa se je priključilo v DO ERA tudi še trgovsko podjetje Vino Šmartno ob Paki.

Delovna organizacija je pod vodstvom Mihe Krofla zrasla od 25 delavcev, danes pa jih zaposluje blizu 800, ustvarja okrog 2,90 milijarde din celotnega prihodka, oziroma 60 milijona din za razširitev materialne osnove dela.

PODELITEV PRIZNANJA IN NAGRADE OBČINE VELENJE 1981

Ciril Piliš iz Velenja

za njegov prispevek k boljšemu in hitrejšemu gospodarskemu razvoju občine Velenje.

Njegove zasluge na področju gospodarskega razvoja Velenja so velike. Njegovo strokovno znanje na področju financ in izredno široka splošna razgledanost ter daljnovidnost so bile v veliko pomoč pri skoraj vseh razvojnih projektih gospodarstva občine Velenje. Ni mogoče tudi mimogledno njegovih zaslug na področju negospodarstva, kjer je z delom ogromno pripomogel k izgradnji različnih objektov, pomembnih za družbeni standard.

Njegovo veliko razumevanje potreb po minimalnih življenjskih standardih se kaže tudi v prizadevanjih za čim hitrejšo stanovanjsko izgradnjo. Dejstvo je, da je organe upravljanja banke stalno seznanjal in opozarjal na stanovanjsko problematiko in dajal konkretne predloge za financiranje stanovanjske izgradnje. Njegova prizadevanja na tem področju se kažejo tudi v tem, da velenjska banka edina v Sloveniji odobrava posojila za stanovanjsko izgradnjo tudi kmetom.

Kot dober gospodarstvenik zna v najtežjih situacijah najti primerno rešitev za reševanje

nakopičenih gospodarskih problemov, kar je še posebej pomembno v sedanjem času.

Srebrni grb občine Velenje je bil dodeljen mestu Šoštanj

zaradi svetlih in izjemnih zgodovinskih dogodkov izpred štiridesetih let začetkov našega narodnoosvobodilnega boja.

Šoštanj je bilo leta 1941 prvo osvobodeno mesto na Slovenskem in v tedaj okupirani Evropi. Ni bil zgolj slučaj, da so borci I. Štajerskega bataljona v noči od 7. do 8. oktobra krenili v napad in mesto Šoštanj za nekaj ur osvobodili. Kljub močnemu delovanju nemških utrditev so delavstvo in napredna mladina že pred drugo svetovno vojno revolucionarno delovali in se organizirano pripravljali na borbo proti fašizmu.

Nemški okupator je spoznal, da slovensko ljudstvo ne bo pokorno. Oktobrski zgodovinski dogodek v Šoštanju je nemške osvajalce preplašil, zato so sklenili, da bodo takoj pokazali svojo moč. Dva dni po partizanskem napadu so iz zaporov pripeljali 10 talcev in jih v Šoštanju ustrelili. S tem dejanjem pa Nemci niso dosegli svojega namena. Osvoboditev Šoštanja je močno odjeknila po vsej domovini in Slovenci smo krenili v organizirani upor.

Ob poimenovanju prvega slovenskega mesta v Titovo Velenje in prazniku občine je podelitev občinskega priznanja »srebrnega grba občine Velenje« mestu Šoštanj, ki je obeleženo s pomembnim zgodovinskim izročilom, zahvala žrtvam fašističnega nasilja in spodbuda prebivalcem tega mesta, da prizadevno sodelujejo pri izgradnji socialistične samoupravne Jugoslavije.

DO Termoelektrarne Šoštanj

ob 25-letnici delovanja.

Začetki šoštanjskih Termoelektrarn segajo v leto 1954. 16. maja 1956 je začel z obratovanjem I. blok, 20. 9. 1956 pa II. blok. Z dograditvijo prvih dveh blokov je povezan tudi začetek samoupravljanja v tej DO.

Surovinska osnova pa je omogočala, da so bile sprejete odločitve o izgrajevanju nadaljnjih zmogljivosti za proizvodnjo električne energije. Tako je bil dograjen blok 75 MW, za njim 275 MW in nato še blok 335 MW. Tako je današnja zmogljivost TE Šoštanj 745 MW. V času izgradnje in obratovanja je delovni kolektiv dajal tudi pečat izgradnje in razvoja mesta Šoštanj. Delovni kolektiv je izkazoval razumevanje za probleme, ki so bili prizadejani Šoštanju z izgradnjo TE in za potrebe, ki so izhajale iz reševanja teh problemov.

Posebej v zadnjem času je pomemben delež kolektiva te delovne organizacije pri samoupravnem organiziranju KS Šoštanj.

Ivo Jamnikar iz Velenja

za njegovo tvorno delo pri razvoju novega koncepta izobraževanja ob delu, ki se potrjuje tudi teoretično v sedanjem zakonu o usmerjenem izobraževanju.

Leta 1958 je v okviru rudnika lignita Velenje osnovana Industrijska rudarska šola. Celotno organizacijo praktičnega pouka učencev rudarjev je prevzel na svoje rame tovariš Jamnikar, ki je bil sprva vse v eni osebi: vodja praktičnega pouka, učitelj praktičnega pouka in vzgojitelj učencem.

Tu je praktično spoznal zakonitosti vzgojno izobraževalnega procesa in od vsega začetka si je prizadeval povezovati teoretično in praktično izobraževanje v celovit vzgojni proces. Ta miselna zasnova in njeno praktično izvajanje je v letu 1963 pripeljalo do ustanovitve rudarskega šolskega centra kot samostojne vzgojno-izobraževalne ustanove, v kateri se učenci praktično in teoretično usposablajo za celo vrsto poklicev.

V maju 1961 se je tovariš Jamnikar vpisal na Visoko šolo za politične vede v Ljubljani in jo v oktobru 1963 uspešno končal.

Od oktobra 1963 do junija 1966 je bil sekretar občinskega komiteja ZKS Velenje, od junija 1966 do 1. 4. 1981 pa direktor Rudarskega šolskega centra Velenje.

Posebej velja poudariti njegove funkcije na področju gospodarskega in družbenega življenja. Kot predsednik izvršilnega odbora Ljubljanske banke-podružnice Velenje si je prizadeval ustvarjati boljše pogoje za razvoj gospodarstva na našem področju. Kot član upravnega odbora sklada za negospodarske

investicije pri SO Velenje je bil iniciator izgradnje mnogih objektov družbenega standarda.

Nagrado »Karel Destovnik Kajuh« so prejeli Irena Foit iz Velenja

zaradi prizadevnega dela pri ureditvi muzejske zbirke afriške umetnosti.

Letos noteka 10 let, odkar sta zakonca František in Irena Foit podarila Velenju muzejsko zbirko afriške umetnosti. Zbirka obsega 1026 eksponatov, od katerih je stalno razstavljenih 329. Zbirka je bila odprta ob občinskem prazniku leta 1971 in je najprej gostovala v knjižnici, kasneje pa je bila strokovno postavljena v prostorih velenjskega gradu, kjer si jo letno ogleda okoli 15.000 do 20.000 obiskovalcev. Zaradi te zbirke je bilo Velenju izrečenih in zapisanih veliko priznanj.

Tovarišica Irena Foit je po II. svetovni vojni spremljala svojega pokojnega soproga pri njegovih raziskavah v Afriki in živel z njim vse do njune izselitve v Jugoslavijo in prihoda v Velenje. Izvršni svet SRS jima je dal izredno pokojnino, in izredno državljanstvo SFRJ, občina Velenje pa stanovanje. To pa je tudi vse, kar sta prejela za podarjeno zbirko. Prof. Foit je umrl pri prevozu zbirke v Velenje, tovarišica Irena pa je nadaljevala njegovo delo do leta 1974, ko je bila zbirka dokončno postavljena. Ves čas pa je sodelovala še pri vodenju obiskovalcev po Afriški zbirki, še zlasti kadar je šlo za nemško, angleško ali francosko govoreče obiskovalce in razne diplomatske ter konzularne predstavnike in druge.

Ker je nekaj eksponatov ostalo na Češkem, kjer sta jih zakonca prvotno deponirala, je Irena Foit pridobila še 10 redkih eksponatov in jih podarila muzeju.

Irena Foit je tako poleg enkratnega akta podaritve zbirke neprecenljive vrednosti Velenju, ves čas skrbela in bogatila zbirko ter s tem kulturno obogatila našo občino. Velenje pa je tudi po zaslugi te zbirke postalo znano ne samo v domovini, temveč tudi daleč zunaj naših meja.

Šaleška folklorna skupina KOLEDA Velenje

Svoje delo je razširila na Šmartno ob Paki in tudi tam ustanovila zelo aktivno folklorno dejavnost in skupino, ki vzgaja plesalce in opravlja etnološko delo na svojem področju.

ŠFS Koleda je v 10 letih dela opravila kar 287 kvalitetnih nastopov. Aktivno deluje 3 mladinske skupine z 80 člani in krožki folklorne na treh osemletkah s 100 člani.

ŠFS Koleda je z nenehnim in vztrajnim delom ter zbiranjem uredila bogat fundus narodnih noš za skoraj vse vrste plesov in je verjetno edinstven v Sloveniji.

Z doslednim in vztrajnim delom se ŠFS uveljavlja na širšem slovenskem (Križanke) in mednarodnem prostoru.

Vsako leto je povabljen in sodeluje na velikih mednarodnih festivalih (letos v ZR Nemčiji, naslednje leto v Franciji) ter tako dostojno in častno zastopa Velenje in Jugoslavijo v tujini.

Neprecenljivo vredno je delo skupine z osnovnošolsko in srednješolsko mladino, kajti tudi s folkloro gojimo ljubezen do vsega našega, ljubezen do naprednih izročil slovenskega in jugoslovanskih narodov.

Delo ŠFS Koleda je glede oblik, kvalitete in množičnosti izjemno in ji bō Kajuhova nagrada samo velika spodbuda za njeno nadaljnje delo.

Kolektiv osnovne šole Miha Pintar-Toledo Velenje

Kolektiv osnovne šole Miha Pintar-Toledo je pri svojem prizadevnem učnovzgojnem delu v 25. letih izredno uspel povezati vzgojno-izobraževalne dejavnosti, ki se odvijajo v sklopu rednega pouka, z aktivnostmi učencev in pravilno izrabo njihovega prostega časa, še posebej pa s primernim mentorskim pristopom pri organiziranju dela v pionirski in mladinski organizaciji, kjer se mladi, vodeni s pedagoškim entuziazmom ravnatelja in učiteljev aktivno vključujejo v vse tiste aktivnosti, ki jim omogočajo razvoj v svobodne, duhovno bogate in samoupravno naravnane člane naše skupnosti.

Posebno pozornost kolektiv posveča idejni vzgoji, kar se kaže tudi v ohranjeni tradiciji NOB, ki z veseljem in zadovoljstvom obujajo svoje spomine in popeljejo pionirje do pomnikov NOB. Tu jih seznanjajo z revolucionarno preteklostjo v naši ožji domovini.

Za nagrado »Karel Destovnik — Kajuh«

je bil predlagan kolektiv še posebej zaradi prizadevnosti pri povezovanju pionirske in mladinske organizacije s krajevno skupnostjo. Šola je prisotna v vseh aktivnostih, ki jih izvajajo v KS in kolektiv zelo tenkočutno goji sodelovanje s samoupravnimi in družbenopolitičnimi organizacijami v KS, ki so prerasle običajne ustaljene okvire in pomenijo novo kvaliteto uresničevanja poslanstva šole kot enega pomembnih dejavnikov v življenjskem utripu kraja.

Zlati grb občine Velenje pa je bil dodeljen

Delovni organizaciji Rudnik lignita Velenje

Predsedstvi občinskega sindikalnega sveta in občinske konference SZDL sta predlagali, da prejme »zlati grb občine Velenje« delovna organizacija Rudnika lignita Velenje zaradi izredne samoupravljalne zavesti, visoke produktivnosti dela in čute odgovornosti, da so rudarji ob vsakem času vložili optimalne napore in nakopali čimveč premoga. Izradno velik pa je tudi delež kolektiva rudnika lignita pri razvoju občine in mesta Velenje, ki ga letos preimenujemo v Titovo Velenje.

Zgodovina velenjskega rudnika sega že v sredino 18. stoletja, ki so v več krajih Štajerske, med drugim tudi v Velenju, našli premog. Od takrat naprej so v Šaleški dolini z večjim ali manjšim uspehom kopali premog, vendar proizvodnja nikoli ni presegla 350.000 ton.

Šele po drugi svetovni vojni je začel rudnik doživljati hitrejši razvoj. Z izrednimi napore so rudarji obnovili in popravili poškodovane rudarske naprave in že v prvem letu po osvoboditvi dosegli proizvodnjo, ki je bila enaka največji letni proizvodnji, doseženi med vojno. Poleg vseh težav pri obnovi pa je primanjkovalo tudi delovne sile, tako v teh prvih povojnih letih ni bilo nič nenavadnega, da so velenjski rudarji v poprečju naredili tudi po 320 8-urnih delavnikov v letu.

Dne 17. septembra 1950 je bil na RLV izvoljen prvi delavski svet. S tem se začenja novo revolucionarno obdobje v razvoju kolektiva. Uvedba delavskega samoupravljanja na RLV je pomenilo novo kvaliteto. Tako pri oblikovanju gospodarskih, samoupravnih kakor političnih odnosov.

Opuščene so bile preživele metode dela, v rudniku se je začela uvajati nova mehanizacija, pomemben delež pa imajo tudi tisti strokovnjaki, ki so uvedli velenjsko odkopno metodo, ki ustreza specifičnim pogojem odkopavanja.

Z razvojem novih proizvodnih zmogljivosti je rudar dobil solidno osnovo za odločanje o proizvodnji in delitvi rezultatov dela. Zato lahko to obdobje označimo kot izredno pomembno za intenzivno poglobljanje in krepitve samoupravnih odnosov. Rezultat tega procesa je hitro dvigovanje proizvodnje.

V teh letih se je proizvodnja hitro povečevala od 500.000 ton leta 1950, na 2,2 milijona ton 1960, do 3,4 milijona ton premoga leta 1965. Visoka produktivnost dela, ki je dosegla evropsko poprečje in ekonomičnost vložnih sredstev ter razmeroma nizki proizvodni stroški so omogočili, da je delovni kolektiv v teh letih samoupravljanja dosegal zavirljive uspehe. Rudar je s svojim delom obogatil družbo in plemenitil samega sebe.

Organi upravljanja in družbenopolitične organizacije so se vseskozi zavedale, da sta počutje delavca in produktivnost njegovega dela v tesni medsebojni odvisnosti. Tako je z razvojem rudnika raslo in nastajalo tudi novo moderno socialistično mesto Velenje, ki je iz leta v leto spreminjalo svojo podobo.

Tovariš Tito je tako že 19. avgusta 1958 ob svojem prvem obisku v Velenju zapisal: »Presenečen sem nad tem kar, sem tukaj videl kot rezultat ustvarjalnosti naših delavcev. Na to so zares lahko ponosni ne le rudarji in inženirji, temveč naše ljudstvo nasploh«.

Se ne tako dolgo nazaj in tudi še danes lahko ugotavljamo, da je Rudnik lignita Velenje s svojim poletom in delovnim elanom spodbujal in posredno ter neposredno vplival na razvoj družbenoekonomskih dejavnosti v Šaleški dolini in v občini Velenje.

Prepričani smo lahko, da takorekoč skoraj sleherni objekt v dolini, tako gospodarskega kot kulturnega, prosvetnega, zdravstvenega, gostinsko-turističnega, telesnokulturnega in podobnega značaja, nosi pečat knapovskega znoja.

Z delom v prostih sobotah, za kar so se rudarji odločili tudi letos, dokazujejo svojo visoko samoupravljalno zavest in čute odgovornosti, ne samo za razvoj svojega kolektiva in kraja, temveč tudi za dobrobit širše družbene skupnosti.

Potrđitev dosedanjega dela

Velenje bo odslej nosilo ime tovariša Tita. To je največje priznanje našemu mestu, ki je sad naša revolucije. Takrat, po vojni, je bilo Velenje siromašen trg. Ljudje, delavci, rudarji so spoznali, da se lahko iz zaostalosti in revščine rešijo le sami. Odločili so se, da bodo zgradili sodobno delavsko središče, ki bo vedno sledilo vsemu, kar je povezano z imenom tovariš Tito. Pod krampi, lopatami, njihovimi žuljavimi rokami je rastle novo Velenje. Ponosni so pionirji takratni graditelji velenja na to, da bo Velenje Titovo Velenje. Nekatere izmed njih smo obiskali v dneh pred tem velikim — enkratnim dogodkom.

Vlado Oremuž

Ponosni smo na naše mesto

„Prelomnico razvoja Velenja beležimo po mojem mnenju leta 1948, ko so začele potrebe po premoži hitro naraščati. Število zaposlenih v velenjskem rudniku se je povečalo. V Velenje so pričeli prihajati novi ljudje. Nenadoma so se pojavile na našem področju velike potrebe po stanovanjih, trgovinah, šolah, vrtih. Denarja za razrešitev vseh teh vprašanj je bilo seveda premalo in edina rešitev je bilo udarniško delo, ki smo ga pričeli uveljavljati na vseh področjih. Pri tem smo povsod našli veliko odobranje. Rudarjev ni motilo, da so po težkem delu, ko so bili že potrebni počitka, odšli še na udarniške akcije. V to delo so se vključevale celotne družine. Začeli smo takorekoč iz nič. Področje, kjer je danes novo Velenje, je bilo močvirnato. Narediti je bilo potrebno vse. Tukaj je bilo nekaj slabih makadamskih cest, zelo slabo pa smo bili povezani tudi z okolico. Urejali smo ceste, gradili kinodvorano, pomagali pri stanovanjski izgradnji, regulirali Pake, da smo lahko pričeli graditi tudi na levem bregu Velenja. Z velikim zanosom pa smo urejali tudi rekreacijski center ob velenjskem jezeru, kjer naj bi se rudarji po opravljenem težkem delu sprostil in si nabirali novih moči. Vzporedno s tem, smo v Velenju razvijali tudi industrijo, da bi nudili delovna mesta še ženam rudarjev. Razvoj je presegel naša pričakovanja, saj lahko rečem, da je naše mesto zrastle po vojni kot goba po dežju. Pri gradnji smo sodelovali vsi Velenjčani in prav vsi smo se vključili tudi v skrb za ohranitev lepega okolja. Tako nismo imeli težav pri vzdrževanju našega mesta, ki pa žal danes ni več tako lepo kot je bilo pred leti. Prav bi bilo, da bi

ohranili sadove našega dela in posvetili temu vprašanju tudi sedaj več pozornosti. Prepričan sem, da nam bi uspelo to, če bi tudi danes organizirali udarniško delo in vključili v skrb za lepo okolje slehernega prebivalca Velenja.

Menim, da smo si Velenjčani zaslužili, da bo Velenje nosilo ime največjega sina naše domovine. Naše mesto je nastalo, se razvilo, in to zelo uspešno, v povojnem obdobju in je tako prikaz razvoja socialistične družbe. Pri izgradnji smo se aktivno vključevali vsi prebivalci in dosegali izredne uspehe. Uspešno se je razvijalo tudi gospodarstvo, tudi na področju poglobljanja samoupravnih odnosov smo na pravi poti. Pred nami je še veliko nalog, vendar moramo biti prepričani, da jih bomo s skupnimi močmi uspešno uresničevali. Učiti pa se je potrebno pri graditeljih Velenja, pri tistih ljudeh, ki so pred leti z dobro organizacijo dela prispevali k temu, da imamo danes vse to in na kar smo tako zelo ponosni.”

Andrej Smonkar

Radi smo se udeleževali delovnih akcij

»V Velenje sem prišel kot učenec rudarske šole leta 1948. Takoj so me pritegnili v udarniško delo. Dijaki te šole smo takrat stanovali v barakah, zato smo se z navdušenjem vključili v izgradnjo dijaškega doma Lidije Šentjurg, saj smo vedeli, da se nam bodo s tem močno izboljšale življenjske razmere. To je bil torej prvi objekt, pri katerem sem sodeloval, kasneje pa sem se vključil tudi v vsa ostala dela

Spominjam se gradnje stare Name, pa stanovanjskih hiš okoli nje. Posebej všeč mi je bila gradnja osnovne šole Miha Pintar-Toledo. Radi smo se udeleževali teh delovnih akcij, saj smo se za-

vedali, kako zelo pomembno je izobraževanje naših otrok.

Vedeli smo, da bo hitro razvijajoče se mesto Velenje še kako potrebovalo izobražene ljudi.

Svojim otrokom smo želeli zagotoviti kar najustreznejše izobraževanje. Se posebej slovesna je bila otvoritev te nove šole. Po udarim naj, da smo takrat v Velenju oddajali samo kvalificirana dela, vse ostalo pa smo delali udarniško. Na tak način smo z zelo malo denarja zelo veliko naredili. Takrat je bil tukaj samo rudnik, ki je tudi sam potreboval sredstva za hiter razvoj, druge industrije pa skorajda ni bilo.

Škoda, da nismo v Velenju obdržali tradicije udarniškega dela, saj bi bilo lahko danes še lepše, še bolj urejeno, odpravljen bi lahko bilo tudi marsikatero poredno vprašanje.

Na mesto Velenje smo lahko ponosni, še posebej vsi tisti, ki smo se v izgradnjo tega lepega slovenskega mesta vključevali, ki smo zato žrtvovali tudi marsikatero prostoro. Prav zaradi tega se poimenovanja po tovarišu Titu še kako veselimo, saj menimo, da smo Velenjčani to ime tudi zaslužili. Prepričan sem, da bomo v bodoče posvečali hitremu gospodarskemu razvoju še več pozornosti, da bomo še uspešneje razvijali in poglobljali samoupravne odnose, da bomo še naprej zgradili socialistično mesto, ki se je razvilo v povojnem obdobju.

Angela Vutkovič

Z udarniškim delom se je prevzgajal tudi človek

»Udarniško delo ni bilo le pomembno, ker smo gradili novo mesto. Hkrati z graditvijo Velenja se je prevzgajal tudi človek, ki je tu živel ali prišel v ta kraj na obeh straneh reke Pake. Kmalu se je spremenila miselnost, da je za delavca, rudarja, nujno, da ima poleg stanovanja morda še kokošnjak, kosček zemlje... Bolje se je razmišljalo o naslednjem: Rudarjevo delo je zelo naporno, zahtevno, zato po prihodu iz jame potrebuje ustrezen počitek. Tega bo imel dovolj le v velikem stanovanju in v urejenih razmerah. Zaslužiti mora toliko, da bo lahko pošteno preživljal svojo družino s svojo plačo.

Vzporedno z miselnostjo rudarjev se je spreminjala in vzgajala tudi njegova družina. Žene so sodelovale enakopravno v udarniškem delu, tudi pri najtežjih delih. Zanje so prirejali gospodinske tečaje, med katerimi so spoznavale

vse od zdravstvene in higienske nege do medsebojnih odnosov, odnosov med ženo in možem, starši in otroci. Če bi danes vsepovsod v naši državi negovali takšno delo kot smo ga tukaj ter namenjali največjo pozornost tudi vzgoji, potem gotovo ne bi bilo nekaterih neželenih dogodkov.

Pri udarniškem delu je bilo nudenje pomembno naslednje: Vsi, od glavnega inženirja, direktorja, nadzornika, učitelja do rudarja v jami, delavca, gospodinje, otrok so se srečevali na delu in v pristnih medsebojnih človeških odnosih oblikovali drug drugega v pravo osebnost, v človeka samoupravljalca. Ko se danes po tolikih letih spominjamo takratnega izrednega velenjskega znanca, ne smemo pozabiti tudi vseh tistih, ki so prav tako dali takrat svoj pečat delež k izgradnji novega Velenja, novim odnosom med ljudmi, pa jih danes

ni več med nami. Tu mislim na takratnega večkratnega udarnika Dominika Klančnika, pa Alojza Jakliča, ki je veliko storil pri ure-

ditvi in ozelenitvi Velenja... Po dobrih ljudeh je bilo še veliko.

Ko primerjamo naš sedanji odnos do okolja, v katerem živimo, moram reči, da premalo čuvamo, negujemo in dopolnjujemo to kar imamo.

Poimenovanje Velenja po tovarišu Titu je za nas velika čast, hkrati še večja obveza. Tovariš Tito se je vsakokrat začudil, kaj je bilo ustvarjenega od enega do drugega obiska, ko je prišel v Velenje. Vedno je pohvalno govoril o našem delu in se očitno veselil tega ter želel, da bi bilo še več takšnih mest v Jugoslaviji. Zato se mi zdi prav, da ostane spomin na njega ohranjen tudi v imenu Velenja, da se bomo s tem stalno spominjali njegovih zadolžitvev: »Čuvajte to in gradite naprej, kajti v tem se izraža socializem.«

Delo pri regulaciji Pake

Rudi Kortnik

„Kalili in prevzgajali smo se v dobre državljane“

pri izgradnji igrišča ob jezeru, restavracije ob jezeru, regulacije Pake, sledila je izgradnja velenjskega parka, centra Velenja...

Z rastjo proizvodnje je raslo tudi število stanovanj in prebivalcev Velenja. Udarniško delo je bilo pogoj za pridobitev stanovanja.

Vsaka družina je morala opraviti 200 ur udarniškega dela, da je prišla na seznam za pridobitev stanovanja. Seveda so pri dodelitvi stanovanj upoštevali tudi socialne razmere. To, da so si morali stanovalci sami urejevati zelenice okrog blokov, poti, okrasne grede in drugo, je bilo samo po sebi razumljivo.

Rudi Kortnik je podrobno spregovoril tudi o tem kako je bilo or-

ganizirano udarniško delo. Povedal je, da je imela vsaka delovna enota svojega skupinovodja. Na terenu pa so bili tako imenovani terenski delovodje, ki so neposredno organizirali delo in seveda tudi beležili udeležbo. Rudi Kortnik je bil na primer zadolžen za sektor južno od Kidričeve ceste. Na udarniško delo so prihajali vsi od vratarja do direktorja in prav to je bilo tisto vodilo, ki je vplivalo na izredni delovni polet, na prijetno vzdušje, na medsebojno spoznavanje in tudi dobro tovarstvo. Takrat tudi ni bilo tobenega spraševanja, zakaj jaz, on pa ne. Delo je bilo različno naporno, včasih lahko, drugič težko in po štirih urah so bili pogostokrat zelo utrujeni.

Toda prenesli so še tako hudo napor, saj so vedeli, da gradijo za lepši in boljši jutrišnji dan.

„Najbolj zagnan za delo je bil takratni direktor rudnika Nestl Zgank. Ob njem so vzdržali samo najbolj žilavi udarniki, bili pa so tudi takšni, ki so se raje umaknili iz njegove bližine,“ je še posebej poudaril Rudi Kortnik. Udarniško pa tedaj niso opravljale raznih zemeljskih in gradbenih del, ampak tudi druge bolj strokovna dela. Rudi Kortnik je povedal, da je jamska mehanizacija na primer izdelovala razna orodja, popravljala stroje, športne naprave za odbojko, košarko, razne ograje in drugo.

Z udarniškim delom, nenehnim povečevanjem storilnosti v jami, z

uvajanjem samoupravljanja, so se tudi, kot je zatrdil Rudi Kortnik, kalili in prevzgajali v dobre državljane in ponosne Velenjčane. Zato so bili vzor drugim krajem širom po Jugoslaviji. Nešteto delegacij je prihajalo v Velenje in občudovalo njihovo plodno delo, ustvarjalnost knapovskih rok. „Ni pa šlo vse tako gladko,“ je nadaljeval Rudi Kortnik. Ljudi, ki so prihajali v naše mesto, je bilo treba naučiti marsičesa. Predvsem so se morali navaditi terenskega ritma dela in discipline. Bili pa so tudi takšni, izven Velenja, ki so nam zavidali naše uspehe.

Moram tudi povedati, da nas je zelo pogosto obiskoval tovariš Franc Leskošek-Luka, nam dajal napotke in spodbude za nadaljnje delo. Ko danes razmišljam o tistih časih mi je žal, verjetno pa tudi drugim, da nismo takratno obdobje gradnje Velenja posneli na filmske trakove, saj bi bil to poučen kazipot sedanjim generacijam, kako je treba urejevati, predvsem pa vzdrževati okolje v katerem živimo.

Imenovanje mesta Velenje po tovarišu Titu je potrditev dosedanjega dela, na katerega nas je navajala in spodbujala Titova vizija prihodnosti. Vesel sem, da sem prispeval delček k izgradnji Velenja in ponosen, da smo dobili tako veliko nagrado, ki ni le priznanje za nazaj, ampak tudi obveza za prihodnje,“ je končal svoj spomin na gradnjo novega Velenja Rudi Kortnik.

Potrditev dosedanjega dela

Na eni izmed udarniških akcij

Oto Blatnik

Urejanju okolja posvečamo premalo pozornosti

»Moj spomin na naše mesto ga tja do leta 1920. Takrat je tukaj prevladovala revščina. Rudarji so delali le po nekaj delavnikov v mesecu, saj ni bilo velikih potreb po premoгу. Z

zaslužkom so se težka preživljali. V svojih slabih stanovanjih so živeli zelo skromno.

Tudi prva leta po vojni je bilo hudo, ko pa se je povpraševanje po premoгу močno povečalo, se je hitro pričelo razvijati tudi Velenje.

Moram poudariti, da smo imeli v tistih povojnih letih v Velenju resnično dobre organizatorje. To so bili ljudje, ki so znali organizirati ljudske množice. Znali so jim dopovedati, da bodo z udarniškim delom izboljšali sebi in svojim otrokom jutrišnji dan. In ljudje so resnično množično prihajali na gradbišča ter z zadovoljstvom opazovali objekte, ki so nastajali tudi z njihovimi žulji. Radi so sodelovali, prav vsi, čeprav to ni bilo lahko. Večina

je bila rudarjev in v jami so težko delali, po delu pa so se vključili še v prostovoljno delo, čeprav so imeli tudi doma polne roke dela. Jaz sem sodeloval na delovnih akcijah vse do leta 1957, ko sem zbolel za paralizno in sem od takrat priklenjen na invalidski voziček. Najraje se spominjam regulacije Pake. To je bila ena najbolj množičnih akcij.

Veliko smo delali, uspehi našega dela pa so bili kmalu vidni. Naše mesto je bilo resnično lepo. Posebej ponosni smo bili na park, katerega so občudovali tudi številni turisti. Tu je bilo resnično kaj videti. Gredice s cvetjem so bile vredne občudovanja. Danes me ob pogledu na park zaboli srce. Tukaj ob lepem vremenu igrajo

nogomet, pa tudi drugače je prepuščen propadanju. Le kako moremo to dovoljevati in to samo nekaj metrov stran od nogometnega igrišča. Pa tudi okolico blokov bi lahko stanovanjci malo bolje uredili. Včasih ni nikjer manjkalo cvetja, danes pa je to le redko in še tisto kar ga je, je največkrat pomečkano ali polomljeno. Res ne vem, kako ljudi to ne moti in zakaj tega ne uredijo. Če so zdravi, to zanje ni nikakršen napor. Mnogi pa imajo prste-ga časa celo preveč.

Iskre upam, da bomo vsa ta vprašanja, ki so nam v zadnjem času povzročila toliko nevšečnosti, sedaj, ko se bo naše mesto poimenovalo po maršalu Titu, uspešneje razreševali.

Ivo Jamnikar

Kakor si bomo življenje uredili, tako bomo živeli

„Z udarniškiimi akcijami smo pričeli v Velenju takoj po osvoboditvi, saj smo že kar 1945. leta obnavljali porušene domačije v Cirkovcah, Plešivcu, na Graški gori in Paškem Kozjaku. Kasneje smo pričeli z udarniškim delom tudi v dolini. V začetku se je teh prostovoljnih delovnih akcij udeleževalo manjše število ljudi, pa vendarle rezultati niso bili skromni. Najprej smo zgradili kinodvorano, zelo organizirano pa smo se lotili dela pri preurejanju društvenega doma v otroški vrtci. Zgradili smo tudi manjše otroško igrišče. Takšnih manjših delovnih akcij je bilo še več, saj so stanovanjci sami urejali okolico blokov.

Ob teh manjših delovnih akcijah se je ideja udarniškega dela vedno bolj prebijala v zavest ljudi. Takrat je bilo kar pravilo, najprej si uredi okolico stanovanjskega bloka, potem pa boš dobil ključ od stanovanja.

V tistih časih smo načrtovali, da bomo gradili center Velenja v okolici stare Name, vendar pa smo kmalu ugotovili, da je ta prostor mnogo premajhen. Prislunili smo predlogu tovariša Franca Leskoška, ki je dejal, da naj reguliramo reko Pako in tako razširimo naše mesto tudi na njen levi breg. Od ideje do pričetka njene uresničitve ni bilo dolgo. Pripravili smo vse

potrebno za akcijo in povabili k sodelovanju vse velenjčane, pa tudi prebivalce okoliških vasi. Uspeli smo, saj je bila to ena najbolj množičnih akcij. Posebej naj omenim upokoјence, ki so se ob tej priložnosti zelo izkazali. Povedati moram, da je občasno zanimanje za udarniško delo upadlo in storiti smo morali veliko, da smo ljudi ponovno zainteresirali.

Prvotne akcije niso bile dobro organizirane. Na delo smo odšli takoj po opravljeni službeni dolžnosti, potem pa smo delali, včasih tudi do polnoči in dlje.

Jasno je, da naslednji dan učinki dela v delovni organizaciji niso bili posebno dobri. Zaradi tega smo se kasneje dogovorili, da je trajalo udarniško delo po tri ure dnevno. Organizirali pa smo se tudi tako, da je bilo v času, ki smo ga določili že vse pripravljeno za pričetek del, predvsem potreben material in orodje.

Posebej težko delo je bilo v kamnolomu, kjer smo pridobivali kamenje. Tja smo pošiljali posebno močne delavce, saj so morali ročno nalagati in razkladati kamenje.

Delo je bilo težko, pa vendar lahko trdim, da je bila akcija regulacija reke Pake, čudovita akcija, na kateri so ljudje resnično radi sodelovali. Po mojem mnenju se je ravno po tej akciji ideja udarniškega dela še poglobila in se pričela uveljavljati v celotni občini.

Ponosni smo bili, da nam je v nekaj letih uspelo zgraditi Velenje, kjer so imeli delavci lepa, sodobna stanovanja. Po vojni je bil tukaj samo rudnik, pa stari trg in delavsko naselje (barake) v Pesju. Pomembno je bilo, da smo veliko naredili za ljudi, da so ti občutili sadove svojega dela. Pa ne le to. Ljudi so delovne akcije med seboj povezovale. Pri delu ni bilo razlik med zdravniki, profesorji, kmeti, gospodinjami in rudarji. Vsi so

imeli enake naloge, vsi so imeli enake cilje, ki so jih združevali.

Ne smem reči, da je delo vedno uspešno steklo. Bili so tudi spodbujali, ki so celo vzpodbujali, saj so pokazali, kako je potrebno v bodoče pristopiti k delu. Poudarim naj, da je bilo ob teh akcijah pomembno tudi to, da smo spreobračali ljudi, da so postali celo tisti, ki so bili v začetku zelo proti udarniškiemu delu, aktivisti teh akcij.

Med Velenjem nekoč in danes ni skoraj nobene primerjave. Vse kar danes imamo je plod dela rok, pa če pogledamo dobro mehaniziran rudnik moderno Gorenje, sodobne šole, novo zgrajeno mesto z vsemi dobrimi in slabimi stranmi. Predvsem pa so tukaj prebivalci Velenja. Pred vojno je bilo tukaj nekaj veleposestnikov, nekaj večjih kmetov, trgovin in gostiln. Delavcev v Velenju pa je bilo zelo malo. Danes smo v svetu poznani kot rudarsko mesto, v izgradnjo katerega je bilo vloženega mnogo truda.

Opravljenih je bilo okoli milijardo udarniških ur. To moramo bolj ceniti. Vsak Velenjčan naj bi s prostovoljnim delom vsaj malo prispeval, da bi bilo Velenje tudi danes vzor ostalim mestom v Jugoslaviji. Zavedati se moramo, tako kot si bomo življenje uredili, tako bomo živeli.

Miha Krofi

Razvoj trgovine je tesno povezan z razvojem Velenja

„Razvoj trgovine in blagovnega prometa je tesno povezan z razvojem Velenja. Dediščina, ki jo je zapustila vojna, je bila neznanstvena, saj je bilo tukaj le nekaj skromnih lokalov. Sicer pa, saj je naše mesto nastajalo po osvoboditvi. Pred vojno je obstajal samo trg pod gradom, sedaj Staro Velenje. Vse drugo smo zgradili po vojni, v novi Jugoslaviji.

Bogato rudno bogastvo v dolini, potrebe po energiji in ljudje, ki so vedeli, znali in hoteli, so iz te vasi naredili mesto in ustvarili življenjske pogoje vredne delovnega človeka.

Od vsega začetka sem delal v trgovini in pomagal ustvarjati njen razvoj, ki ni bil ločen od ostalih gospodarskih akcij v Velenju. Daleč v povojna leta je dajal utrip nastanku in razvoju ostalih gospodarskih dejavnosti v dolini, rudnik. Na njegovo pobudo in z njegovo pomočjo so nastajala in se razvijala nova podjetja, med temi tudi trgovina.

V tistih časih smo v Velenju veliko delali udarniško. Skorajda ni bilo objekta oziroma druge pridobitve, ki je ne bi naredili udarniško. Trgovskih lokalov si

cer nismo gradili udarniško, smo jih pa udarniško urejali, opremljali, skrbeli za lepo okolico. Trgovine so imele deljen delovni čas in nemalokrat so ostajali trgovci v službi kar ves dan, ko je bilo potrebno urediti to ali ono zadevo. Pri tem lahko s ponosom povem, da nikoli nismo naleteli na težave. Zavest je bila res na visoki ravni in naši delavci so znali prisluniti potrebam naglo razvijajočega se mesta.

Sredstva za izgradnjo so bila vedno močno omejena, saj je bila dana prednost proizvodnim dejavnostim. Primanjkovalo je trgovskih delavcev, imeli smo le nekaj mladih moči, brez izkušenj in znanja. Bilo pa je veliko dobre volje, skromnosti, samoiniciative, predvsem pa čuta odgovornosti do potrošnikov in družbe kot celote.

Tudi današnja trgovina v celoti še ne ustreza željam in potrebam potrošnikov. Vse prepočasi izgrajujemo trgovske lokale v novih soseskah. Tudi založenost in izbira nista na ravni želja in potreb prebivalcev našega mesta in okolice.

Na tej svečani prelomnici v zgodovini Velenja, ko bo preimenovano v Titovo Velenje, prevzemamo tudi delavci v trgovini večje odgovornosti. Tu mislim na boljše urejenost lokalov, izbiro in kar najboljše posredstvo, kjer doslej nismo bili dovolj kritični. S preimenovanjem v Titovo Velenje bomo morali posvečati več pozornosti kar najlepšemu videzu našega mesta, morali bomo biti vzgled gospodarskega napredka in uspešnega razvijanja socialističnih samoupravnih odnosov in na ta način dokazati, da zaslužimo ime našega velikega voditelja.

Alojz Penšek

Občani so tudi bolj povezani med seboj

»Ko sem prišel v Velenje je bilo veliko delovnih akcij, med njimi tudi regulacija Pake, že končanih. Pa vendar je ostalo še dovolj dela. Sam sem pomagal pri izgradnji vodovoda in pri gradnji ceste na Paški Kozjak. Tako kot druge večje udarniške akcije, so bile to zahtevne naloge, ki pa smo jih uspešno reševali.

Spominjam se, da smo se delavci in občani kar radi udeleževali prostovoljnega dela, pa čeprav je bilo pri posameznikih včasih potrebno izpostaviti tudi osebno odgovornost. To so bili pač časi, ko smo želeli kar najhitreje obnoviti našo domovino, množično smo se udeleževali mladinskih delovnih akcij ter krepili bratstvo in vezi med narodi.

Zavedali smo se, da je možno z udarniškiimi akcijami narediti veliko in ker je bilo drugače nemogoče zagotoviti hiter razvoj ter boljše življenje, smo se složno in zavzeto lotili prostovoljnega dela. V Velenju je bilo prostovoljno delo povezano tudi s pridobitvijo stanovanj, zato je bila zagnanost še toliko večja. Več kot je imel kdo udarniških ur, več kot je sodeloval, laže je dobil stanovanje.

Organizacija udarniških akcij prav gotovo ni bila enostavna. Po predhodnem dogovoru se je prostovoljne akcije iz vsake delovne organizacije udeležilo določeno število de-

lavcev. Z deli smo navadno pričeli ob 15. uri, zaključili pa smo jih ob 19. uri. Po opravljenem delu, ko smo videli rezultate in uspehe dela, smo se veseli vračali domov. Pred

tem pa smo navadno še malo pokramljali in se razvedrili.

Mislim, da smo bili v tistih časih občani mnogo bolj povezani med seboj. Bolj smo se poznali, saj so nas akcije zblíževale. Tu ni bilo razlik med intelektualci in nekvificiranimi delavci. Vsi smo bili kot eno.

Med Velenjem nekoč in danes je velika razlika. Na nekdanjem močvirju sedaj stoji lepo mesto. Škoda pa se mi zdi, da je izginila tista zavzetost občanov za urejenost okolja, ki smo jo tako trudoma in skrbno vzgajali v času velikih udarniških akcij.

Potrditev dosedanjega dela

Martin Hajsinger

Želimo, da bi mladi posnemali našo pot

V Velenju je bilo nekoč veliko akcij, pri katerih sem tudi sam sodeloval. Dobro se še spominjam, da so te udarniške akcije vodili tovariši, ki so bili polni zamisli, kako naj bi novo Velenje izgledalo. Eden od teh je bil tudi bivši direktor rudnika, pozneje predsednik občine, Nestl Žgank, ki je bil pri delu dosleden in neizprosni, zato tudi uspeh ni izostal. Med tiste, ki so največ prispevali k razvoju mesta Velenja in njegove okolice, lahko zanesljivo štejemo delavce rudnika, saj jim ni bilo težko opraviti prenekatero prostovoljno uro, čeprav so že v jami opravljali težka in zahtevna dela.

Povsod tam, kjer danes stojijo mogočni objekti in stanovanjske hiše, so bili nekoč travniki in vrtovi. Naenkrat pa se je videz spremenil in rastli so novi objekti, stanovanja, igrišča. Skratka, vse, kar je bilo potrebno za mesto Velenje. Med prve objekte, ki smo jih prostovoljno gradili, sodi vsakor kinodvorana ob bivšem jezeru. Enako so nastali tudi vsi ostali objekti ob jezeru.

Nadalje velja opozoriti še na akcije: regulacija reke Pake, gradnje nekaterih stanovanjskih objektov, igrišč, ureditev okolice, in še in še. Mnogo jih je bilo, saj se človek vseh ne spominja več.

Pri vseh delih so seveda marljivo pomagale tudi žene, ki jim prav tako ni bilo težko poprijeti za lopato ali kramp. Tudi mladi niso stali ob strani.

temveč so prav tako aktivno sodelovali pri ustvarjanju za lepši jutri. Po težkem in naporu delu smo organizirali piknik, na katerem smo se povsod in zastavili naloge za naslednji dan.

Največje priznanje in nagrada za naš trud pa je brez dvoma bil obisk tovariša Tita v Velenju, ko je ob prihodu dejal, da je nadvse vesel takega hitrega napredka kot ga je doživelo mesto Velenje. Prav zato si tudi mi starejši občani Velenja iskreno želimo, da bi današnja mladina posnemala naša prizadevanja in s tem nadaljevala pot, ki smo jo začrtali že pred tolikimi leti.

V posebno čast si štejem, da bo mesto Velenje poimenovano v Titovo Velenje, prav v letošnjem letu, ko osebnemu prazniku svoj življenjski praznik 70-letnico. To je zame še posebno zadovoljstvo, ki se ga bom spominjal vse do konca svojega življenja.

Ivan Krajnc

Udarniško delo se je začelo že v jami

„Udarniško delo se je v Velenju začelo že v jami rudnika in iz jame se je preneslo na celotno Velenje. V jami smo hodili na udarniško delo tudi ob nedeljah, saj se je tudi takrat šlo za vsako tono. Da bi bilo

naše udarniško delo v jami čimbolj uspešno, smo uvedli tekmovanje, kdo bo „naložil“ več premoga. Bil je primer, da je skupina štirih delavcev natovorila vsak več kot 200 ton lignita na „šiht“. Posebno zadolžitev smo imeli člani zveze komunistov, saj je moral vsak član nakopati toliko in toliko vozičkov premoga. Jaz sem moral nakopati udarniško v jami dvajset vozičkov ali približno sto ton lignita. Prej si jih naložil, tem bolje je bilo. Enak tekmovalni duh je nato bil tudi zunanaj, ko smo začeli regulirati Pako in graditi druge objekte. Med nami je bila takrat izjemna zavest. Kar smo se dogovorili, je bilo tudi dosledno izpolnjeno.

Po naporu delu v jami, smo takoj po šihu odhiteli domov, na

hitro pospravili kosilo in ob treh, pol štirih smo bili že na udarniškem delu. Ogromno smo naredili. Tisti, ki ni živel tukaj, danes skorajda ne more verjeti, da je Velenje doživelo takšen razvoj. Vemo, da je bil tu po vojni manjši trg, da je bilo skorajda Pesje večje od Velenja. Ni bilo cest, stanovanj, šol, drugih objektov — skratka, skorajda ničesar. Potrebe pa so narekivale gradnjo novega Velenja. Vendar to gotovo ne bi bilo dovolj, če ne bi bila v nas velika zavest. Če si hotel dobiti stanovanje, ni bilo dovolj, da si delal toliko in toliko let. Stanovanje si si moral zaslužiti tudi z udarniškim delom. Danes pa to ni treba, čeprav menim, da bi bilo potrebno. Zato mi starejši ne moremo razumeti, ko nas pot zanese — na primer — v park, ki je bil tudi udarniško narejen in vidimo, da ga nekateri zaradi svoje objestnosti uničujejo.

Takrat med nami tudi ni bilo nobenih razlik. Delali smo vsi, ne glede na poklic, starost pa tudi telesno moč. Ljudje, ki drugega niso mogli, so pa vodo nosili.

Lepo je danes Velenje, vendar premalo naredimo zanj, saj bi bilo lahko še lepše. Ne smemo dovoliti, da bodo okrog nas polomljena drevesa in klopi v parku, ali podobno. Vsi moramo pokazati večji čut odgovornosti do okolice, kjer živimo, ne pa da gledamo le na lastni standard.

V soboto se bo Velenje preimenovalo v Titovo Velenje. Podobno kot vsi graditelji Velenja, delovni ljudje in občani središča Šaleške doline, sem tudi jaz ponosen na to nagrado, ki nam jo je podelila celotna naša skupnost. Nikoli pa ne bomo smeli pozabiti, da bodo odslej še bolj uprte v nas oči celotne jugoslovanske skupnosti.

Jože Vidmar

Marsičesa smo se bili pripravljene odreči

V Velenju sem prišel v času, ko se je tu pravzaprav šele pričelo razmišljati o večjih delovnih akcijah, ki naj bi pripomogle k hitrejšemu razvoju kraja. Spominjam se gradnje kinodvorane, ki je bila prva nekoliko večja organizirana prostovoljna delovna akcija. Po tej akciji je nastalo kratko zaustajanje, nato pa smo začeli urejati restavracijo na jezeru ter okolico. Občani Velenja, pa tudi okoliških krajev so bolj ali manj radi prihajali pomagat. V začetku morda ni bilo takšnega navdušenja, kasneje pa skoraj ni bilo človeka, ki bi nasprotoval. Videli smo rezultate dela, videli smo cilj in v nas je tlela želja, da ta cilj tudi čimprej uresničimo. Pa ni bilo lahko.

Pogosto smo morali kar z nočnega »šihtha« v kamnolom, kjer je bilo delo precej težko. Toda le redki so se branili. Spominjam se rudarjev iz okoliških krajev, ki so imeli doma zemljo, posestva na katerih je bilo potrebno postoriti marsikaj, pa so vendarle šli na delovne akcije, včasih sicer malo godrnjaje. V tistih časih smo se bili pripravljene odreči marsičemu. Mnogo dobrin, ki nas danes pravzaprav odtujujejo, pa takrat niti nismo imeli. Nismo bili tako pridobitniški, ni se nam neprestano nekam mudilo in zato je bilo takšne akcije gotovo lažje pripraviti.

Kako zelo smo si želeli novo, drugačno okolje dokazuje tudi to, da smo ob

gradnji osnovne šole Miha Pintar Toledo uvedli prvo

ljudsko posojilo. Vsak delavec je moral prispevati 500 din. Svoj delež pa so dali tudi

okoliški kmetje. Pri njih smo predvsem nabirali les.

Od vseh delovnih akcij pa mi je v najlepšem spominu ostala akcija ob izgradnji našega osrednjega parka in kotalkališča. Takrat je bilo poleg velike zavzetosti tudi toliko družabnosti in tovarštva, da mi je kar žal, da takšnih akcij danes ni več. Sicer pa mislim, da bi jih bilo tudi težko organizirati, čeprav bi v neki novi obliki vendarle še lahko zaživele. Morda bi tako vsi tisti, ki so prišli v Velenje, ko je bilo udarniško delo tu že končano, bolj skrbeli za svoja stanovanja in naše celotno okolje, saj bi bil v izgradnjo vložen tudi njihov trud. Kar pa je zlahka pridobljeno, tudi oceniti ne znamo.

Jože Debeljak

Ljudje so jasno videli rezultate svojega dela

»V Velenje sem prišel leta 1954. Danes bi težko rekel, kako sem se sploh vključil v novo delovno okolje, v vzdušje udarnišstva. Ne vem, če je bilo to spontano, prej bi dejal, da je imela skupina zagnanih ljudi z zamisljo udarniškega dela pred seboj povsem jasne cilje, da je bila prepričana v uspešnost te zamisli. Ti ljudje so imeli izredno močno voljo in so s svojim primerom dokazovali pravilnost začrtane poti. Mislim na takratnega direktorja rudnika Nestla Žganka in sodelavce. Pa še nekaj je. Udarnišstvo je uspelo tudi in predvsem zato, ker so ljudje jasno videli rezultate svojega zavzetega dela. Tudi za današnji čas sem prepričan, da je to pogoj za uspešno udarniško delo. Udarnišstvo zaradi udar-

ništva pač nima nobenega smisla. Pri tem seveda ne mislim na udarniške akcije v posameznih krajevnih skupno-

stih, na katerih krajani opravijo resnično veliko dela. Spra-

šujem pa se, če so današnje mladinske delovne akcije sploh še udarniško delo, saj udeleženci vendarle prejemo redni osebni dohodek v času, ko so na akciji.

Prepričan sem, da bi v današnjem gospodarskem položaju morali oživiti pravi duh udarnišstva, pa čeprav mogoče ne bi bilo delo izključno prostovoljno, kot tudi ni bilo v prvih dneh izgradnje našega mesta.

Nekaj obveznega je le bilo v tem, obveznega v tem smislu, da si si z udeležbo na akciji pridobil prednost pri stanovanju, lahko si hitreje napredoval podobno. Seveda ne mislim, da je to kaj slabega.

Takšni so bili časi, ljudje so se s takšnim načinom dela strinjali in ga podpirali. Zelo

pomembno pa je bilo, da smo bili takrat vsi enaki in prav vodstva podjetij in družbeno-političnih organizacij so s svojim delom pokazala, kako je treba delati. Prav zato mislim, da bi danes takšne akcije le težko pripravili. Z izredno hitrim razvojem smo se preveč zaprli sami vase in v svoje probleme, drugačna sta današnja miselnost in vzdušje.

Morali pa bi poiskati nove oblike, ki bi občane pritegnile, saj le tako lahko pričakujemo večjo skrb za naše pridobitve. Morda nas bodo gospodarske težave, s katerimi se srečujemo in manjša kupna moč prebivalstva prisilile, da ponovno v kar največjem številu zavijemo rokave in z udarniškim delom dosežemo nove delovne zmagave.

Bruno Trebičnik

Ponosni smo bili na svoje okolje

»Časov, ko smo v Velenju pričeli z udarniškim delom, se prav rad spominjam. To je bilo takoj po osvoboditvi. Pričeli smo z gradnjo kinodvorane, restavracije jezera z okolico in stadiona. Z velikim zanosom smo gradili tudi park, na katerega smo bili resnično zelo ponosni. Postavili smo še paviljon, kjer naj bi bile letne prireditve. Žal pa parka takšnega kot je bil nismo znali ohraniti in paviljon v njem je danes v takšnem stanju, da nam dela sramoto.

Največja akcija v Velenju je bila vsekakor regulacija Pake. Menim, da je po začetnih delih ta akcija kar nekako spontano stekla. Ljudje so se je namreč množično udeleževali.

Rudarji smo odšli zjutraj po opravljenem nočnem delu direktno v kamnolom, kjer smo nalagali kamenje na kamione. Kamenje je bilo potrebno tudi ročno raztovoriti. Vsa dela smo namreč v tistih časih opravljali še ročno, saj ni bilo na voljo nikakršne mehanizacije. Z udarniškim delom smo v Velenju še veliko naredili. Uredili smo center in otroška igrišča. Kasneje je delo za nekaj časa zamrlo, množično pa smo se pričeli udarniških akcij udeleževati zopet po letu 1969, ko smo pričeli z akcijami »mesto — vasi«. Na ta način smo želeli povezati okoliške kraje z Velenjem. Tako smo gradili cesto, proti Šentilju, Škalam in Hrastovcu.

Udarniških akcij smo se radi udeleževali in srečni smo

bili, ker je bilo naše okolje tako lepo urejeno, da smo bili

lahko upravičeno ponosni. Žal sedaj ni več tako. Na naše okolje vse pre pogosto pozabljamo. Nič nas ne moti, če je onesnaženo. Ničesar ne storimo, da ne bi bilo tako. Standard se nam je tako zelo dvignil, da ne čutimo potrebe, da bi se nam še kaj izboljšalo. To pa ni prav, vsaj kar se tiče urejanja okolja.

Maršal Tito je kar štirikrat obiskal naše mesto in bil na njegov uspešen razvoj ponosen. Ob letošnjem občinskem prazniku se nam bo uresničila dolgoletna želja, da bomo naše mesto poimenovali po njem. Mislim, da smo si zaslužili, saj smo v zelo kratkem času zares veliko naredili.

Slovesnost ob napeljevanju telefona

V krajevni skupnosti Plešivec so pretekto nedeljo s priložnostno slovesnostjo proslavili napeljavo telefona v ta kraj. To je pomembna delovna zmagaja krajanov Plešivca, saj je po treh letih gradnje zazvonil telefon v vseh zaselkih te krajevne skupnosti, telefonski priključek pa ima kar

vsaka druga domačija v tem kraju.

Za gradnjo telefonskega omrežja so morali uporabniki telefona prispevati po 13.500 dinarjev in sicer v denarju, udarniškem delu oziroma v telefonskih drogah. Ob tem je potrebno poudariti, da je ta prispevek tako nizek zaradi

tega, ker so vsa dela, ki so jih opravili prostovoljno ocenili kar približno štirikrat ceneje kot so veljavni normativi. Pasi teh vrednotenij niso kar tako izmislili. Normirali so delo posameznikov in na tej osnovi določili vrednost ure. Kar samo se postavlja vprašanje: delajo Plešivčani prehitro ali drugi prepočasni?

Odpri zimski bazen

»Predno smo zimski bazen uradno odprli smo morali opraviti nekaj obveznih vzdrževalnih del: čiščenje filtrirnih naprav, toplovoda, sanitarij in drugo«, nam je v pogovoru povedal

Bojan Vucina, vodja kopališč ter nadaljeval: »Največ dela smo imeli pri obnovi razsvetljave bazena. Ta je bila povsem dotrajana zaradi puščanja strehe nad bazenom. To je tudi vzrok da smo bazen odprli teden dni kasneje

kot smo načrtovali. Vendar pa v teh prvih dneh ni bilo kopalcev kot smo pričakovali. Bistvenih novosti praktično letos ni. Le cena za vse obiskovalce savne je odslej enotna. Tudi za varnost kopalcev je preskrbljeno, saj imamo poklicnega reševalca. Zavedamo se, da bi za tak obseg dela morali imeti vsaj dva delavca, ki bi skrbela za varnost, vendar za zdaj finančno to ne zmremo. Pričani smo, da lahko k večji varnosti prispevajo velik delež

tudi kopalci sami s svojim discipliniranim vedenjem.

»Ze v letošnjem letu smo nameravali zimski bazen obnoviti, saj je prepotrebno temeljitega in obsežnega popravila, predvsem strehe in stropa, ki ob deževnem vremenu puščata. Žal, nas je letos prehitel čas, tako da bomo morali to delo opraviti prihodnje leto.

B. Mugerle

Srečanje na delovnem mestu

Avgust Zagoričnik

Ko smo razmišljali koga naj predstavimo v današnji rubriki Srečanje na delovnem mestu, se nam je odgovor ponudil kar na lepem sam. Izbrali smo poklic čevljarja. Njegovo delo je v današnjem času vse bolj iskano in cenjeno. Žal, pa je danes zelo malo mladih, ki bi bili pripra-

vljeni nadaljevati to staro obrt. Zato je upravičena bojazen, da bo to delo počasi povsem izumrlo. K temu pa je veliko prispevala tudi industrijska izdelava čevljev. Kljub sodobni proizvodnji pa brez popravilničarjev ne gre, saj je iz dneva v dan vse več manjših popravil, za katera pa se obrtniki ne menijo preveč. Zato je toliko bolj spodbudna odločitev velenjske Name, ko je v letu 1971 odprla lastno ekspres popravilnico čevljev. Prav na tem oddelku pa je zaposlen naš današnji sogovornik, Avgust Zagoričnik, doma iz Vinske gore pri Velenju.

Ze v rani mladosti je spoznal kaj pomeni pomanjkanje in odrekavanje zato se je odločil izučiti nek poklic.

Ker ga je najbolj veselilo čevljarstvo delo, se je odločil zanj, saj je bil tisti čas ta poklic privlačen in iskan. Po

treh letih vztrajnega dela in učenja se je Avgust izučil za čevljarja. Toda prav v tistem času so nekateri čevljarji mojstri opuščali obrt, med njimi tudi njegov mojster. In tako mu ni preostalo nič drugega, da se iz Strmca vrne nazaj v svoj rojstni kraj. Vinsko goro, in si v Velenju poišče primerno zaposlitev. Čeprav je bilo v tistem času veliko delavcev, izučeni različnih poklicev, brez dela, je kljub temu kmalu našel zaposlitev v takratni obrtni čevljarji delavnici v Starem Velenju.

Pogoji v čevljarji delavnici so bili sila težki: neprimerni prostori, zastareli stroji in orodje, male plače in tako naprej. Vendar pa najbolj vztrajni, s prepričanjem, da bo nekoč boljše, niso odnehali. Nasprotno, še bolj so si prizadevali trenutno stanje spremeniti. Med temi vztrajnejši je bil tudi Avgust, čeprav je bil nekaj mesecev brez dela, saj je le-tega moral prepuščati tistim, ki jim je bil to edini zaslužek, zanj pa so dejali, da ima doma prav toliko zemlje, da se lahko z njo preživlja. Ker je to bila le začasna prekinitve dela, se je Avgust po nekaj mesecih ponovno vrnil za čevljarstvo mizo, kjer je bil vse do časa, ko so to obrtno delavnico razpustili.

V ekspres popravilnici čevljev sva zaposlena dva, ki se menjavama, vsak teden. Eden dela dopoldne, drugi pa popoldne. Do strank, ki prihajajo od blizu in daleč, celo iz Črne na Koroškem, Mozirja, Celja itd., skušamo biti kar najbolj vljudni in ustrezni.

Verjetno mislijo, da je to delo manj vredno. Toda vsako delo je častno in se ga ne smemo sramovati. Poleg tega pa so danes dobri obrtniki, zlasti če čevljarji zelo iskani. Zato je toliko bolj nerazumljivo, da se mladi vse česse odločajo za tehnične poklice.

B. Mugerle

Mala anketa

Nagelj v gumbnici

Tako kot drugod po Sloveniji, smo tudi v Velenju lahko srečali v preteklem tednu na ulici fante-nabornike z rdečim nageljom v gumbnici. Bilo jih je z veseljem opazovati, kako so razpoloženi, veseli in vedrih obrazov ponosno hodili po ulici in se glasno pomenkovali o tem in onem, največ pa o naboru. Kako tudi ne, saj je prišel čas, ko bodo kmalu oblekli vojaško suknjo in se za nekaj časa poslovili od svojih bližnjih, prijateljev, znancev. Čas nabora je za vsakega mladega posebnost, saj — kot so nam dejali nekateri — je to čas, ko postaneš zrejši in resnejši za nadaljnje življenje.

Poglejmo, kaj so nam še povedali nekateri naborniki, ko smo jih ustavili:

Igor Medvešek, dijak elektrotehniške šole RSC iz Velenja: »Vesel sem, da bom kmalu lahko izpolnil svojo državljansko dolžnost in oblekel vojaško suknjo. To je velika čast za vsakega mladega v socialistični Jugoslaviji. Posebnih želja nimam, kakšen rod bom služil in v katerem kraju naš domovine. Želim si le, da bi to bilo kaj kmalu.«

Boštjan Pelko, dijak elektrotehniške šole RSC iz Velenja: »Slej ko prej pride za vsakega mladega čas, ko mora na nabor. Ob tem pa imaš tudi občutek, da si starejši in zrejši. Menim, da je častno služiti v JLA, vendar mi ni vseeno, kateri rod bom služil, najmanj pa bi želel pešadijo.«

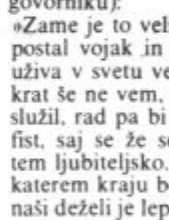

Jože Meh, končal elektrotehniško šolo RSC v Velenju: »Zame je to velika prelomnica v življenju, ko pojdem na nabor in pričakovanju, kakšen rod bom služil in kje. Rad bi šel v mornarico. Zakon, ki predpisuje, da moraš po srednji šoli k vojakom, je po mojem v redu, le prekinitve med enim šolanjem in drugim ni najbolj primerna. Sem pa vsekakor vesel, da sem sposoben za služenje vojaškega roka.«

Jože Meh, končal elektrotehniško šolo RSC v Velenju (da ne bo pomote, po naključju isti priimek kot pri prejšnjem sogovorniku): »Zame je to velika čast, da bom postal vojak in odšel v JLA, ki uživa v svetu velik ugled. Zaenkrat še ne vem, kakšen rod bom služil, rad pa bi bil radiotelegrafist, saj se že sedaj ukvarjam s tem ljubiteljsko. Vseeno mi je, v katerem kraju bom služil, kajti v naši deželi je lepo povsod.«

Darko Podpečan, dijak rudarsko-tehniške šole v Velenju: »Vesel sem, da sem bil vpoklican na nabor in da bom kmalu oblekel vojaško suknjo. Zame je to še posebna čast, ker sem pred dvema mesecema postal srečni očka. Vseeno mi je, kaj bom služil, če pa bi lahko izbral, bi izbral vojaško milico. Razumljivo, da bi hotel služiti vojaščino čim bliže doma, da bi lahko večkrat obiskal svojega sina.«

Bogdan Mugerle

Mladi o Titovem Velenju

Naše misli ob preimenovanju

Na ulicah vidim vesele ljudi, ki s ponosom pričakujejo 10. oktober. Aleksander Oder, 6. a

Velenje se je gradilo v duhu Titovih misli in hotenj. Vedno nam je bilo vzor Titovo delo. Uroš Laubič, 5. c

Velenje je mlado mesto, polno delovnih ljudi, ki svoje mesto ljubijo in spoštujejo. Rajko Knez, 6. a

Zdi se mi, da mi v prsih kar vre od ponosa... Boris Pušnik, 5. c

Titovo Velenje — to je res lepo ime za naše mesto. Andrej Hrovat, 5. a

Novo ime našega mesta nas bo spodbujalo, da bomo še odločneje nadaljevali Titovo pot. Peter Platovšek, 5. a

Ponosna sem, da bom tudi jaz — mladinka, lahko v Titovem Velenju gradila in nadaljevala začrtano pot v boljši jutri. Nataša Fluhar, 8. c

Ime Tito je znano po vsem svetu, Jugoslovanom v ponos. Titovo Velenje pa bo v ponos nam, prebivalcem Velenja. Polonca Guček, 5. c

Truditi se moramo, da bomo dokazali, da je naše mesto resnično zaslužilo Titovo ime. Ksenija Žerjav, 5. b

Najvišji vrh Šar planine se imenuje Titov vrh in slovensko mesto ob reki Paki se bo imenovalo Titovo Velenje. TITOVO VELENJE — dviga našo zavest, da ničesar ni, česar ne bi bilo moč premagati s trdim delom. David Devič, 8. c

Učenci osnovne šole Anton Aškerc, Velenje

Največ so pripomogli rudarji

Mesto, v katerem živiva se imenuje Velenje. Na svetu je veliko mest, vendar nama je najbolj všeč to mesto. Je še mlado, pa vendar ima dobre pogoje za delo in šolanje. V njem je šest osnovnih šol, od tega dve celodnevni. V mestu je veliko mladine. Za hitro razvijanje mesta so največ pripomogli rudarji in tudi drugi delovni ljudje. Pred leti je dobilo moje mesto tudi velik in lep Titov spomenik. V našem

mestu je največja delovna organizacija Gorenje. Svoje izdelke izvažajo tudi v tujino. Imamo tudi knjižnico, v kateri je veliko knjig za mladino in odrasle. Imamo pa tudi druge kulturne ustanove.

Naša šola je bila zgrajena 1977. leta. V njej imamo knjižnico, veliko in malo telodavnico. Na šoli imamo veliko interesnih dejavnosti.

Ponosna sva, da živiva v mestu Velenje, ki bo preimenovano v Titovo Velenje.

Matjaž Vovk in Boštjan Pokorny 5. b, OŠ Veljko Vlahovič

Titovo Velenje

Oči nepremično zrejo v naslov. Mojemu presenečenju ni konca. Še prej sem vedela, kaj naj pišem, zdaj pa nenadoma... Ne, v glavi ni praznine, saj o tovarišu Titu veliko vem. Vem tudi, kako ponosna sem na to, da bomo Velenje poimenovali v Titovo Velenje. Vendar občutek, ki jih nosim v sebi, ne samo jaz, temveč tudi veak občan našega mesta, ne morem preliti na papir. Vstanem in poiščem pesem o Titu. Vzamem in napišem:

»Rodil se je v Zagorju belem, otrok... Otrok, iz katerega je zrasel pogumen in neustrašljiv borec za pravico in sovobodo ljudstev sveta. Velikokrat je bil priča krivicam, ki so se dogajale poštenim, svobodnimislnim ljudem in tudi sam jih je občutil.

S svojim delom smo dokazali, da smo vredni njegovega imena. Vsi se veselimo našega občinskega praznika, ko bo Velenje postalo njegovo in naše mesto. Prav mi mladi, pa obljubljam, da bomo še naprej gradili in ustvarjali v svojem mestu, kakor nas je učil on, naš dragi, tovariš Tito.

Kristina Kušar, 5. c OŠ Anton Aškerc, Velenje

Mesto Velenje

Na prostoru velikih polj in travnikov, ki jih je mnogokrat poplavlila reka Paka, se je razvilo sodobno mesto Velenje. Tukaj so odkrili velika nahajališča lignita, to pa je pomenilo zaslužek mnogim naseljencem, ki so prišli iz različnih strani naše domovine. Mesto Velenje se je pričelo razvijati na obeh bregovih reke Pake in postalo središče Saleške doline. Rudnik je zaposloval le moše in ker so delo iskale žene, se je vedno bolj razvijala tovarna gospodinjstve opreme Gorenje, ki je ponesla ime tega mesta v svet. Ker so ugotovili, da je prevoz premoga drag, se je začela razvijati tudi Termoelektrarna Šoštanj, ki ima sedaj že štiri faze.

Zaradi vse večjega števila prebivalcev pa so se pojavljale vedno nove zahteve, ki so pospeševale gradnjo stanovanj, šol, vrtcev, kulturnega doma, športnega centra, otroškega igrišča in ostalih objektov. V Velenju je tudi vse več mladine, ki je ponosna na svoje mesto in bo nadaljevala delo svojih očetov. Njeno delo bo še večalo ugled mesta, ki bo ponosno nosilo ime očeta nove, socialistične Jugoslavije.

Ludvik Golob 7. c razred OŠ Veljko Vlahovič

Zgradili so tudi otroško igrišče

Živim v mladem, delavskem mestu, v Velenju. To mesto je ustvarilo delo tisočih rok. Takoj po drugi svetovni vojni so se rudarji, delavci, učitelji, gospodinjke, mladina in upokojenci trdno povezali in s skupnimi močmi poprijeli za delo.

Zgradili smo stanovanja, ceste, trgovine, pošto, zdravstveni dom, igrišča in regulirali reko Pako, ki je prej vsako leto poplavljala. Stotine lopat se je zario v zemljo. Akcije so se uspešno končale. S prostovoljnim delom je bilo zgrajeno tudi veliko otroško igrišče.

Ne vem, kako so tedanji otroci sprejeli to novico, tudi se ne spominjam kdaj sem jaz prvič videla igrišče. Vem pa, da sem se zelo rada vrtela na vrtiljaku, delala v peskovniku potičke in potem od mame zahtevala, da jih poje.

Takrat nikoli nisem razmišljala, kdo je zgradil to igrišče, kdo je žrtvoval mnogo prostih ur, da se lahko jaz brezskrbno igram. Pač, nekdo že!

Zdaj pa ugotavljam, da je bilo to važno. Če ne bi takrat rekli tako, kakor danes čisto rečejo mlajši, zakaj pa jaz, zakaj pa ne ti, bi iz našega mesta kaj malo nastalo. Nikoli ne bi postalo lepo Titovo Velenje.

Alenka Saigmeister 6. a OŠ Veljko Vlahovič Velenje

Velik dogodek

8. oktober — naš občinski praznik 40. let po napadu partizanov na mesto Šoštanj, se bo Velenje preimenovalo v Titovo Velenje.

Velenje se bo tako pridružilo petim mestom v Jugoslaviji, ki že nosijo Titovo ime. Predlog, da bi se Velenje poimenovalo po Titu, je bil sprejet, ker verjetno bolj kot katerikoli drugo mesto v Sloveniji odraža tisto, kar je tovariš Tito poudarjal kot primer nove socialistične skupnosti. Tovariš Tito je Velenje obiskal štirikrat in vsakokrat je bil zelo zadovoljen z razvojem in izgradnjo tega novega mesta. Velenje mora biti tudi v prihodnje, zgled bratstva med vsemi narodi in narodnostmi. Vsi si moramo prizadevati, da čimbolj urejeno, da bodo čim boljše pogoji za razvoj šolske in predšolske mladine in seveda tudi za razvedrilo odraslih. Trenutka, ko se bo Velenje poimenovalo po Titu, vsi željno pričakujemo. Urejam park, zelenice, okolice šol in naših domov, da bi bilo Titovo Velenje še lepše, kot je bilo doslej.

Andrej Seliga, 7. b OŠ Anton Aškerc Velenje

Pridno se moramo učiti

Živim v Velenju. To je lepo sodobno mesto, ki so ga gradili delovni ljudje.

Velenje je mesto mladih ljudi. Imamo kar šest osnovnih šol. Hodim v celodnevno šolo, kjer mi je zelo všeč.

Pot v šolo me vodi mimo veličastnega spomenika tovariša Tita. Takrat se spominjam njegovih besed pionirjem, da se moramo pridno učiti, če hočemo v življenju kaj doseči.

Vesela in ponosna sem, da bo naše mesto postalo Titovo Velenje.

Tatjana Petkovski 2. b OŠ Veljko Vlahovič

Naše mesto

Živim v mestu, ki bo kmalu dobilo ime po tovarišu Titu. Vsi se trudimo, da bi bilo naše mesto lepo. Tudi pionirji radi pomagamo ker hočemo, da naše mesto postane Titovo Velenje.

Simona Naglost 2. a OŠ Veljko Vlahovič

NAPAD NA ŠOŠTANJ

Na Grmadi so bili partizani Štajerskega bataljona obveščeni, da bodo napadli Šoštanj in seznanjeni z načrtom za napad ter z malogami posameznih skupin. V noči na 6. oktober je Štajerski bataljon zapustil Grmado in se podal v gozd Ležen, kjer je predanil in nato 7. oktobra zvečer krenil na Gorice pri Šoštanju. Na Goricah se je bataljon v skladu z načrtom razdelil na sedem skupin.

Vodstvo Štajerskega bataljona oziroma napada na Šoštanj je računalo na možnost nemške intervencije iz Velenja in iz Savinjske doline. Zato sta dve skupini partizanov pred začetkom napada krenili v zasedo. Zasedi sta bili v Družmirju ob cesti Šoštanj—Velenje in v Penku ob cesti Šoštanj—Smartno ob Paki. Od te ceste se v asi Gorenje odcepi cesta proti Mozirju. Zaseda v Penku naj bi zavrnila prihod Nemcev iz Smartnega ob Paki in iz drugih nemških postojank v Savinjski dolini. Po obeh navedenih cestah bi lahko prišle nemške sile iz Celja, če bi v Celje pravočasno prispelo poročilo o partizanskem napadu na Šoštanj, kar pa se ni zgodilo. Vodstvo napadalcev pa je postavilo še nekaj partizanov pred stanovanjsko kolonijo uslužbencev Woschnagrove tovarne. Zasedo pri tej koloniji so postavili zato, ker so po dobjenih poročilih partizani domnevali, da bi se lahko vmešali nekateri hitlerjanci, ki so tam stanovali.

Zaseda v Penku je morala minirati tudi cestni most v Penku. Določeno je bilo, da bo eksplozija v Penku znak za začetek napada. Pred napadom so partizani prekinili telefonske napeljave, da bi zmanjšali možnost nemške intervencije iz drugih krajev.

Danes ni mogoče ugotoviti, kakšne podatke so partizani dobili o nemških silah v Šoštanju oziroma v Saleški dolini. Vemo pa, da je bila v Šoštanju orožniška postaja in da sta bila v Šoštanju dva šturma vermanska, ki sta vključevala nekaj nad štiristo vermanov. Oba šostanjska šturma sta imela dve posebni skupini, ki sta šteli po petnajst mož in ki ju je bilo treba upoštevati. Vsako noč sta bila orožniški postaji dodeljena za patrolno službo po dva vermana. Sovražne sile v Šoštanju, ki bi jih morali partizani upoštevati, so torej predstavljali orožniki, posebni skupini vermanska, in nekateri oboroženi Nemci in njihovi sodelavci. V sosednjem Velenju, ki je bilo po tedanji cesti šest kilometrov oddaljeno od Šoštanja, sta bili orožniška postaja in posebna skupina vermanska, ki je štela dvanajst mož. Posebno skupino, ki je štela deset mož, je imel tudi šurm vermanska v bližnji Topolšici. Pri velenjskem premogovniku je bila obratna zaščita, ki je tedaj štela okoli deset mož. Upoštevajoč vse navedeno, bi lahko Nemci v Saleški dolini zbrali proti Štajerskemu bataljonu okoli osemdeset vermanov, orožnikov in pomožnih policistov ter obratnih zaščitnikov in še nekaj Nemcev ter njihovih pomagačev, ki so imeli orožje. Te sile pa bi lahko zbrali le, če bi se vse odvijalo po pripravljenih alarmnih načrtih. Dejansko pa Nemci niso bili pripravljeni na tako veliko partizansko akcijo, kot je bil napad na Šoštanj. Predvsem pa je bilo pomembno to, da Nemci niso ničesar zvedeli o pripravah za napad na Šoštanj in da so jih partizani povsem presenetili. Dne 7. oktobra zvečer je imela šostanjska zveza nemških deklet v domu Štajerske domovinske zveze prireditel. Prisotni so bili šostanjski okupatorski funkcionarji. Le malo pred začetkom napada se je prireditel zaključila. Ob 22. uri je neka vermanska enota korakala in prepevala po mestu. Verjetno je imela prej apel ali pa je tudi bila na prireditvi v domu Štajerske domovinske zveze.

Zaradi večerne izmene delavcev v šostanjski tovarni usnja in pri velenjskem premogovniku je vodstvo napada na Šoštanj odločilo, da se bo akcija pričela šele ob 11. uri zvečer. Po eksploziji v Penku so partizani vdrli v Šoštanj. Varnostna policija je sporočila, da se je napad pričel 7. oktobra ob 23. uri, po orožni šostanjskega župana pa ob 23.30. Zaseda v Penku je minirala most ob 11. uri, malo kasneje pa so začeli partizani streljati v Šoštanju. Še pred začetkom streljanja je Božo Mravljak pospremlil eno od skupin napadalcev pred stavbo orožniške postaje. Ta skupina je ves čas blokirala orožniško postajo. Zavzetje orožniške postaje ni bilo v načrtu. Verjetno je vodstvo napada računalo na močan odpor. Orožniki pa so bili povsem demoralizirani ter bi zavzete orožniške postaje ne predstavljajo posebne težave. Orožnik, ki je bil ob začetku napada na postaji, se je s puško in ročno bombo skril pod posteljo. Orožnik, ki je bil na že omenjeni prireditvi v domu Štajerske domovinske zveze, se je skril v bližini orožniške postaje. Člani posebnih skupin šturmov vermanska se niso zbrali po predvidenem načrtu in niso posegli v dogajanje. Nemci in njihovi pomagači in prav tako vodje vermanskih šturmov ter posebnih skupin so se poskrili. Pač pa je že ob začetku streljanja hitel na orožniško postajo brivec Stanko Starus, ki je bil za tisto noč dodeljen orožniški postaji za patrolno službo. Pred orožniško postajo je bil hudo ranjen, a nihče od orožnikov mu ni skušal pomagati. V času napada sta bila ranjena še dva pripadnika vermanska, in sicer pomožna delavca Lenart Drev in Alojz Komensek. Straus in Drev sta v bolnišnici, kamor so ju spravili po napadu, podlegla ranam.

Partizani bi morali v Šoštanju kaznovati nekaj okupatorskih veljakov in izdalcev in med njimi župana Huberta Haukeja, komercialnega direktorja v Woschnagovi tovarni Volkanga Klimenta in Hansa Gruberja. Partizani so jih iskali na stanovanjih, a jih niso našli, ker so se pravočasno poskrili. Iskali so tudi zagrizenega hitlerjanca gostilničarja Franca Galofa.

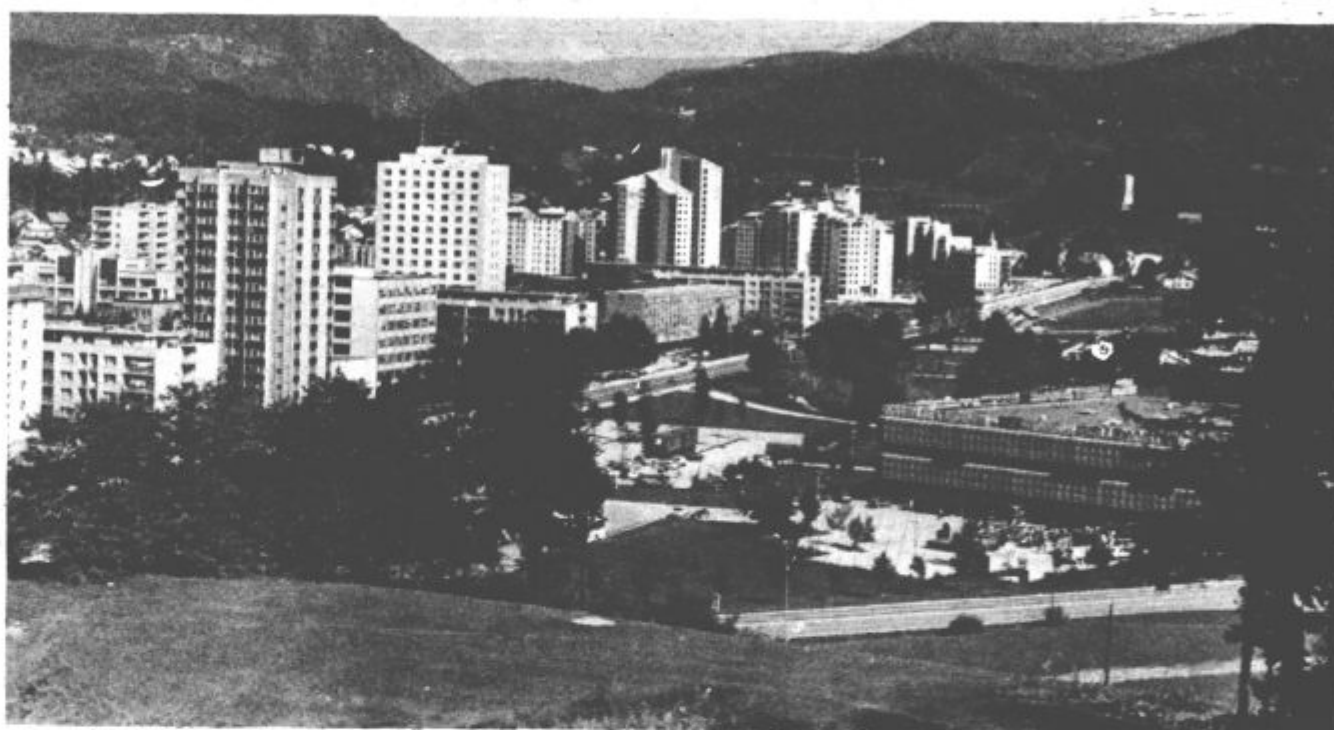
Skupini, ki jo je vodil Lojze Ribič, je bilo ukazano, da mora prijeti H. Gruberja in zažgati žago, last firme Hauke-Stroninger. Gruberja partizani niso našli, zaplenili pa so mu med drugim vermansko uniformo ter razne dokumente. Ribič je vrgel v spalnico H. Gruberja starejšega ročno bombo, ki pa ni eksplodirala, a Nemci so le registrirali, da je povzročila za 50 RM škodo. Ribičeva skupina je uspešno zažgala žago. Celjski gasilci so bili o požaru v Šoštanju obveščeni 8. oktobra ob 3. uri zjutraj. Ob 4.50 je že bilo trideset celjskih gasilcev v Šoštanju, a niso imeli kaj gasiti, ker je žaga že pogorela do temeljev. Šostanjskim gasilcem je po odhodu partizanov uspelo, da so obvarovali pred ognjem skladišče s 500 m³ lesa. Po napadu so Nemci ugotovili, da se požar ni razširil zaradi popolnoma mirnega ozračja.

Ena od partizanskih skupin je vdrila tudi v prostore matičnega urada in tam metila ogenj, a požar se ni razvil. Morda so partizani hoteli zažgati tudi žago, ker je pri poštnem uradu zgorelo 15 m³ drv. Obstreljevali so tudi nemški dom v Šoštanju. Partizani naj bi se v Šoštanju oskrbeli tudi z živili. Res so prevzeli nekaj rekvizicij, predvsem pri ljudeh, ki bi jih morali prijeti. A dosti živila niso zaplenili. Zaplenili so tudi nekaj oblačil in pri Klimentu med drugim tudi glasni stroj.

Partizani so s streljanjem, z glasnim poveljevanjem in tudi s petjem ustvarili tih, da jih je zelo veliko. V mestu so bili dobri dve uri. Ko je udaril plat zvona pri imihelski cerkvi v Družmirju — že prej je bilo določeno, da je to znak za napad — so se umaknili iz Šoštanja. Skupine so se zbrale na Goricah, kjer so se partizani preštelili. Nihče ni manjkalo. Z Goric je bataljon krenil proti Skornju, kjer je predanil. Knjetje so partizanom preskrbeli hrano. Zvečer se je bataljon ustavil pri kmetu Golčniku v Lepi gori nad Mozirjem, kjer so borce prebrali, nakar so partizani krenili proti Dobrovljam.

Nemci ob partizanskem napadu na Šoštanj niso nudili nobenega organiziranega odpora. Povečini so se poskrili. Kljub temu, da se je v Velenju lepo slišalo streljanje iz Šoštanja in da je velenjska orožniška postaja imela telefonsko zvezo s Celjem, Nemci niso poslali Šoštanju nobene pomoči. Omenili smo, da so celjski gasilci zvedeli za dogajanje v Šoštanju ob 3. uri zjutraj. Ze pred tem je lahko bila obveščena policija v Celju. Tudi iz bližnjih orožniških postaj niso slišali streljanja. Partizanske zasede so ostale brez dela. Vodja vermanske štandar-celje — zahod je v svojem poročilu navedel, da je bil šele 8. oktobra ob šestih dopoldne obveščen o dogodkih v Šoštanju. Obvestil ga je vodja šturma Šoštanj II Hans Gruber...

Napad na Šoštanj je bila skrbno pripravljena in uspešna akcija. Kljub temu, da ni bilo organiziranega nemškega odpora, lahko to akcijo ocenjujemo za pravo vojaško dejanje in tudi kot zelo dober primer partizanske taktike. Pomankljivost je bila v tem, da partizani niso zavzeli orožniške postaje, kar bi lahko opravili brez večjih težav. Savinjski prvoborec Ludvik Zupanc navaja, da je neki orožnik napadalce z okna orožniške postaje, naj ne streljajo, partizanski mitraljezec pred orožniško postajo pa ga je zavril. Zupancu pričevanje potrjuje, da bi orožniška postaja ne nadla odpora. Po napadu na Šoštanj je bil zaradi ravnanja orožnikov v noči na 8. oktober odstavljen s svojega položaja dotodanji vodja šostanjske orožniške postaje.

Iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje za 8. oktober — praznik občine Velenje

*Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinske konference SZDL Velenje
Občinske konference ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje*

Vsem delovnim ljudem in občanom iskreno čestitamo za praznik občine Velenje — 8. oktober in jim želimo tudi v prihodnje novih delovnih zmag!

Občinska skupnost otroškega varstva Velenje
Občinska izobraževalna skupnost Velenje
Občinska kulturna skupnost Velenje
Občinska skupnost socialnega skrbstva Velenje
Občinska zdravstvena skupnost Velenje
Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje
Občinska raziskovalna skupnost Velenje
Občinska skupnost socialnega varstva Velenje
Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije — Občinski zbor delegatov Velenje
Samoupravna interesna stanovanjska skupnost Velenje
Samoupravna komunalna interesna skupnost Velenje
Stavbno zemljiška skupnost Velenje
Kmetijsko zemljiška skupnost Velenje
Občinska skupnost za varstvo pred požari Velenje
Območna vodna skupnost Savinja-Sotla — Temeljna vodna skupnost Paka Velenje
Območna samoupravna interesna skupnost za PTT promet Celje
Samoupravna interesna skupnost elektroobmočja Celje

Elkroj

Tozd KONFEKCIJA Šoštanj

Zaposleni v Konfekciji Šoštanj so leta in leta poslovali na meji rentabilnosti. Vključitev v MODNO KONFEKCIJO ELKROJ MOZIRJE pa predstavlja začetek uspešnega saniranja razmer. Prvo letošnje polletje je tozd Konfekcija Šoštanj Modne konfekcije Elkroj Mozirje zaključil z dvema milijonoma din ostanka dohodka ob občutno višjih osebnih dohodkih zaposlenih.

Zdaj si ta 125 članski delovni kolektiv, ženske so v veliki večini, prizadeva, da bi si čimprej zagotovil primernejše pogoje za delo. Najpозnejše do leta 1983 naj bi zgradili nove proizvodne prostore ter industrijsko prodajalno izdelkov Elkroja.

Za novogradnjo že zbirajo dokumentacijska soglasja, začeli so postopek za pridobitev zemljišča, pripravljajo pa tudi načrte.

V Modni konfekciji Elkroj Mozirje si prizadevajo, da bi šoštanjski tozd Konfekcija, tudi že v ostoječih prostorih, čimprej usposobili za izvozno proizvodnjo. Računajo, da bi najmanj 40 % proizvodnje prodali na tuje. Ta nadvse

marljiv kolektiv je avgusta prvič dosegel 100 % časovne normative nove proizvodnje, izredno dobra pa je vseskozi kvaliteta izdelkov. Sicer pa naj bi poslali letos iz Šoštanja na tržišče okrog 200.000 otroških hlač.

V letu 1981 naj bi tozd Konfekcija Šoštanj, kot računajo, dosegel okrog 80 milijonov din prihodka in več

kot 20 milijonov din dohodka. Leta 1985, ko naj bi zaposlovali 40 do 50 novih delavcev, bodo izdelali 390.000 hlač, ustvarili 183 milijonov din prihodka in 75 milijonov din dohodka. Sicer računajo, da bodo novi prostori in urejene delovne razmere privabile nove delavce in delavke, ki bodo želeli delati v tej dejavnosti.

Čestitkam za praznik občine Velenje – 8. oktober se pridružuje tudi Modna

konfekcija ELKROJ Mozirje s tozdom Konfekcija Šoštanj!

nama 10 let
uspešnega dela

VELEBLAGOVNICE VELENJE

Trgovsko podjetje Nama Ljubljana je svojo 25-letnico obeležilo s pomembno delovno zmago, z odprtjem nove VELEBLAGOVNICE NAMA VELENJE. Za osrednjo, ljubljansko Veleblagovnico, je velenjska druga največja med vsemi veleblagovnicami Name širom po Sloveniji.

V desetih letih se je promet v VELEBLAGOVNICI NAMA VELENJE občutno povečal. Naložba je tako povsem opravičila svoj namen, 180-članski delovni kolektiv si ob ponudbi nekaj desetisoč artiklov prizadeva kar

najbolj ustreči željam in zahtevam kupcev iz Šaleške doline in širšega območja. Izbiro blaga želijo kar najbolj približati kupcem, posebej v samoizbirnem oziroma samopostrežnem načinu prodaje.

Samoupravni organi VELEBLAGOVNICE NAMA VELENJE tesno sodelujejo z družbenopolitičnimi organizacijami v tozdu. Vsi sklepi, odločitve in dogovori so rezultat obojestranskega sporazumevanja. Uspešno razrešujejo tudi stanovanjska vprašanja.

Delovni kolektiv tozda VELEBLAGOVNICA NAMA VELENJE je ponosen na opravljeno 10-letno delo, posebej še pri vzpostavljanju dohodkovnih odnosov. Nadaljnji razvoj, ki ga načrtuje 180-članski delovni kolektiv tozda VELEBLAGOVNICA NAMA VELENJE, temelji na modernizaciji prodaje, restavracije in skladiščnih prostorov. Z razvojnimi načrti, usklajenimi s predvidevanji NAME, želijo popestriti izbiro in omogočiti kupcem, da bodo lahko izbirali celotni asortiment artiklov kot izdelkov trajnejše vrednosti.

Kolektiv tozda VELEBLAGOVNICA NAMA VELENJE čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje za 8. oktober – občinski praznik!

SOZD
merx

DO Potrošnik
TOZD PRODAJA ŠOŠTANJ,
DO Mlinsko predelovalna industrija Celje
PEKARNA, SLAŠČIČARNA VELENJE
in
SKLADIŠČE MLEVSKIH IZDELKOV
Šmartno ob Paki

Iskreno čestitamo za praznik občine Velenje, 8. oktober, vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA

TOZD TOVARNA USNJA
ŠOŠTANJ USTANOVLJENA LETA 1788

Tovarna usnja Šoštanj proizvaja vegetabilno strojeno usnje, v kromovem obratu pa oblačilni velur in podlogo iz svinjskih kož. Poleg tega izdelujejo še krom strojeno usnje goveje gornje usnje-boks. V okviru tozda pa deluje obrat za izdelavo usnjene konfekcije.

Tovarna usnja Šoštanj je nedavno tega pričela s proizvodnjo popolnoma novega izdelka pri nas „SLAMNICE“. To so dekorativno-izolacijske plošče za oblaganje sten in stropov. Izdelek je dosežek lastnega razvoja v sodelovanju z Inštitutom za industrijsko oblikovanje pri FAAG Ljubljana. Plošče že lahko kupite.

Vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za občinski praznik – 8. oktober!

Šoštanjske Termoelektrarne so v času od 16. maja 1956 do 1. oktobra 1981 proizvedle nad 37 milijard 360 milijonov kWh električne energije, za kar so pokurili nad 43.200.000 ton premoga

Pred četrto stoletje, natančneje 16. maja 1956, je bil priključen na omrežje prvi blok Termoelektrarn Šoštanj, moči 30 MW. 20. septembra istega leta pa še drugi blok, prav tako moči 30 K MW. Začetki gradnje prvega elektroenergetskega objekta na lignit v Sloveniji pa segajo v leto 1946, na začetek obnove porušene domovine in industrializacije Jugoslavije. Zato je bila sprejeta odločitev, da je treba izkoristiti vse razpoložljive oziroma dosegljive vire energije. Velike zaloge velenjskega lignita, ki jih je bilo treba kar najbolj smotrno izkoristiti, so bile gotovo osnova za sprejeto odločitev.

Sicer pa nadaljujejo Termoelektrarne Šoštanj tradicijo Elektrarne Velenje tako, da ima Saleška dolina že 52-letno tradicijo proizvodnje električne energije.

Najprej je bil o predvideno, da zgradimo v Šoštanju dva bloka, moči po 20 MW, opremo zanju pa naj bi dobili iz ČSSR. Leta 1948 so že bili zgrajeni vsi pomožni objekti. V polnem razmahu gradbenih del za pogonski objekt pa je bila gradnja zaustavljena, ker opreme iz ČSSR ni bilo. Leta 1952 so dela obnovili, sprejeta pa je bila odločitev, da se postavi dve proizvodni enoti, moči po 30 MW. Opraviti je bilo potrebno številne prilagoditve, gradnja TES I pa je prišla v družbeni plan Slovenije kot ključni objekt, ki mora biti zgrajen najpozneje 1956. leta. S 1. januarjem 1954 pa je začela z delom delovna organizacija Termoelektrarna Šoštanj v izgradnji, ki ji je bila zaupana gradnja prvih dveh blokov, s čimer je investitor prevzel tudi odgovornost za zagotovitev nemotene montaže del in zanesljivosti obratovanja, kakor tudi potrebnega strokovnega kadra. Ob koncu leta 1954 je že začela prihajati v Šoštanj prva oprema. Pri gradnji hladilnega stolpa, ki je bilo najzahtevnejše gradbeno delo, so uporabili novost: plašč so betonirali s pomočjo pomičnih opažev, pritrjenih na jarme, ki so bili istočasno tudi nosilna konstrukcija delovnih odrov. Tako je bil plašč hladilnega stolpa zgrajen v 100 dneh, kar je bilo za takratne čase rekord posebne vrste.

Kljub temu, da težav ni bilo malo, je bila prva faza šoštanjskih Termoelektrarn z dvema enotama po 30 MW dograjena v predvidenem času, zahvaljujoč nesebičnemu in požrtvovalnemu delu kolektiva in ob pomoči drugih delovnih organizacij. Zato tudi ni slučaj, da je tovariš Franc Leskošek-Luka ob zaključku izgradnje prve faze ob tem, ko je poudaril pomen tega novega energetskega objekta, pohvalil vse, ki so sodelovali pri njegovi izgradnji in napovedal gradnjo novih termoelektrarnskih objektov v Šoštanju.

Leto zatem, ko je bila zgrajena prva faza, so že začeli s pripravami na gradnjo II. faze šoštanjskih Termoelektrarn. Prvotni koncept o postavitvi dveh enot s po 30 MW je bil spremenjen tako, da naj bi začeli graditi samo eno enoto z močjo 75 MW, ki bi bila tudi ekonomičnejša. Že jeseni 1958, leta so začeli z deli, 6. decembra 1960 pa je bila druga faza že priključena na omrežje. Tudi gradnja 75 MW bloka je bil pomemben delovni uspeh vseh graditeljev, ki je omogočil, da so nato Termoelektrarne Šoštanj s skupno močjo 135 MW več kot desetletje v glavnem obratovalne s polno močjo in brez večjih okvar, s čimer so pomembno vplivale na zadovoljevanje potreb po električni energiji v Sloveniji in Jugoslaviji.

Potrebe po električni energiji so se sicer večale iz leta v leto, tekla pa so tudi leta, ob opravljenih številnih študijah in raziskavah, da bi bila 1956. leta sprejeta odločitev o gradnji nove, tretje faze šoštanjskih Termoelektrarn. Z deli je bilo treba poiskati ... Z gradbenimi deli so začeli 1969. leta, 15. marca 1972 pa je bila že opravljena prva sinhronizacija novega 275 MW bloka z omrežjem. Domače tovarne so za ta blok izdelale nad 20 % opreme, vsa gradbena in montažna dela pa so opravili domači izvajalci, predvsem Gradis in Hidromontaža.

Že pred začetkom obratovanja 3. faze so začeli v Šoštanju, zaradi novih potreb po električni energiji, s prvimi pripravami na graditev 345 MW bloka, in sicer z zagotavljanjem denarja ter iskanjem najprimernejših dobaviteljev opreme in izvajalcev. Gradnja je bila vnešena v republiški načrt gradnje elektroenergetskih objektov do leta 1980. Temeljni kamen za to našo največjo in najsodobnejšo termoelektrarno je bil položen 1. februarja 1975, domača industrija je zanjo prispevala nad 40 % vse elektrostrojne opreme, 26. januarja 1978 pa je že začela redno obratovati. Gradnja IV. faze je bila končana praktično brez zakašnitev, v dogovorjenem roku, kar je pri tako velikih in pomembnih objektih verjetno enkratni primer.

Šoštanjske Termoelektrarne s petimi proizvodnimi enotami, moči 755 MW, zdaj že četrto stoletje zanesljivo obratujejo in prispevajo pomemben delež pri zagotavljanju potrebne električne energije. Lani, denimo, je prišlo iz šoštanjskih Termoelektrarn kar 46,7 % vse slovenske proizvodnje električne energije.

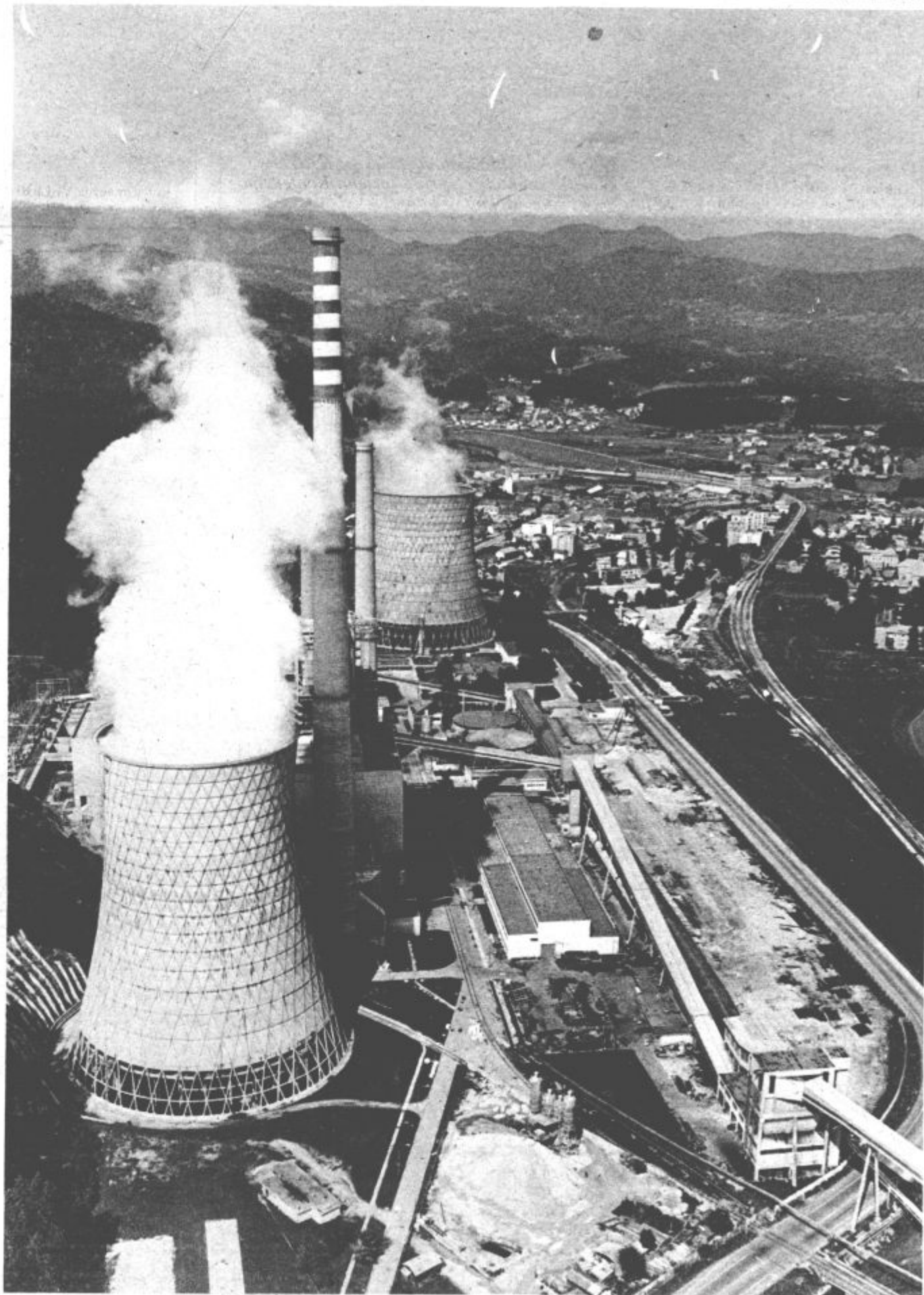
Največji razvoj je dosegla delovna organizacija po letu 1970, ko sta bila zgrajena četrta in peta blok. Vseskozi pa tehnološki napredek spremlja tudi samoupravni razvoj. Spremembe v samoupravni organiziranosti so želeli zagotoviti kar najbolj neposredno samoupravljanje in odločanje, utrjevanje delegatskih razmerij ter hitrejšo uveljavljanje novih samoupravnih družbeno-ekonomskih in dohodkovnih odnosov v vseh okoljih in na vseh ravneh. Ob teh in drugih napreznih pa zaposleni niso pozabili tudi na proizvodnjo kar največ kWh električne energije ter zagotovitev kar največje obratovalne pripravljenosti naprav. Termoelektrarne Šoštanj sodijo v vrh jugoslovanskih termoelektrarn po doseženih obratovalni pripravljenosti in vzdrževanju naprav. V letih 1956—1981 so dosegli v Šoštanju v povprečju 86 % obratovalno pripravljenost naprav. Izkušnje, ki so si jih pridobili pri delih v Šoštanju, pa strokovnjaki že nekaj časa s pridom uporabljajo pri gradnji novih energetskih objektov v Ljubljani, Trbovljah in Mariboru.

V šoštanjskih Termoelektrarnah so vseskozi namenjali posebno skrb za zaposlene, pa za delovne ljudi in občane Saleške doline. Že kmalu po dograditvi I. faze so uredili obrat družbene prehrane, začeli so graditi stanovanja, v Crikvenici so uredili počitniški dom itd. Vseskozi skrbijo za urejenost okolice. Zadnja leta pa namenljajo posebno pozornost zaščiti okolja. Na dimnike so namestili sodobne elektrofiltre, v hladilne stolpe pa vgradili lovilce kapljic, zaradi česar se je zmanjšal odstotek vlage v zraku v neposredni bližini hladilnih stolpov. Vseskozi pa so šoštanjske Termoelektrarne prispevale svoj delež k razvoju Šoštanja in celotne Saleške doline, zlasti še z vlaganji v komunalno in stanovanjsko infrastrukturo, pa tudi s toplifikacijo. Prezreti pa ne gre niti nadvse uspešnega sodelovanja s celodnevno osnovno šolo Biba Roček.

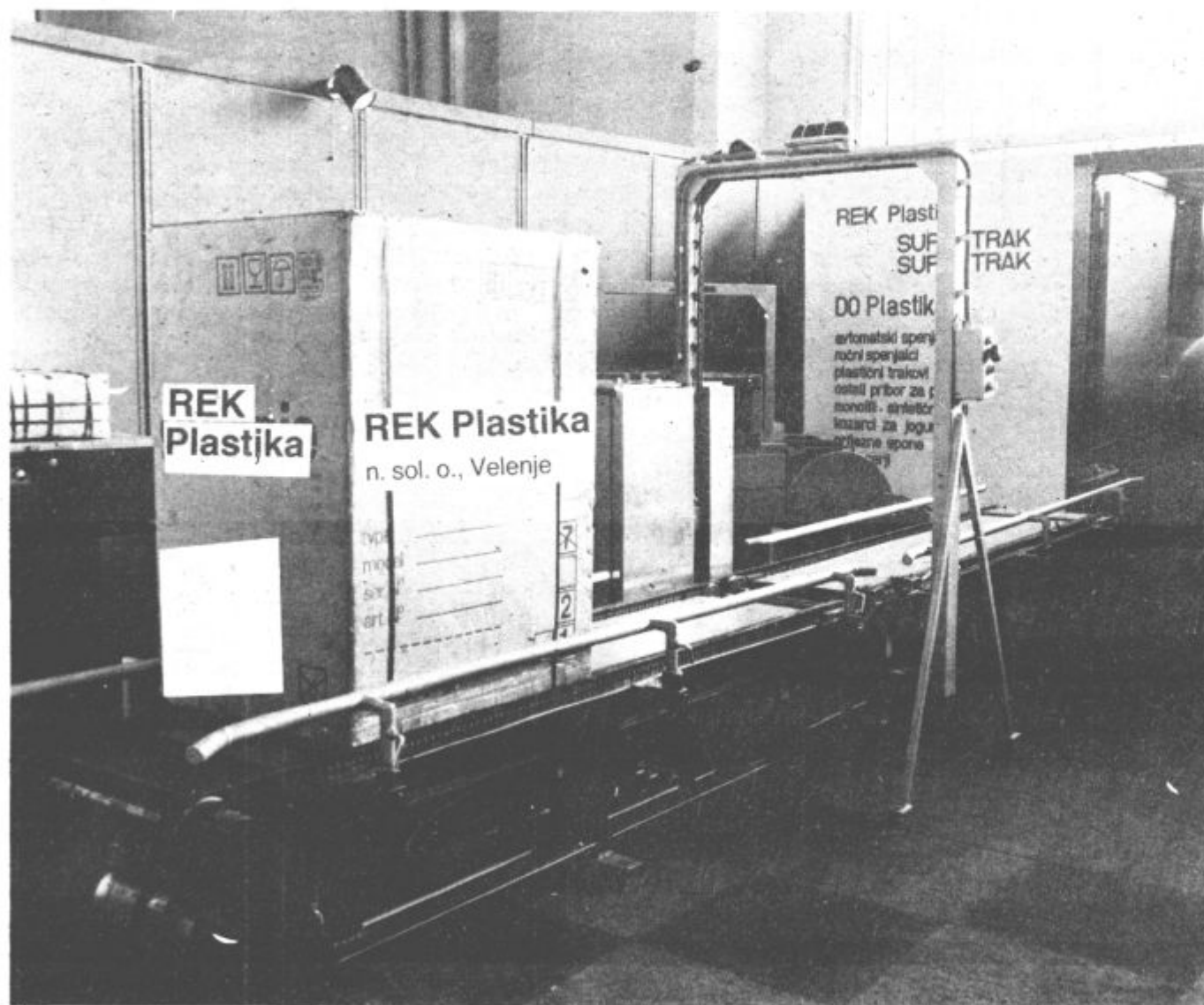
Med razvojnimi nalogami, ki so si jih razstavili za novo srednjeročno obdobje 1981—1985, velja omeniti še posebej zamejnjo prvih blokov (z že zastarelo tehnologijo), nadaljnjemu izboljšanju tehnologije tekočih popravil, da bi zagotovili še večjo obratovalno pripravljenost naprav in nadaljnja prizadevanja za zaščito okolja, predvsem tudi za ožvitev velenjskega jezera, v katerega odlagajo pepel.

Delavci Termoelektrarn Šoštanj, ki slavijo te dni 25-letnico delovne organizacije, čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom Saleške doline za občinski praznik — 8. oktober!

25 LET TERMoeLEKTRARN ŠOŠTANJ

REK Plastika Velenje *Sistemi pakiranja*

Nov dosežek DO PLASTIKE: AVTOMATSKA PAKIRNA LINIJA

Delovna organizacija REK Plastika je edini jugoslovanski proizvajalec celotnega programa s področja pakiranja in povezovanja paketov s plastičnimi trakovi.

Proizvodni program:

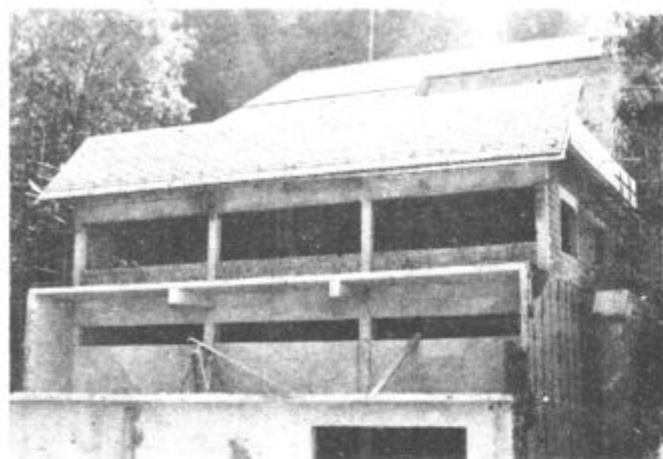
- avtomatski in polavtomatski elektronski povezovalni stroji,
- avtomatske transportno-pakirne linije,
- električni in mehanski ročni spenjalci,
- odvijalci trakov,
- kovinske sponke,
- kompenzatorji teže — balanserji,
- plastični trakovi SUPERTRAK,
- sintetične vrvi,
- termooblikovana embalaža.

Proizvodnja pakirnih sistemov temelji izključno na lastnem razvoju, kar omogoča tudi čedalje uspešnejšo prisotnost na tujih tržiščih.

REK PLASTIKA VELENJE

- TOZD Plastični izdelki
- TOZD Kovinski izdelki in galanterija
- Delovna skupnost skupnih služb

Vsem občanom Šaleške doline čestitamo za občinski praznik!

Dom SLO Velenje

Samski dom Gradisa v Velenju

Kopalnice in garderobe za rudarje v izgradnji

TOZD GRADBENA ENOTA CELJE

Razvoj Gradisa je povezan z Velenjem

GIP GRADIS Ljubljana, TOZD GRADBENA ENOTA CELJE, je vse od ustanovitve do danes stalno prisoten v Šaleški dolini.

Gradis je zgradil vse faze termoelektrarn Šoštanj, objekte Rudnika lignita Velenje in intenzivno sodeloval pri stanovanjski gradnji.

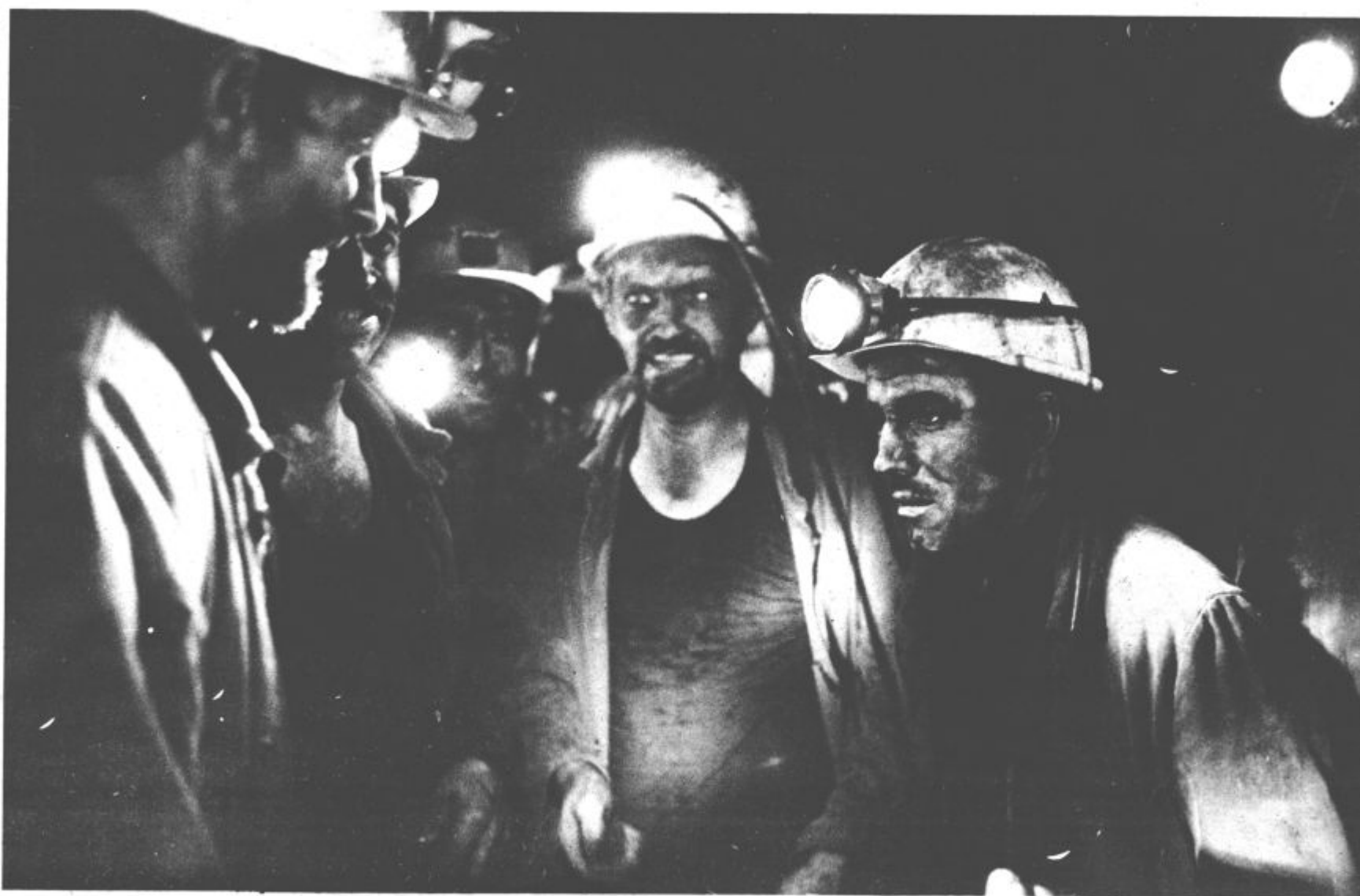
Letos je Gradis prevzel izgradnjo garderob, kopalnic in avtobusne postaje za rudarje na novi lokaciji v Prelogah. Poleg teh objektov gradijo še dom SLO, zaključujejo objekte v stanovanjskem kompleksu Šalek II, pripravljajo pa se na gradnjo stanovanjskih objektov E1 in E2 za TGO GORENJE Velenje v Šaleku in stanovanjski objekt A za potrebe Termoelektrarn Šoštanj.

Zaradi omejenih investicijskih vlaganj je Gradis že pričel z izvajanjem del v tujini, in to v ZRN in Iraku, pripravljeni pa so tudi na vse večjo konkurenco na domačem tržišču. Zavedajo se, da za konkurenčnost na tržišču ni pomembna cena, temveč tudi solidna kvaliteta izvedenih del in kratki roki izgradnje.

Delavci so dosledno obveščeni o pogojih prevzema posameznih objektov, obračun del je izveden v akordu tako, da lahko ob vsakem času ugotavljajo odstopanja. Pravtako je v Gradisu urejen standard, saj delavci bivajo v zidanih samskih domovih.

Pri izvajanju investicijskih del uporabljajo le lastno tehnologijo, ki je plod 35-letnega dela Gradisa doma in v tujini!

Vsem občanom občine Velenje čestitajo za praznik občine Velenje — 8. oktober.

Rudnik lignita Velenje

n. sol. o., Velenje

SOZD REK VELENJE

Delovna organizacija

**RUDNIK LIGNITA
VELENJE**

TOZD Jama Preloge

TOZD Jama Škale

TOZD Priprave

TOZD Jama Pesje

TOZD Mehanizacija

TOZD Transport

TOZD Klasirnice

TOZD Jamske gradnje

TOZD Gradbena dejavnost

TOZD Mizarska dejavnost

TOZD Zunanja dejavnost

Delovna skupnost Zračenje

Delovna skupnost Kopalnica

Delovna skupnost skupnih služb

**OB PRAZNOVANJU PRAZNIKA OBČINE VELENJA —
8. OKTOBRU VELENJSKI RUDARJI ISKRENO ČESTITAMO
VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM!**

SOZD Gorenje: Vsi načrti

Velenje in Gorenje, tako mesto kot tisočera delovna mesta, sta rasla samosvoje, a vendar utemeljeno, smiselno, hitro. Oba sta bila odprta vsem, ki so hoteli sodelovati — in tako ni čudno, da sta mali trg Velenje in nekdanja mala obrtna delavnica zrasla v sodobne okvirje pogojev življenja in ustvarjanja.

16.557 delavcev združuje svoje delo in sredstva v 43 temeljnih organizacijah združenega dela, ki tvorijo 13 delovnih organizacij, povezanih v sestavljeno organizacijo združenega dela: Gorenje SOZD.

Za doseganje ciljev združevanja je Gorenje organizirano tako, da so na ravni delovnih organizacij poistoveteni trije vidiki organiziranja:

Samoupravna organiziranost delavcev združenih delovnih organizacij, sistem programsko proizvodnih celot in sistem delovanja skupnih funkcij.

Proizvodne zmogljivosti 11 proizvodnih delovnih organizacij (Gorenje-Tovarna gospodinske opreme, Velenje, Gorenje-Fecro, Slovenj Gradec, Gorenje-Muta, Gorenje-Metalplast, Ruše, Gorenje-Elrad, Gornja Radgona,

Gorenje-Varstroj, Lendava, Gorenje-Mural, Mursko Središče, Gorenje-FTU, Sombor, Gorenje-Petar Drapšin, Kikinda, Gorenje-GLIN, Nazarje, Gorenje-Tiki, Ljubljana) se dopolnjujejo v 5 programsko-proizvodnih enotah, ki z več ali manj tržno celovitostjo predstavljajo diverzificirano proizvodno celoto: — aparati in oprema — široka potrošnja, — profesionalna elektro-

nika in računalništvo.

— zelena tehnika, — gradbeni elementi in instalacije.

— materiali, elementi, polizdelki, komponente, izdelki in agregati za industrijsko rabo.

Kot posebna delovna organizacija Gorenje deluje lastna domača in zunanja tržna organizacija. Domača tržna organizacija razpolaga s 15 predstavništvi, 33 trgovinami in 79 servisnimi centri ter izpostavami. Zunanjo trgovino predstavlja 5 predstavništov, 8 zunanjetrgo-

konvertibilno valuto.

Uspeh Gorenja v izvoznih prizadevanjih pa je v letu 1980 pozitivna devizna bilanca s 37 milijoni dolarjev presežka nad uvozom. Gorenje uspeva v svojem razvoju s stalnim posodabljanjem tehnologije, z močno razvito tržniško dejavnostjo in vse večjim poudarkom na razvojno raziskovalnem delu, ki deluje kot lastna delovna organizacija.

Rojstni kraj podjetja: vasica Gorenje. Odtod tudi ime. Današnje Gorenje, ki zaključuje poslovno leto

ekspanzije.

Značilnost tega obdobja je horizontalna diverzifikacija v dopolnjevanju programov gospodinske opreme ter tržna in tehnična celovitost. Paleta proizvodov za gospodinjstvo se strmo širi. Štedilnikom na trda goriva se pridružijo električni, plinski in kasneje kombinirani. Pojavi se prvi domači pralni stroj, sledijo mu hladilniki in mali gospodinski aparati. Ob zaključku tega obdobja pa Gorenje prvič prestopi prag elektronike in sicer na področju zabavne elektronike in črno-belih televizij-skih sprejemnikov.

Najpomembnejša odločitev tega obdobja je prehod Gorenja v množično proizvodnjo in s tem dejstvom Gorenje v hipu osvoji jugoslovanski trg ter pričinja s prvimi tipanji na zunanjem tržišču. V tem času Gorenje kadrovsko krepi svoje vrste.

Izredna industrijska agresivnost Gorenja se odraža v vertikalni (elektromotorji, litine, plastika), kakor tudi lateralni diverzifikaciji (konjunktura proizvodnja, manj razvita območja itd.). To so začetki integracije, ki prestopa meje republik, in s smiselnim povezovanjem

Milijone malih gospodinskih aparatov zavzema mesto v gospodinjstvih in venomer jih trg terja več in več.

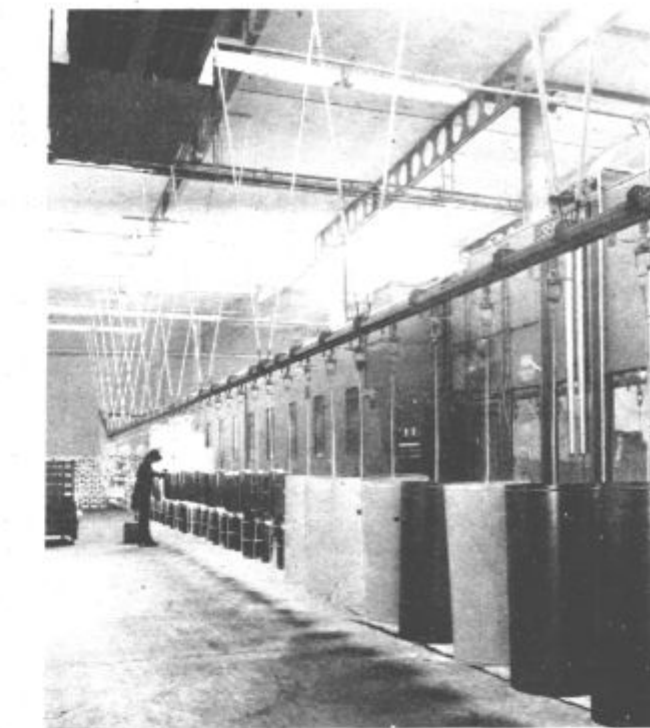
vinskih podjetij, 5 servisnih centrov in 400 pogodbenih servisnih delavnic s skupnim izvozom 124 milijonov dolarjev. V sodobnih konceptih osvajanja svetovnega trga je pred tremi leti pričelo z delom 5 industrijskih podjetij Gorenja na zunanjem tržišču.

V plansko poslovni skupnosti DOM združuje Gorenje 242 organizacij združenega dela s področja blagovnega prometa, proizvodnje materialov in sestavnih delov ter finančnih institucij.

Gorenje je v samem vrhu jugoslovanskih elektroindustrijskih organizacij združenega dela.

Gorenje je najpomembnejši jugoslovanski proizvajalec aparatov in opreme za široko potrošnjo. Izredno visoke deleže dosega predvsem s proizvodi gospodinske opreme, z barvnimi televizijskimi sprejemniki, z antenami ter lastnimi glasbenimi HIFI napravami. V lanskem letu pa se je Gorenje pričelo preusmerjati na področje profesionalne elektronike (računalništvo, medicinska elektronika), robotike in procesnega krmljenja.

Gorenje je v svojem 27-letnem obstoju proizvedlo 28,5 milijonov proizvodov, in dokaz kakovosti je 20,2 milijonov prodanih proizvodov na domačem trgu ter 8,3 milijonov proizvodov na tržiščih vseh petih celin, pri čemer prednjačijo dežele s

Čez štiri leta bodo v Gorenje-tikiju naredili že 800.000 bojlerjev letno.

1980 s 16.557 delavci in s 26,9 milijardami celotnega prihodka, je pričelo pred 27 leti kot obrtna delavnica z 11 delavci.

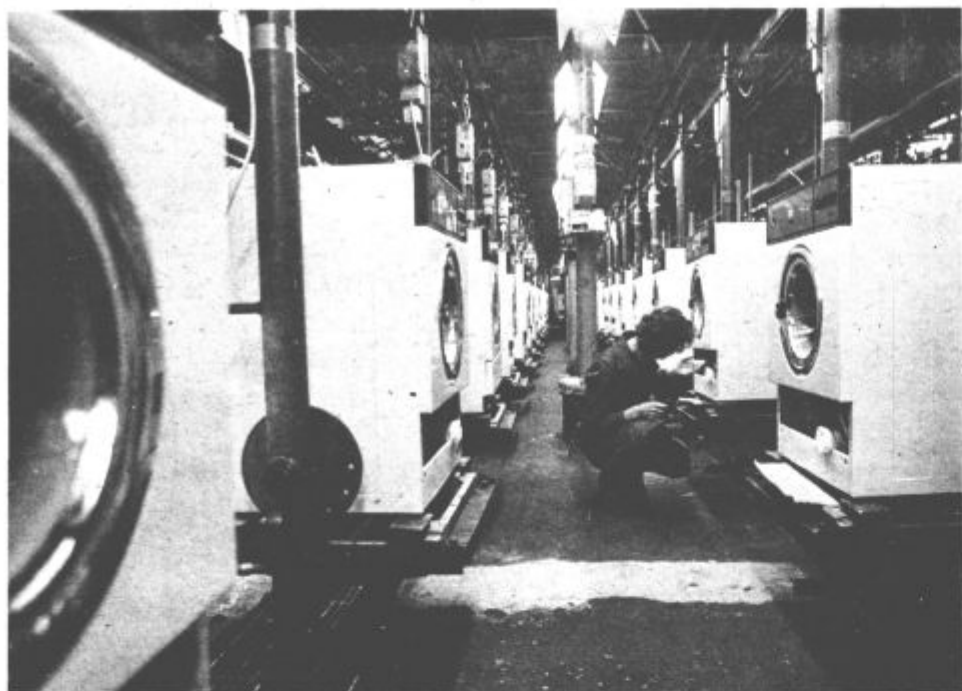
Pred 23 leti je majhen kolektiv prvič osvojil program, s katerim je postavil temelje razvoja današnjega Gorenja. To je bil štedilnik in z njim je Gorenje usmerilo svoj bodoči proizvodni program, ki se je z leti razvil v tri temeljne smeri: dom, industrijo in družbeni standard.

Obdobje 1965—1970 je v Gorenju obdobje izredne

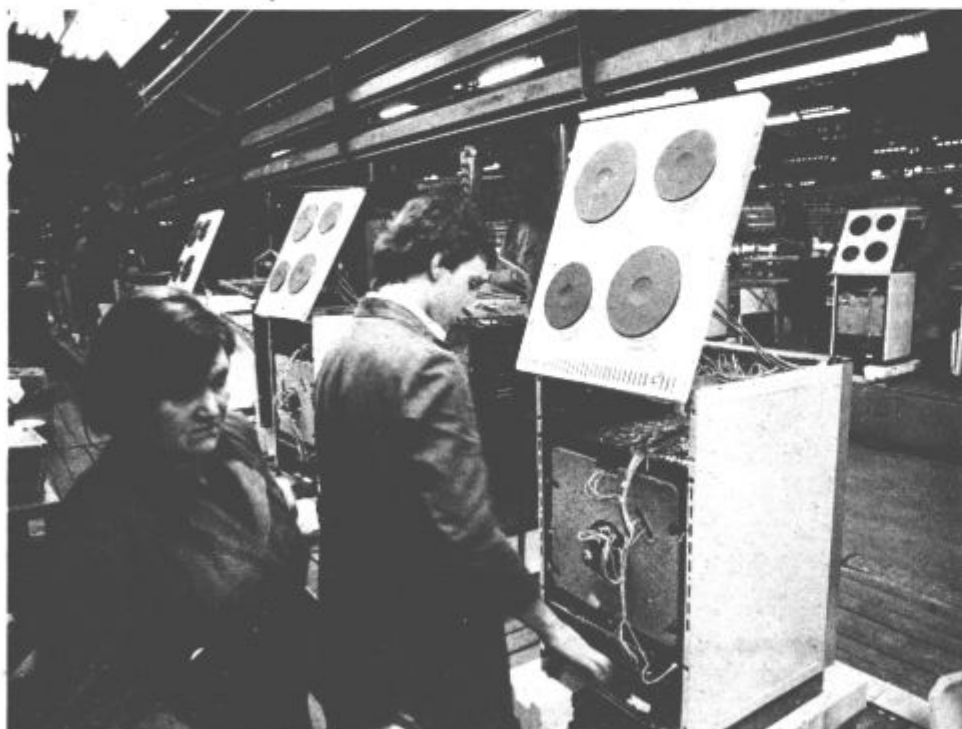
ustvarja velikana na področju gospodinske opreme ter dobiva vedno bolj izpolnjeno fizionomijo. To je tudi čas, ko Gorenje zaradi potreb po kooperacijskem sodelovanju prične z vplivanjem na prestrukturacijo spremljajoče nerazvite industrije. Gorenje širi svoj proizvodni program iz gospodinjstva na celotni človekov dom: vstopa na industrijski trg, kar terja potrebo po večjem dohodku in predvsem večji sposobnosti razširjene reprodukcije.

Obdobje 1971—1975 pa kaže v Gorenju značilnosti iskanja fizionomije razraslega velikana. Gorenje se ubada s svojimi problemi ustvarjanja tržišč in obvladovanja heterogenega prodajnega izbora ter usklajevanja proizvodnega procesa v rastoči širini.

Obvladovati je potrebno koordinacijo in pojavijo se potrebe po razvojnih programih. V tem času pomembne družbenoekonomske spremembe v SFRJ pogojujejo upadanje akumulacije, izredno nagel integracijski proces v Gorenju pa upadanje agresivnosti. Zato je razumljivo, da se

Pralni stroji so še vedno pomemben izdelek Gorenja TGO, kajti brez pranja, takšnega ali drugačnega, pač zaenkrat še ne gre.

Štedilniki, štedilniki in znova štedilniki v izvoz! Celotna vsakodnevna proizvodnja naproday v evropskem gospodarskem prostoru — le na domačem tržišču zmanjšate štedilnike z oznako Gorenje.

Izdelovanje aluminijastih radiatorjev je zaradi tehnologije vlivanja še naporno delo.

podrejeni izvozni ekspanziji

Z uspešnim osvajanjem pomembnih komponent stavbnega pohištva Gorenje-Glin iz Nazarij vse pomembneje vstopa na to tržišče.

poraja potreba po iskanju zasnove temeljev sestavljene organizacije združenega dela Gorenje in temeljev plansko-poslovne skupnosti DOM kot začetkov dohodkovne osmišljenosti.

Gorenje v tem razdobju razširi proizvodne programe s kmetijskim orodjem in kmetijsko mehanizacijo, z opremo za klavniško in živilsko industrijo, zabavno in profesionalno elektroniko, radiatorji, sanitarno opremo in keramiko. Opredeli ter konstituira plansko poslovno skupnost DOM; v zasnovah pa že dozoreva razvojna usmeritev za ostala področja.

1976—1978: samoupravni sporazum o osnovah družbeno gospodarskega razvoja SOZD Gorenje za obdobje 1976—1980 je dokument, ki je opredelil poslovno filozofijo, poslanstvo, izhodišča, cilje in strategijo — obenem pa utemeljil potrebo po novi organiziranosti.

Leto 1979 je zaradi nastopajočih znakov recesije, ki se drastično odražajo v padcu ustvarjenih sredstev za razširjeno reprodukcijo, potekalo v opredeljevanju programov znotraj sistema DOM in predvsem v razvojno raziskovalnih prizadevanjih Gorenja po lastnem znanju in novih programih, v dograjevanju poslovnega sistema in informatike ter v pripravi temeljev za plan razvoja do leta 1985.

Leto 1979 je obenem leto utemeljevanja in uresničevanja mota: postati svetovni proizvajalec, kar pomeni, da ima Gorenje lastno proizvodnjo in spremljajoči servis ter lastne prodajne točke v vseh delih svetovnega trga, kajti le tako postaja del sve-

tovnega trga »domače tržišče«. To vodi k hitrejšemu razvoju izdelkov, programov in k sodobni tehnologiji ter aplikaciji uvoženega znanja in oplemenitenju lastnega. Zadnje 1980. leto je Gorenje, ki že leta vodi politiko stalnega povečevanja prodaje svojih izdelkov na

le delo in sredstva za ustvarjanje učinkovitejših in racionalnejših tehnično-tehnoloških osnov dela in za pospeševanje skupne raziskovalno-razvojne dejavnosti; razvijale in utrjevale medsebojna poslovna razmerja, predvsem na družbenoekonomskih osnovah skupnega

Nove oblike pomenijo nove tržne impulse poživljanja prodaje. Gorenje Metalplast se zaveda, da je oblikovanje sanitarnih proizvodov zadnja beseda v odnosih med proizvajalci in potrošniki.

tujih tržiščih, doseglo povečanje izvoza v primerjavi z letom 1979 v višini 15 odstotkov ter zmanjšalo uvoz za 18 odstotkov. Tako je SOZD Gorenje ustvarilo suficit 1,132 milijarde dinarjev v bilanci mednarodne blagovne menjave. Žal pa se je drastično spreminjanje strukture tržišč, neurejena preskrba s surovinami in plasmaja izdelkov odrazilo v neredni proizvodnji in manjši rentabilnosti.

Gorenje je sestavljena organizacija združenega dela, v katero so se združile delovne organizacije, da bi skupno planirale razvoj in določale prioritete cilje; oblikovale temeljno, poslovno in razvojno politiko; združeva-

Sodobni svet komuniciranja zahteva vse več in vse bolj dodelane oblike sprejemanja in oddaje sporočil — to so antene, ki nastajajo v Gorenje-Elradu v Gornji Radgoni.

prihodka in skupnega dohodka; organizirale in razvijale dejavnosti skupnega in posebnega pomena, zlasti tržne in raziskovalno-razvojne dejavnosti, promet blaga in storitev ter finančno poslovanje; uvajale in razvijale sistem integralnega upravljanja kakovosti in zanesljivosti, norm kakovosti ter sistemov standardizacije, tipizacije in unifikacije; določale in dosledno zagotavljale minimalne pogoje za enovit in usklajen nastop na tržišču; organizirale in razvijale integralni upravljalno-informacijski sistem sestavljen organizacije ter na tej osnovi usklajevale upravljalno-informacijske podsi-

steme posameznih organizacijskih enot, poslovnih funkcij in proizvodnih programov ter usklajevale obrambne načrte in razvijale enotni sistem družbene samozaščite.

Programsko-proizvodno celoto tvorijo temeljne organizacije združenega dela, ki proizvajajo izdelke istega programa. Posamezna temeljna organizacija je lahko v različnih programsko-proizvodnih celotah, odvisno od njene programsko-proizvodne usmeritve. V prizadevanjih za dosledno racionalno in učinkovito poslovanje je osvojeno načelo zaporedno in vzporedno optimalno integriranih, programsko-proizvodnih celot, s ciljem, da vsebino takšnih celot pokriva organizacijska oblika: delovna organizacija. Gorenje kot sistem skupnega opravljanja funkcij je sistem, v katerem združene delovne organizacije zaradi večjih gospodarskih učinkov združujejo opravljanje administrativno-strokovnih, pomožnih in drugih opravil (skupne zadeve) ter opravljanje tistih poslovnih funkcij, pri katerih skupaj in vsaka zase dosegajo večje učinke (skupne izvedbe).

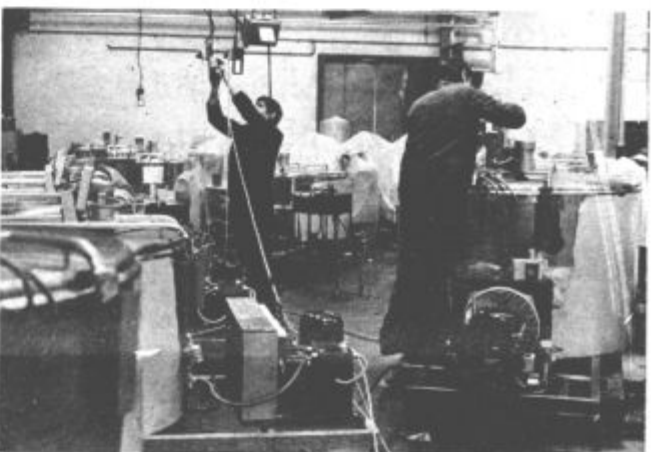
Skupne zadeve združenih delovnih organizacij so tehnično razvojne zadeve (načrtovanje in izvajanje tehnično-tehnoloških raziskav in razvoja proizvodnih programov, načrtovanje in vodenje investicij iz združenih sredstev, industrijska lastnina, razvijanje značilnega stila Gorenja na področju industrijskega, grafičnega in prostorskega oblikovanja, sistem kakovosti in zanesljivosti, standardizacija, tipizacija, unifikacija), ekonomske zadeve (marketing, raziskave in prognoze, načrtovanje programske in proizvodne usmeritve, planiranje in analiza poslovanja, institucionalna propaganda, dolgoročne raziskave financ, oblikovanje sku-

Sodobna industrija pač ne zmore brez ustaljenih oblik, ki ohranjajo stoletna izkustva. V livarnah še vedno na takšen način nastajajo odlitki. Livarna Vuzenica, tozid Gorenje Muta.

urejanje delovnih razmerij) in izdajanje skupnega glasila in drugih informativnih publikacij o zadevah skupnega pomena. Za izvrševanje skupnih zadev so združene delovne organizacije ustanovile skupne službe, organizirane v delovno skupnost.

delitev dela. Raziskave in razvoj bodo izvajale raziskovanja, oblikovanje proizvodov, projektiranje tehnologije ter preizkušanje in sicer na področjih strojništva, elektrotehnike, kemije, računalništva in informatike, metalurgije, gozdarstva in lesarstva, agronomije ter

V slovenjgraškem gorenje-Fecru so z osvojitvijo nerjavečega programa napravili pravi korak k preusmeritvi.

Delovna skupnost skupnih služb Gorenja je notranje strukturirana tako, da pokriva tako programski kot funkcijski vidik organiziranja.

Skupne izvedbe opravlja organizacija posebnega in skupnega pomena:

delovna organizacija Gorenje Promet-Servis, TOZD promet, opravlja: raziskavo trga prodaje in nabave, ekonomsko propagando, sejme, razstave, demonstracije; prodajo izdelkov in storitev na domačem in tujem trgu;

delovna organizacija Gorenje Promet-Servis, TOZD Servis in maloprodaja, opravlja: servisiranje izdelkov v garancijskem in izvengarancijskem roku; statistično evidenco za servisno dejavnost in razvijanje servisne mreže.

Gorenje — Interna banka opravlja finančno funkcijo za temeljne organizacije združenega dela, ki so njene članice.

Raziskovalno razvojna dejavnost je s 1. 1. 1980 postala samostojna delovna organizacija v skladu z načrtovano strategijo za uresničevanje zahtevnih ciljev Gorenje SOZD za obdobje 1981—1985, v katerem je predvideno prestrukturiranje proizvodnje s konsolidacijo obstoječih programov in uvedbo novih ter povečane vključitev v mednarodno

živilstva in prehrane.

Samoupravni sporazum določa, da so vse članice Gorenje SOZD nosilci razvojnih raziskav in razvojnih dejavnosti za svoj poslovni predmet in s tem tvorni sodelavec v raziskovalno razvojnem procesu. Program pa usmerja dejavnost v mednarodni, jugoslovanski in še posebej slovenski raziskovalni razvojni prostor in v njihove procese. Gorenje SOZD pričakuje od lastne razvojno raziskovalne dejavnosti krajši čas osvajanja novega proizvoda, racionalen razvoj, dolgoročno osnovo za hitrejši in stalni dvig kakovostne ravni proizvodov, večanje deleža lastne raziskovalno-razvojne dejavnosti, ki mora do leta 1985 biti udeležen s 50 odstotki, 5-odstotno rastjo produktivnosti, obvladovanje uporabnega raziskovanja ter preusmeritev dosežanj na kakršnega koli odločanja na znanstvenih osnovah.

Navedena organiziranost Gorenja izhaja iz samoupravnih socialističnih odnosov in iz družbenoekonomske stvarnosti. Je okvir za nadaljnji razvoj teh odnosov in za dograjevanje družbeno-ekonomske osnove združenega dela v Gorenju, v katerem delavci uresničujejo pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz združenega dela s sredstvi, ki so družbeno lastnina.

Gorenje Varstroj iz Lendave se je s sanitarnimi celicami uveljavilo povsod, kjer je blokovna izgradnja.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje iskreno čestitamo za 8. oktober — praznik občine Velenje!

velenje

trg. in proizvodna DO

TOZD MALOPRODAJA
TOZD VELEPRODAJA
TOK KMETIJSTVO
TOZD VINO Šmartno ob Paki
TOK KOPLAS
in DSSS DELOVNE ORGANIZACIJE

se pridružujemo

**ČESTITKAM delovnim ljudem in občanom
za 8. oktober, praznik občine Velenje
in preimenovanju Velenje v Titovo Velenje
ter priporočajo sodelovanje in nakup v**

- MALOPRODAJNI TRGOVSKI MREŽI,
- VELEPRODAJI GOSPODINJSKIH STROJEV, LESA, KURIVA IN GRADBENEGA MATERIALA,
- LASTNI IN KOOPERACIJSKI KMETIJSKI PROIZVODNJI,
- KOOPERACIJSKI OBRTNI PROIZVODNJI IN
- VELEPRODAJI ALKOHOLNIH TER BREZALKOHOLNIH PIJAČ!

Prodajno servisna organizacija AVTO CELJE

REZERVNI DELI · AVTOMOBILI · SERVISI

avto celje

PRODAJALNA VELENJE 10 let poslovanja

V letošnjem letu praznuje Avto Celje, prodajalna Velenje, 10-letnico poslovanja. V vseh teh letih so uspešno poslovali.

V prodajalni Velenje lahko kupite:

- avtomobile ZASTAVA
- rezervne dele za vse vrste osebnih avtomobilov ZASTAVA

- avtoelektro material, akumulatorje, svetlobno opremo za avtomobile, avtomobilske gume
- dodatno opremo za avtomobile: prevleke sedežev, preproge, ogledala, prtljažnike, vlečne kljuke, orodje...
- avtokamp priklopnice, čolne, tovorne priklopnice za osebne avtomobile, pločevinaste montažne garaže...

Do 1985 leta bodo v Velenju zgradili novo trgovino z avtosalomom in servisom.

Avto Celje, trgovina Velenje vas vabi, da jo obiščete in izkoristite ugodnost nakupa v domačem kraju.

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja iskreno čestitamo za praznik občine Velenje – 8. oktober!

vekos

Delovna organizacija
za komunalno in stanovanjsko oskrbo
Vekos n. sub. o. Velenje, Koroška 37b

TOZD komunalna oskrba
n. sub. o. 63000 Velenje
Koroška 37b
telefon: (063) 850630

TOZD toplotna oskrba
n. sub. o. 63000 Velenje
Koroška 3a
telefon: (063) 850462, 851411
telegram: Vekos Velenje

TOZD stanovanjska oskrba
n. sub. o. 63000 Velenje
Šaleška 19a
telefon: (063) 851010

DS skupnih služb
63000 Velenje
Koroška 37b
telefon: (063) 850630
telegram: Vekos Velenje

NAŠE GLAVNE DEJAVNOSTI SO:

I. Opravljanje komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena in sicer:

1. **OSKRBA NASELIJ Z VODO, KI OBSEGA:**
zajemanje, distribucijo in zagotavljanje vode uporabnikom ter vzdrževanje vodovodnega oskrbovalnega sistema;
2. **OSKRBA NASELIJ S KANALIZACIJO, KI OBSEGA:**
zbiranje, odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda ter vzdrževanje kanalizacijskega oskrbovalnega sistema;
3. **OSKRBA NASELIJ Z JAVNO HIGIENO, KI OBSEGA:**
zbiranje, odvoz, odlaganje in uničevanje smeti in kosovnih odpadkov od zgradb, čiščenje cest, ulic, trgov in drugih površin v naseljih ter urejanje in vzdrževanje odlagališč za odpadke;
4. **OSKRBA NASELIJ Z JAVNIMI PROMETNIMI POVRŠINAMI, KI OBSEGA:**
vzdrževanje cest, ulic, trgov in drugih javnih prometnih površin v naseljih, opravljanje zimske službe ter opremljanje prometnih površin s prometno signalizacijo;
5. **OSKRBA NASELIJ Z JAVNIMI ZELENI MI POVRŠINAMI, KI OBSEGA:**
urejanje in vzdrževanje javnih zelenic, parkov, nasadov in rekreacijskih površin;
6. **OSKRBA NASELIJ S POGREBNO IN POKOPALIŠKO DEJAVNOSTJO, KI OBSEGA:**
pogrebne storitve, oddajanje grobnih mest ter vzdrževanje pokopališč in skupnih pokopaliških naprav;
7. **OSKRBA NASELIJ S TOPLOTNO ENERGIJO, KI ZAJEMA:**
prenos in distribucijo toplotne energije ter vzdrževanje toplovodnega oskrbovalnega sistema;
- II. Opravljanje stanovanjske dejavnosti posebnega družbenega pomena in sicer:

8. GOSPODARJENJE S STANOVANJI IN POSLOVNIMI PROSTORI V DRUŽBENI LASTI, KI ZAJEMA:

urejanje, vzdrževanje in prenovo stanovanjskih prostorov v družbeni lasti.

NAŠI GLAVNI CILJI SO:

1. usklajena kvalitetnejša in cenena oskrba, vzdrževanje in upravljanje komunalnih objektov in naprav ter vzdrževanje in upravljanje družbenih stanovanj in poslovnih objektov;
2. usklajeno programiranje razvoja in gradnje komunalnih objektov in naprav;
3. večje izkoriščanje izkušenj iz vzdrževanja in upravljanja pri snovanju in novogradnji komunalnih objektov in naprav ter družbenih stanovanj in poslovnih prostorov;
4. usklajena in organizirana ponudba komunalne in stanovanjske oskrbe v svobodni menjavi dela ter enoten sistem obračuna komunalne oskrbe, stannarin in najemnin;
5. večja, bolj usklajena in organizirana skrb za postopno izenačevanje komunalnega in stanovanjskega standarda uporabnikov;
6. boljše in učinkovitejše izkoriščanje kadrovskih, organizacijskih, tehničnih in ekonomskih zmogljivosti temeljnih organizacij;
7. zagotavljanje uspešnejšega in racionalnejšega poslovanja temeljnih organizacij in delovne organizacije v celoti;
8. usklajeno in dolgoročneje zagotavljanje pogojev za izboljšanje položaja delavcev v komunalnem in stanovanjskem gospodarstvu od specifičnosti, zahtevnosti in rezultatov dela;
9. oblikovanje takšne organizacije dela, ki bo omogočala smotrnejše in gospodarnejše poslovanje ter nadaljnje razvijane samoupravnih socialističnih odnosov v delovni organizaciji in samoupravnih interesnih skupnostih;
10. razvijanje solidarnosti in vzajemnosti delavcev, ki združujejo delo v temeljnih organizacij in delovni skupnosti.

**VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM, POSEBEJ PA NAŠIM UPORABNIKOM,
ČESTITAMO: ZA 8. OKTOBER – PRAZNIK OBČINE VELENJE!**

**REK Elektrostrojna
oprema**

n. sol. o., Preloge, p. Velenje

SOZD Rudarsko
elektroenergetski
kombinat Velenje
DO ESO
Elektrostrojna oprema
n. sol. o., Preloge
p. Velenje
63320 Velenje

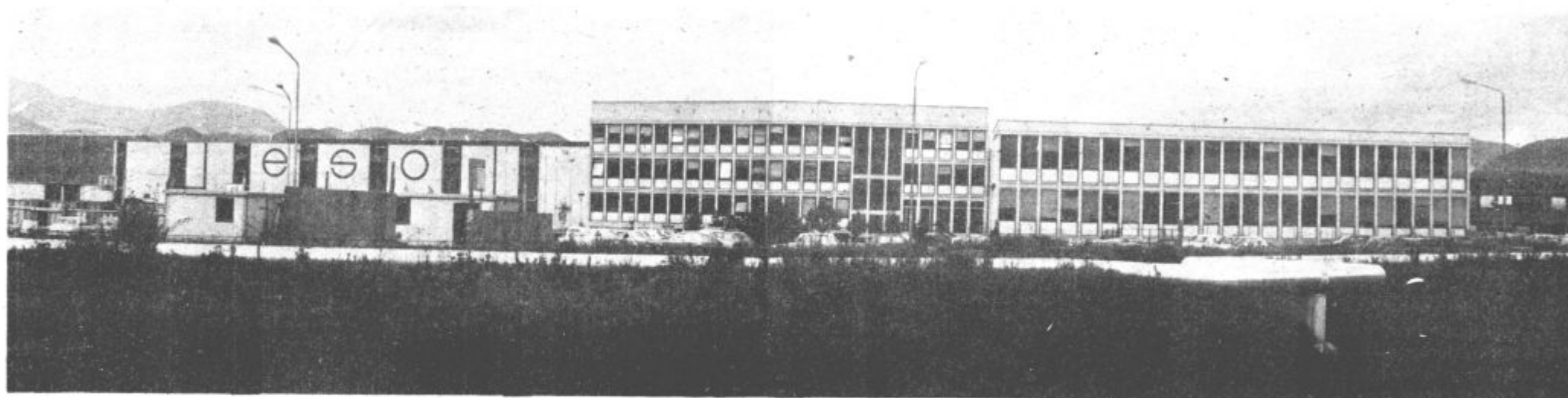
TOZD Strojni obrati

TOZD Elektro obrati

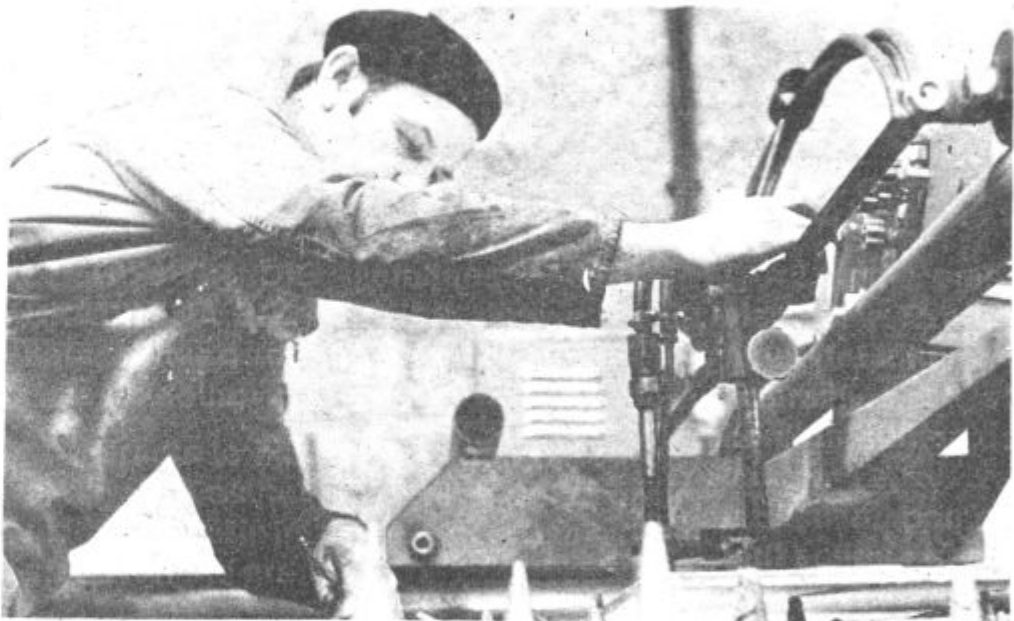
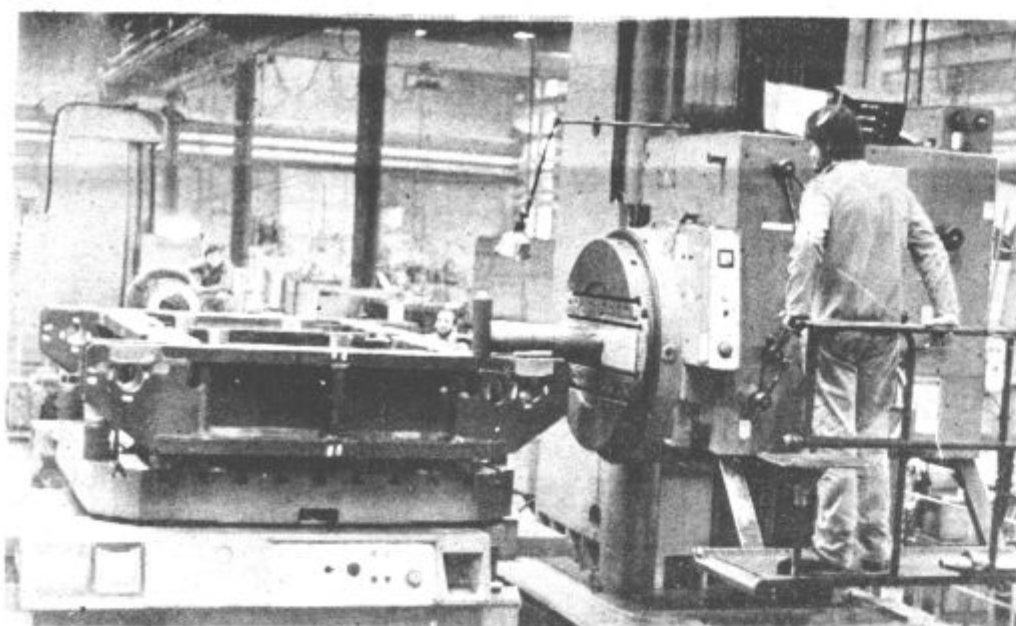
TOZD Vodovodno toplovodni obrati

TOZD Krovsko-ključavničarski obrati

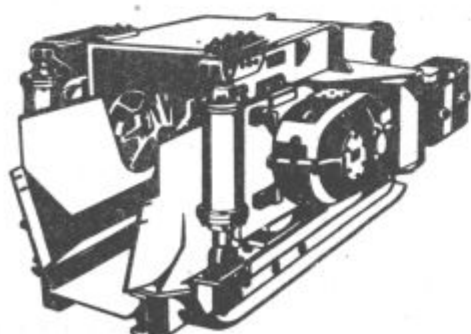
Delovna skupnost skupnih služb

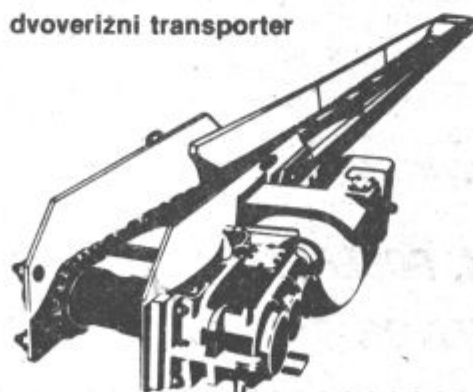
***Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja,
posebej pa še poslovnim partnerjem in članom
delovnih kolektivov sozda REK Velenje,
čestitamo za praznik občine Velenja — 8. oktober***

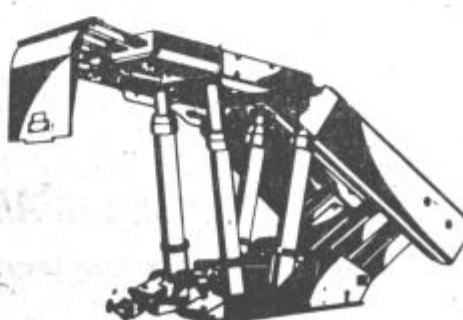
pretočni drobilec

dvoveržni transporter

ščitno hidr. podporje

**rek - eso
velenje**

projektiramo, izdelujemo
in montiramo

- rudarsko opremo
- industrijsko opremo
- strojne, elektro, vodovodne
in toplovodne naprave

REK Avtopark

p. o., Velenje

REK – DO Avtopark

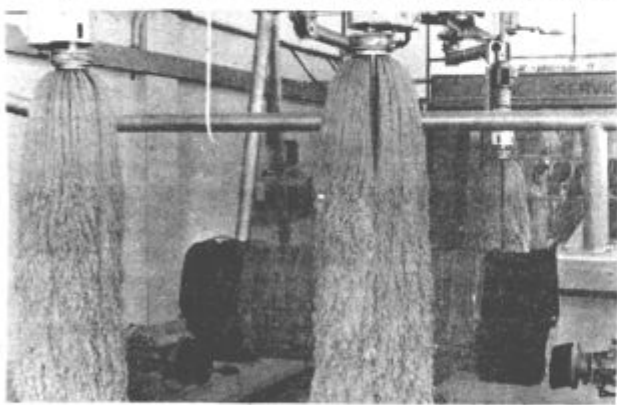
Velenje, Koroška 64

NUDI:

- vse vrste uslug v tovarnem in osebnem prometu
- servisne in vzdrževalne usluge za osebna vozila
- servisne in vzdrževalne usluge za tovorna vozila
- pranje osebnih avtomobilov v sodobni avtomatski pralnici, osnovno pranje, pranje podvozja in blatnikov, voskasta zaščita,
- pranje tovornih avtomobilov in avtobusov.

V kratkem bo naš servis pooblaščen za serviranje vozil „Crvene Zastave“. V naših prostorih pa pripravljamo tudi objekt za tehnične preglede in ureditev potrebne dokumentacije.

Pridružujemo se čestitkam delovnim ljudem in občanom občine Velenje za občinski praznik – 8. oktober!

zavod za urbanizem velenje

Zavod za urbanizem

Velenje 63320, Trg mladosti 2,
tel. 852-421, 850-267

Dejavnost:

- prostorsko in urbanistično projektiranje;
- projektiranje gradbenih objektov;
- inženiring (organizacija in nadzor gradnje)

Za 8. oktober – praznik občine Velenje
čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom
Saleške doline!

REK Elektrofilterski elementi

p. o., Družmirje, p. Šoštanj

REK ELEKTROFILTRSKI ELEMENTI
p. o. Družmirje, Šoštanj

Leta 1960 je v Šoštanju pričela z delom tovarna elektro-filtrskih elementov.

V enaindvajsetih letih obstoja in dela so uspeli za desetkrat povečati proizvodnjo, pri čemer je bil velik del njihovih proizvodov porabljen ravno pri gradnji novega rudarskega Titovega Velenja. Ocenjujejo, da je danes v Velenju 60 odstotkov stanovanj, zgrajenih iz EFE materiala, kar daje poročstvo za zaupanje in kvaliteto.

S 45 milijoni enot normalnega formata se uvrščajo na tretje mesto v Sloveniji, poleg tega pa izdelajo še 10.000 ton suhih malt za zidanje. Z lastnimi ekipami za strojno ometavanje omečejo letno 120.000 kv. m zidov.

V teku je že tudi proizvodnja novih izolativnih elementov, ki bodo zaradi odličnih toplotnih lastnosti kmalu postali ne-nadomestljivi.

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja iskreno čestitamo za praznik občine Velenje – 8. oktober!

PROJEKTIVNI BIRO VELENJE

Pridružujemo se čestitkam delovnim ljudem in občanom za praznik

občine Velenje – 8. oktober!

**TOZD ZA PTT
PROMET
VELENJE**

Temeljna organizacija za PTT promet
Velenje čestita vsem prebivalcem
občine Velenje ob njihovem prazniku!

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

s tozdi
SPLOŠNO ZDRAVSTVO VELENJE
BOLNIŠNICA – ZDRAVILIŠČE TOPOLŠICA
ZOBODRAVSTVO
SPLOŠNO ZDRAVSTVO MOZIRJE
Delovna skupnost skupnih služb

Tozdi izvajajo dejavnost osnovnega, specialističnega, hospitalnega in zdraviliškega zdravstvenega varstva.

Delavci Zdravstvenega centra čestitamo delovnim ljudem in občanom ob občinskem prazniku z željo, da bi v Titovem Velenju dosegali načrtovane delovne uspehe in srečno uživali sadove minulega dela!

Delavska univerza Velenje

se pridružuje čestitkam delovnim ljudem in občanom Velenja za njihov praznik – 8. oktober!

mladinska knjiga

TOZD KNJIGARNE IN PAPIRNICE
KNJIGARNA VELENJE

Delovnim ljudem in občanom Velenja čestitamo za praznik občine Velenje – 8. oktober!

KINO VELENJE

Vsem delovnim ljudem in obiskovalcem kina
Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki iskrene
čestitke za občinski praznik – 8. oktober!

**OBRTNO
ZDRUŽENJE
VELENJE**

Obratovalnice samostojnih obrtnikov predstavljajo v strukturi drobnega gospodarstva v občini Velenje pretežni del. Septembra 1981 je bilo v Saleški dolini 56 avtoprevoznikov, 36 gostincev in 248 drugih obrtnikov. V vseh 340 obratovalnicah je bilo skupaj z obrtniki in učenci v gospodarstvu blizu 800 zaposlenih. 90 članov pa opravlja obrtno dejavnost najrazličnejših strok kot postransko dejavnost.

V samostojni obrtni dejavnosti v občini Velenje je nad 70 poklicev, okrog 40 % jih odpade na proizvodno obrt. Le-ta v večini primerov izdeluje najrazličnejše izdelke za organizacije združenega dela oziroma se vključuje v kooperacijsko proizvodnjo, in to samostojno ali v okviru organiziranih oblik sodelovanja (zadruga, posebne službe za kooperacijo pri ozidih itd.) Izdelki velenjskih obrtnikov vse bolj nadomeščajo uvožene izdelke, zato ni slučaj, da je naročil zanje vse več.

Z ustanovitvijo posebne obrtne zadruge je bil v Velenju dosežen pomemben napredek pri prazadevanjih za še tesnejše sodelovanje zasebnega in združenega dela. Zadruga se je vključila v uresničevanje pomembnih investicij, zlasti se v izgradnjo objektov za perutnino in za potrebe druge prehranske industrije.

Medtem, ko je bilo leta 1972 v Saleški dolini skupaj le 172 zasebnih obrtnih delavnic, pa bi jim moralo biti čez pet let že 560. Takšne potrebe izhajajo iz analize, ki jo je pripravila Obrtno združenje Velenje skupaj z vsemi krajevnimi skupnostmi v občini. V posameznih krajih naj bi zadovoljevali potrebe po obrtnih storitvah, proizvodno obrt pa osredotočili v tako imenovanih obrtnih conah ob Celjski cesti in na Selu v Velenju, pa v Lokovici (kjer je že 10 interesentov), pa verjetno še v Šoštanju in Šmartnem ob Paki.

Načrti za odpiranje novih obratovalnic bodo uresničeni toliko prej, kolikor večje bo prazadevanje občanov v posameznih krajevnih skupnostih oziroma interes organizacij združenega dela. Pomembno je tudi, da se z odpiranjem novih obratovalnic večja možnost za zaposlovanje novih delavcev oz. za pridobivanje novih poklicnih kadrov. Poudariti pa je še treba, da na odpiranje novih obratovalnic samostojnih obrtnikov pomembno vpliva Temeljna banka Velenje s politiko kreditiranja, kar zgovorno kaže tudi večanje števila le-teh.

Da bi bile naloge, ki so pred Obrtnim združenjem Velenje, kot organizacijskim povezovalcem in usmerjevalcem razvojne gospodarske politike zasebnega dela v Saleški dolini, kar najbolj dosledno in uspešno uresničene, bo potrebno uskladiti delo med vsemi odgovornimi dejavniki, nosilci načrtovanja razvoja družbenoekonomskega in gospodarskega razvoja Saleške doline.

Vsi zaposleni v zasebnem sektorju občine Velenje čestitajo delovnim ljudem in občanom za 8. oktober – praznik občine Velenje!

SAVINJSKO ŠALEŠKA GOSPODARSKA ZBORNICA VELENJE

čestita vsem delovnim ljudem in občanom
občine Velenje ob 8. oktobru – prazniku
občine Velenje in jim želi tudi v prihodnje obilo
novih delovnih zmag in pridobitev!

Ljubljanska banka

Rudarska 3 Temeljna banka Velenje
63320 Velenje

LJUBLJANSKA BANKA Temeljna banka Velenje

s svojimi poslovnimi enotami iskreno
čestita delovnim ljudem in občanom
Velenja za praznik

občine Velenje – 8. oktober!

Podjetje za hidrogradnjo, gradnjo prometnih objektov in
hortikulturo p. o. Velenje

Delo DO HPH Velenje, ki nastopa kot samostojna delovna organizacija od začetka letošnjega leta, je zaživelo na vseh področjih nizkih gradenj. Kljub znanim težavam v gradbeništvu so delavci z velikimi delovnimi napor in odrekani dosegle dobre uspehe. V letošnjem letu so bila opravljena številna in obsežna dela (izgradnja in rekonstrukcije cest, pločnikov, parkirnih prostorov, kanalizacijskih in vodovodnih sistemov, celotne ureditve bivalnih okolij itd.) ter storitve prevoza in strojnih gradbenih del. Uspešno so se uveljavili tudi s hortikulturnimi ureditvami in biotorkretiranjem (ozelenitev jalovih, strmih in zahtevnejših površin). Delovna enota Vrtanje in miniranje pa je uspešno opravila številna minerska dela.

Kljub pomanjkanju strokovnih kadrov (predvsem ozko strokovno usposobljenih) so v večini primerov dosegali uspehe in zaključili gradbena dela v krajih občin Celja, Slovenske Konjice, Šentjur, Mozirje, Ravne na Koroškem in Velenju. Sredi leta pa so bili sklenjeni novi dogovori za dela v zimskem času ob Jadranski magistrali. Ustanavljanje sektorja hidrogradenj obeta pridobitev del širom po državi. V sodelovanju z drugimi delovnimi organizacijami pa si prizadevajo pridobiti dela tudi v tujini.

Delovna organizacija HPH si je zadala tudi naloge pri izpolnjevanju organiziranosti in združevanju dela in sredstev. Zavedajo se, da je le trdno samoupravno in strokovno povezovanje porok dobrega dela in napredka, še posebej v času, ko so postali pogoji gospodarjenja težji in je možnost za obstoj le dobro opravljeno delo.

DELAVCI HPH VELENJE ČESTITAJO OBČANOM VELENJA OB NJIHOVEM PRAZNOVANJU!

titovo
velenje
turizem
gostinstvo
propaganda

TURISTIČNO GOSTINSKA IN PROPAGANDNA DELOVNA ORGANIZACIJA PAKA VELENJE

s svojimi tozdi: **TURIZEM IN REKREACIJA
GOSTINSTVO
EKONOMSKA PROPAGANDA**

čestita vsem občanom za praznik občine Velenje – 8. oktober!

Brivnice in česalnice Velenje
Cankarjeva 1

Safoni Nada, Maja, Narta, Vesna, Pralnica Velenje in Eva Šoštanj.

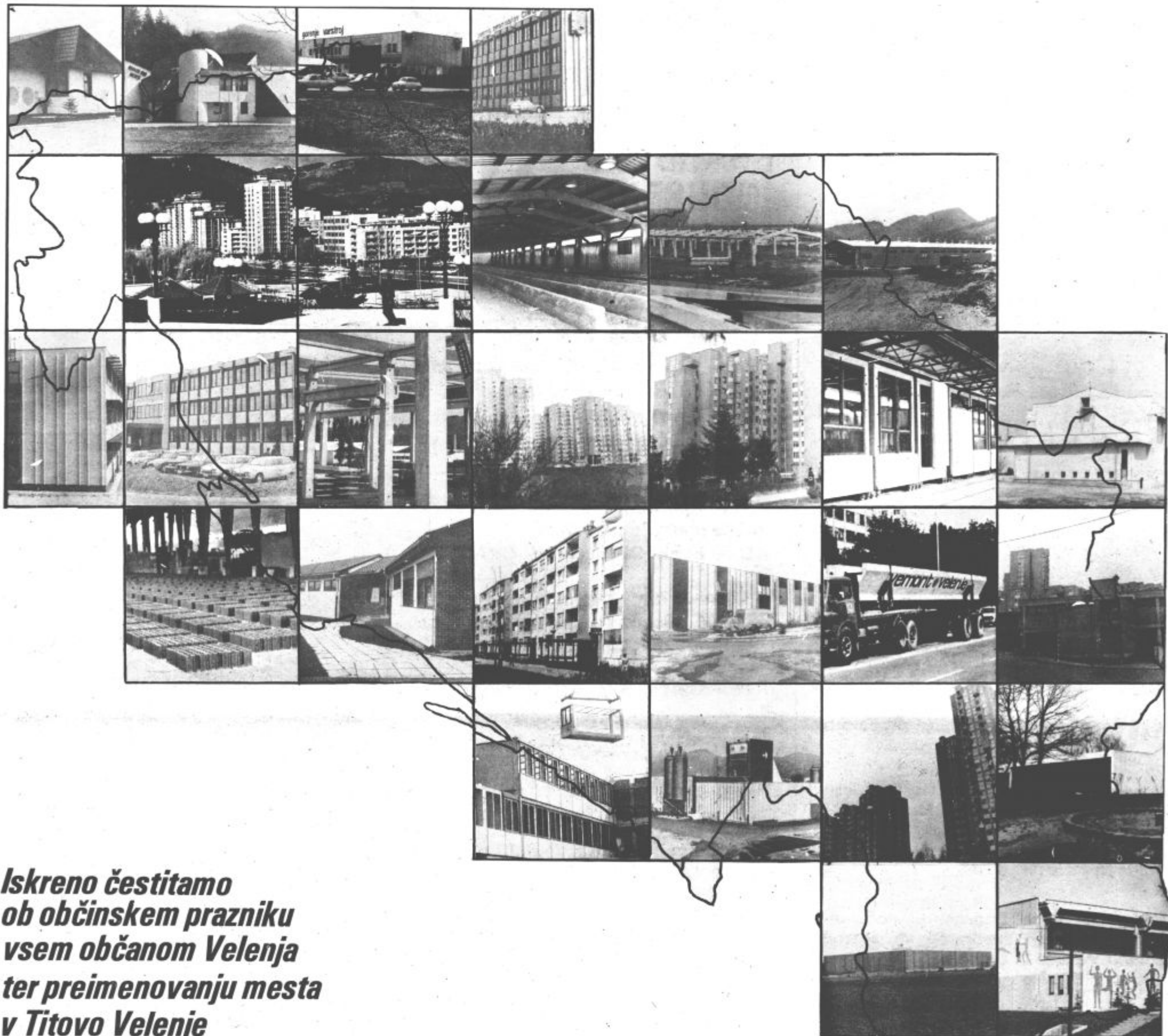
Delavci Brivnic in česalnice Velenje se pridružujemo čestitkam ob prazniku občine Velenje – 8. oktobru!

ZDRUŽENE LEKARNE VELENJE

Lekarna Velenje, Lekarna Šoštanj, Lekarna Mozirje, Lekar-
niška postaja Šmartno ob Paki.

čestitajo vsem uporabnikom lekarniških uslug ter vsem delovnim ljudem in občanom Velenja za praznik občine Velenje – 8. oktober!

Gradili smo

TITOVO VELENJE**vegrad**

**Iskreno čestitamo
ob občinskem prazniku
vsem občanom Velenja
ter preimenovanju mesta
v Titovo Velenje**

Razvoj naše delovne organizacije je tesno povezan z rastjo mesta Velenja, ki smo ga skoraj v celoti zgradili. Ponosni smo, da smo gradili Titovo Velenje. To pa nas navdaja tudi z novimi močmi za doseg še večjih uspehov.

Ostali pa nismo le gradbeno podjetje zaprt v občinske meje. Gradimo širom po Jugoslaviji pa tudi v tujini v Iraku, Avstriji, obeh Nemčijah.

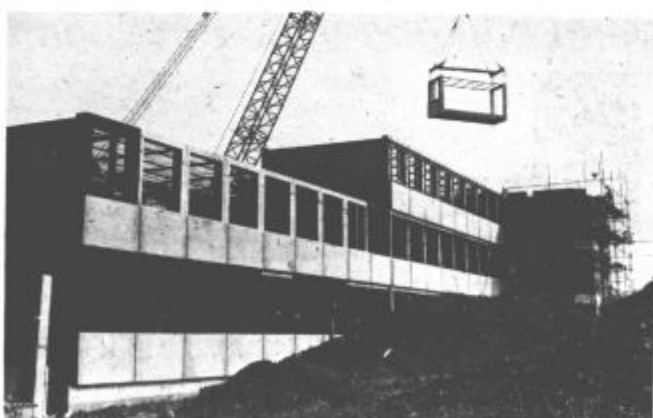
Vsa leta smo posvečali vso pozornost industrializaciji gradnje in se v njenem razvoju prebili v sam vrh jugoslovanskega gradbe-

ništva. Z industrijsko montažnimi sistemi VEMONT, DOM 101, in VELAK lahko zgradimo skoraj vse objekte visokogradenj. Številni na industrijski način zgrajeni objekti širom po Jugoslaviji dokazujejo, da smo na področju razvoja ubrali pravo pot.

Trenutno posvečamo v Vegradu največ skrbi boljši kvaliteti naših storitev, krajšim rokom izgradnje, še bolj želimo prodreti na tuja tržišča ter slediti hitremu razvoju gradbeništva. Na ta način se bomo tudi uspešno vključili v splošno izboljšanje gospodarskega položaja.

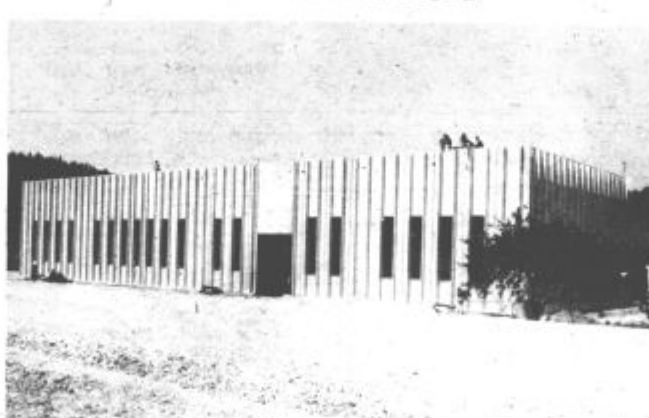
IZVAJANJE INVESTICIJSKIH DEL V TUJINI

Uspešno se v Vegradu vključujemo tudi v prizadevanja za večji izvoz. Že od leta 1969 izvajamo razna gradbena dela v ZRN in NDR, pred leti pa smo pričeli izvažati betonske konstrukcije v sosednjo Avstrijo, letos pa smo prvič nastopili tudi v Iraku. Zavedamo se, da brez deviz ne bomo mogli opremljati naše proizvodnje v sodobno gradbeno mehanizacijo in zagotavljati potrebnih materialov.

INDUSTRIJSKA GRADNJA VSEH VRST OBJEKTOV**DOM 101**

V tovarni na Selu izdelujemo celične elemente za različne vrste objektov. Po tem sistemu smo zgradili že prek 30 objektov od tega največ otroških vrtcev, poslovnih objektov in sol. Pričeli smo tudi že z gradnjo prvega stanovanjskega bloka po sistemu prostorskih elementov.

Vsi objekti, ki smo jih zgradili po sistemu celične gradnje, dokazujejo pravilno usmeritev, saj smo zaradi industrializacije gradnje dosegli kratke roke, primerno kvaliteto, prav tako pa tudi ni prišlo do bistvenih prekoračitev predračunskih vrednosti.

VEMONT

Pri gradnji industrijskih hal, skladišč in telovadnic se je naša delovna organizacija v zadnjih letih uveljavila z industrijsko montažnim sistemom Vemont. Na ta način smo zgradili že številne objekte po vsej Jugoslaviji, konstrukcije pa tudi izvažamo. S sredstvi za nerazvite gradimo na tržno zanimivih področjih tovarno za proizvodno konstrukcij Vemont.

VELAK

Zelo pomembna pri gradnji kmetijskih objektov, manjših delavnic, skladišč, strojnih lop in podobnih objektov je armiranobetonska konstrukcija Velak, ki smo jo v Vegradu razvili z lastnimi strokovnjaki. Zgrajenih je bilo že okoli 50 tisoč m² farm za kokoši in raznih manjših objektov.

nivo63001 celje
škvarčeva 4, p. p. 144NIVO
Škvarčeva 4, p. p. 144
63001 Celje**TOZD Vodno gospodarstvo**
TOZD Vodne in nizke gradnje
TOZD projekt inženiring
Delovna skupnost skupnih služb

Delovna organizacija opravlja naslednje dejavnosti:

- načrtovanje in projektiranje vodnogospodarskih objektov, naprav in sistemov;
- načrtovanje in projektiranje objektov in naprav za čiščenje in pripravo vode;
- študijsko-razvojno dejavnost za potrebe vodnega gospodarstva in dejavnosti nizkih gradenj;
- inženiring za nekatere specializirane dejavnosti (preskrba z vodo, čiščenje voda);
- montažo, vzdrževanje in servis objektov in naprav za preskrbo z vodo in varstvo voda — čiščenje;
- proizvodnjo opreme za čiščenje odpadnih voda po lastni tehnologiji;
- proizvodnjo opreme za pripravo pitne in tehnološke vode;
- projektiranje objektov nizkih gradenj;
- gradnjo objektov vodnih in nizkih gradenj;
- remontno, vzdrževalno in servisno dejavnost za težko in lažjo gradbeno mehanizacijo;
- proizvodnja gradbenega materiala za potrebe komunalnega in ostalega gospodarstva (armirano betonske centrifugalne cevi, hoboy elementi, kašte, koritnice, sanitarni objekti).

Ob prazniku občine Velenje iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom Velenja!**zavarovalna skupnost triglav**

OBMOČNA SKUPNOST CELJE

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV
OBMOČNA SKUPNOST CELJE
Predstavništvo Velenje

vam nudi vse vrste premoženjskih in osebnih zavarovanj.

Nesreča nikoli ne počiva, zato ne odlašajte in čimprej sklenite zavarovanje pri Zavarovalni skupnosti Triglav.

Vse potrebne informacije dobite:

- na sedežu območne skupnosti v Celju, Ulica XIV. divizije 4, telefon 25-530 ali
- na predstavništvih v Velenju, Prešernova 9b, telefon 851-301 ali 850-615 in Mozirju telefon 830-030.

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenje iskreno čestitamo za praznik občine Velenje 8. oktober!**TKANINA CELJE**
TOZD MALOPRODAJA

Tkanina Celje, TOZD Maloprodaja je v letu 1980 prevzela v upravljanje trgovino s tekstilnimi izdelki na Celjski cesti v Velenju. Do marca meseca v prihodnjem letu pa nameravajo odpreti še novo trgovino na Kardeljevi ploščadi, kjer boste lahko kupili vse za otroka do 10 let.

Ob prazniku občine Velenje — 8. oktobru iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!**BOROVO**
PRODAJALNA VELENJE

vabi vse kupce na obisk prodajalne BOROVO Velenje na Šaleški 18a, kjer vam ponujajo veliko izbiro vseh vrst sezonske obutve.

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenje čestitamo za praznik občine Velenje — 8. oktober!**PETROL LJUBLJANA**
DO TRGOVINA
TOZD TRGOVINA NA DROBNO CELJE,
Mariborska 91*idružujemo se čestitkam delovnim ljudem in občanom Velenja za 8. oktober — praznik občine Velenje!***GRADBENO**
INDUSTRIJSKO
PODJETJE**INGRAD**
CELJE*Ob prazniku občine Velenje*
iskreno čestitamo
vsem delovnim ljudem
*in občanom občine Velenje!***DES — podjetje za distribucijo električne energije Slovenije**
TOZD ELEKTRO SLOVENJ GRADEC**Občanom in delovnim ljudem občine Velenje iskreno čestitamo za 8. oktober — praznik občine Velenje!****ZCP cestno**
podjetje
celje n. sol. o.**Na območju občine Velenje opravlja redno vzdrževanje regionalne cestne mreže, pravkar pa urejajo križišče na Šaleški magistrali. Cestno podjetje je začelo z graditvijo cestno vzdrževalne baze v Šaleku, ki bo služila za še bolj kvalitetno vzdrževanje cest na področju Velenja.***Delavci Cestnega podjetja Celje čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom Velenja za občinski praznik — 8. oktober!***IZLETNIK CELJE**

Prometno, gostinsko in turistično podjetje

Avtobusi Izletnika, katerih vozniki so si lani prislužili »MODRI TRAK«, prevozijo letno več kot 40 milijonov potnikov, od tega okrog 2,5 milijona na področju Šaleške doline. Vzdržujejo pomembne povezave z večjimi središči in sicer Ljubljano, Zagrebom, Labodom v sosednji Avstriji itd. Ob tem, ko bodo posodabljali vozni park, bodo v tozdu Potniški promet storili vse za nemoteno odvijanje in razvoj potniškega prometa v občini Velenje.

Izletnik predvideva razširitev in posodobitev Avtobusne postaje v Velenju, ter razširitev turističnih uslug. Pridobili bodo večjo čakalnico, prometni urad ter sodebno turistično poslovalnico.

IZLETNIK CELJE iskreno čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje za 8. oktober — občinski praznik!**KULTURNI**
CENTER
IVAN
NAPOTNIK
VELENJE*Ob prazniku občine Velenje — 8. oktobru*
iskreno čestitamo vsem prebivalcem
Šaleške doline!**TOBAČNA TOVARNA**
LJUBLJANATOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA o. sub. o.
TOZD VELEPRODAJA
Organizacijska enota Velenje**čestita ob prazniku občine Velenje vsem občanom, poslovnim partnerjem pa želi veliko uspeha in medsebojnega sodelovanja.****BIROSTROJ****BIROSTROJ p. o.**

Podjetje za mehanografske in tehnične storitve ter zastopanje inozemskih firm

MARIBOR**Sektor**
PRECIZNA
MEHANIKA
Velenje,
Foitova 8

Servisiranje birotehničnih strojev

- pisalne tehnike,
- elektronski kalkulatorji,
- registrirne blagajne,
- razmnoževalna tehnika,
- tiskarska tehnika

Delavci Birostroja
ob prazniku občine Velenje
in ob preimenovanju Velenja
v Titovo Velenje
iskreno čestitamo vsem
delovnim ljudem in občanom!**BIROSTROJ***Čestitkam delovnim ljudem*
in občanom občine Velenje
za 8. oktober — praznik
*občine Velenje se pridružuje**Center za informiranje, propagando*
in založništvo Velenje z uredništvu
tednika Naš čas in Radia Velenje

Rudarski šolski center

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

TOZD Serijska proizvodnja
TOZD Instalacije
TOZD Tehnološka oprema
TOZD Komerciala — Promet
TOZD Vzdrževanje
TOZD Inženiring
TOZD Elektrokovinarske šole
TOZD Rudarski praktični pouk
TOZD Rudarski teoretični pouk
TOZD Dom učencev
Delovna skupnost skupnih služb

Rudarski šolski center Velenje je od svoje ustanovitve leta 1958 do danes dosegel izreden razvoj, tako na področju vzgoje in izobraževanja kot na področju materialne proizvodnje.

RSC Velenje, z razvejanimi potrebami združenega dela, vsklajenimi programi izobraževanja, je dal doslej preko 5.500 absolventov različnih smeri in stopenj, kar je tridesetkrat več, kot na samem začetku. Center je pridobil na ugledu ne le zaradi grobih vzgojnoizobraževalnih rezultatov, ampak tudi zaradi dobrega glasu o veliki skrbi za učence, za ustvarjanje čimboljših pogojev za njihovo življenje in delo ter za usposabljanje.

V svojem sestavu imamo poklicne, srednje in višje šole vseh tehniških smeri, kjer se izobražujejo strokovni kadri, od kvalificiranih delavcev do inženirjev raznih smeri, kot npr.: rudarstva, kovinarstva, elektrotehnike, elektro-nike.

S prehodom v usmerjeno izobraževanje je na novo uveden program izobraževanja v računalniški in družboslovni jezikovni usmeritvi.

Rudarski šolski center Velenje se je razvil v eno od najsodobnejših tovarn na področju proizvodnje pohištenih tečajev in stanovanjskih strešnih oken. Bogate izkušnje na področju izvajanja instalacijskih del nam omogočajo, da sprejemamo najzahtevnejše delo v Jugoslaviji kot v inozemstvu, razvijamo in planiramo najsodobnejšo opremo za galvanske obrate. Danes nas uvrščajo med najboljše proizvajalce orodij v Jugoslaviji, tako glede kakovosti kot točnosti pri roku izdelave. Lastna tehnologija na področju perutnistva pa omogoča, da projektiramo, proizvajamo in opravljamo montažo za perutninske in druge farne.

Kljub temu, da so kolektiv prizadeli ukrepi zmanjševanja uvoza in pomanjkanje reprodukcijskega materiala, smo se novih nalog lotili še z večjim hotenjem, da bi s stabilizacijskimi ukrepi čimveč prispevali tudi k zmanjševanju primanjkljaja zunanje-trgovinske plačilne bilance. Odraz tega hotenja so novi proizvodi, ki so se v letošnjem letu pojavili na domačem tržišču in so odraz lastnega značja in razvoja.

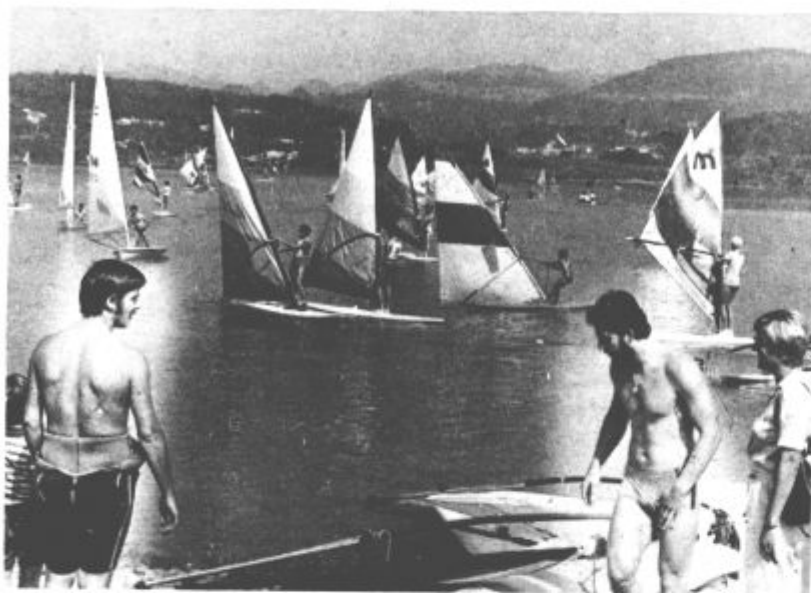
Razvili in plasirali smo:

zaokroženi program pohištenih tečajev RSC, podstrešne stopnice, induktivna stikala, števec amper ur, kletke za nesnice in zajce ter inkubatorske postaje.

Danes lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da je Rudarski šolski center Velenje gotovo med prvimi v SR Sloveniji in Jugoslaviji, ki uspešno uresničuje postavljeno načelo v praksi:

IZOBRAŽEVANJE ZA DELO Z DELOM na temelju izobraževalno kadrovskih potreb združenega dela.

Učenci in delavci kolektiva RSC Velenje iskreno čestitamo vsem občanom občine Velenje za praznik občine — 8. oktober.

**Čestitamo
za
praznik
občine
Velenje —
8. oktober**

VEPLAS

VEPLAS VELENJE

Leta 1969 je postal šport bogatejši za še eno zvrst. Američan Hoyle Schweitzer je desko za ježdenje na valovih dopolnil z jadrom. Vgradil ji je zglobov, ki omogoča nagibe jambora v poljubno smer. S tem je rešil dva osnovna problema. Omogočil je izkoriščanje sile vetra, z nagibanjem jadra pa krmarjenje.

Privlačnost, cenenost in enostavnost so jadrnanje na deski kot šport hitro prenesle iz Amerike v Evropo in na ostale celine. Pri nas se je jadrnanje na deski pojavilo leta 1973. V začetku je bil to šport posameznih zanesenjakov z doma narejenimi deskami, ki so leta 1976 tudi

ustanovili prvi tovrstni klub — Delta. Istega leta je tovarna Imgrad pričela s serijsko proizvodnjo jadrlnih desk. Tečaji, šolanje strokovnih kadrov, klubska tekmovanja, državna prvenstva, tekmovanja za pokal Jugoslavije, organizacija evropskega prvenstva — vse to je bilo le logična posledica razvoja tega športa pri nas. V sedemdesetih letih ta nov športni in rekreativni pripomoček že vključuje v svoj proizvodni program veliko izdelovalcev tovrstne opreme. Hiter razvoj omogoča vse boljšo kakovost in pestro izbiro jadrlnih desk. Med seboj se razlikujejo po kvaliteti izdelave, uporabljenem materialu, obliki in namenu: za trimsko vožnjo,

turno vožnjo, vožnjo v močnem vetru, skakanje čez valove, za vožnjo v dvojicah in za tekmovanja.

Jadrnanje na deski zahteva le večjo začetno investicijo. Zaradi te svoje dostopnosti postaja priljubljeno tako pri mlajših kot starejših, ki čutijo potrebo po vsestranski telesni aktivnosti. Veliko povpraševanje in zanimanje za novo jadrnalno desko je vspodbudilo delovni kolektiv Veplasa iz Velenja, da je svoj proizvodni program razširil na izdelavo jadrlnih desk. Trgu predstavlja in ponuja tri nove modele, ki so po svoji zasnovi in končni izdelavi enakovredni uvoženim. Končno oceno pa prepuščamo kupcem.

LEVANT

je jadrnalna deska visoke kakovosti, primerna za začetnike, za rekreativno jadrnanje, pa tudi za zahtevnejše jadrnalce. Je stabilna, lahko vodljiva, okretna, se dobro drži smeri in gladko drsi v zavojih.

BURIN

je deska za jadrnanje s posebej obdelano ploskvijo, ki ustreza zahtevnejšim jadralcem, pa tudi rekreativnem jadrnanju. Zaradi plovnih lastnosti je primerna tudi za tekmovanja, vožnjo v visokih valovih in v močnem vetru. Je stabilna, lahko vodljiva in odlično drži smer vožnje.

BURJA (republiški prvak 1981)

je jadrnalna deska zasnovana za vožnjo v rahlem in močnem vetru, namenjena zahtevnim jadralcem in tekmovalcem. Je zelo hitra, odlična za vožnjo v veter, lahko vodljiva, okretna, vendar manj stabilna. Oblika drsne ploskve in dolg spodnji lok ji omogoča izredne plovne sposobnosti tudi v visokih valovih in v močnem vetru.

Jezera vabijo, Veplas ponuja, vi izkoristite

Simbol kakovosti in mode

Modni salon Velenje se je v zadnjih letih povsem uveljavil na najbolj zahtevnih svetovnih modnih tržiščih. V sedanjem času, ko si na vseh ravneh prizadevamo, da bi čim več naredili in tudi kar največ iz-

največji zimsko športnih sredstvih v Italiji.

Svoje »prodajo znanja« širi kolektiv velenjskega Modnega salona, s sodelovanjem s konfekcijskimi hišami v Bosni

Načrtno skrbijo tudi za kadre; med drugim vsako leto štipendirajo 20 učencev in vse po končanem šolanju tudi zaposlijo. Takšna skrb za izobraževanje in izpopolnjevanje znanja delavcev je pripeljala do tega, da ima danes že 98 odstotkov vseh zaposlenih ustrezno strokovno izobrazbo, to pa je tudi največji kapital za sedanje in nadaljnje uspehe na področju kvalitete.

Kratkemu prikazu te, danes ene najbolj uspešnih delovnih organizacij v velenjski občini, pa je treba dodati še eno pomembno nalogo: njegovo veliko skrb za standard vseh zaposlenih od skrbi za stanovanje pa do, na primer, izgradnje igrišča ob tovarni za aktivno rekreacijo zaposlenih itd.

in Hercegovini ter Srbiji, tudi po vsej domovini. Ime Modnega salona je tako postalo za kupce širom po Jugoslaviji simbol kakovosti in mode.

Z zgraditvijo tovarne v Gradu je ta velenjska tovarna konfekcije najlepše pokazala, kako je mogoče hitreje razvijati manj razvita območja v Sloveniji.

MODNISALON

delkov izvozili na tuje tržišče, se je njihova proizvodna usmeritev pokazala kot zelo dobra. Z malimi serijami in z visoko kakovostjo izdelkov saj so se uveljavili tudi na tako zahtevnih tržiščih, kot so butik Carven v Franciji, v modno najbolj znanih mestih v Zvezni republiki Nemčiji, pa na Dunaju in v Pragi. Športno konfekcijo pa prodajajo tudi v

Delovni kolektiv Modnega salona Velenje čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje za občinski praznik — 8. oktober!

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

TOZD GOZDARSTVO JELKA ŠOŠTANJ
TOZD TRANSPORT IN GRADNJE NAZARJE
TOZD GOZDARSTVO GORNJI GRAD
TOZD GOZDARSTVO NAZARJE
TOZD GOZDARSTVO LUČE
TOK GOZDARSTVO ŠOŠTANJ
Delovna skupnost skupnih služb

Ob prazniku občine Velenje in poimenovanje Velenja v Titovo Velenje iskreno čestitamo delovnim ljudem in občanom Velenja.

**VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM
OB OBČINSKEM
PRAZNIKU NAŠE
ČESTITKE.**

VELENJE

DRAVINJSKI DOM
SLOVENSKE KONJICE

S TEMELJNIMI ORGANIZACIJAMI:

- VARNOST, trgovina na debelo
- DOM, trgovina na drobno
- JELEN, gostinstvo in turizem
- DSSS strokovne službe

TOZD VARNOST nudi v prodajnem programu v specializiranih poslovnih enotah kompletno izbiro gasilskih delovnih in osebnih zaščitnih sredstev, opremo iz programa civilne zaštite ter repromateriala za organizirano kooperacijsko in obrtno proizvodnjo.

Poslovne enote:

— SIGNAL MARIBOR, Pariške komune 22	tel. 39-861
— VARNOST MARIBOR, Heroja Šlandra 11	tel. 25-131
— SIRENA CELJE, Gubčeva 8	tel. 22-804
— ZAŠČITA DELA CELJE, Breg 2	tel. 22-282
— PREVENTIVA VELENJE,
Ul. Veljka Vlahoviča 43	tel. 850-273
— ZAŠČITA LJUBLJANA, Trubarjeva 17	tel. 312-507
— SEKTOR ZA MALO GOSPODARSTVO IN
KOOPERACIJE SLOV. KONJICE, Celjska c. 12	tel. 750-967
— USNJETEK SLOV. KONJICE, Mariborska 11	tel. 750-067
— PREDSTAVNIŠTVO ZAGREB,
Aleja Viktora Bubnja 79	tel. 684-122
— PREDSTAVNIŠTVO LJUBLJANA,
Gospodarska 10/III	tel. 321-037
telex 31-371

TOZD VARNOST nudi tudi aranžerske, fotografske, plesarske ter vodoinstalacijske in kleparske storitve.
Čestitamo za praznik občine Velenje!

**ŠAVINJSKO-ŠALE-
ŠKA VETERINAR-
SKA POSTAJA MO-
ZIRJE**

Ob prazniku občine Velenje — 8. oktobra iskreno čestitamo vsem rejcem, pridelovalcem mleka in ostalim občanom Velenja!

STEKLAR

Steklar

**Steklarsko podjetje
Celje,
obrat Velenje**

Ob praznovanju občinskega praznika in poimenovanju Velenja v Titovo Velenje iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom Velenja!

alpina®

OBČANOM TITOVEGA VELENJA ČESTITAMO ZA
OBČINSKI PRAZNIK

[illegible]

TITOVA MESTA: *TITOVA KORENICA 10. oktobra 1945; TITOVO UŽICE 8. julija 1946; TITOGRAD 13. julija 1946; TITOV VELES 10. oktobra 1946; TITOV DRVAR 24. 7. 1981; TITOVO VELENJE 10. oktobra 1981*

Motokros za nagrado Titovega Velenja

Najboljši Šamec iz Zaboka

AMD Šaleška dolina je ob prazniku občine Velenje in ob preimenuvanju mesta v Titovo Velenje v nedeljo pripravilo tekmovanje v motokrosu za nagrado Titovega Velenja. Ob stezi se je zbralo 3000 gledalcev, ki so spremljali zanimive boje 35 najboljših jugoslovanskih dirkačev. Njihov boj je bil tokrat še posebej zanimiv, saj so prvič skupaj tekmovali vozniki 125 in 250 kubičnih motorjev. Sprva je sicer kazalo, da se bodo motorji z manjšimi prostorninami enakovredno kosali z večjimi, vendar Drago Predan na manjšem motorju začetnega tempa ni vzdržal in v končni raz-

njak. V odpru med obema vožnjama so se številnim gledalcem predstavili mladinci kulturno-umetniškega društva Josip Debeljak iz Zaboka, s katerim Velenjčani že tretje leto krepijo prijateljske vezi, za vedro razpoloženje pa je poskrbel še ansambel Jožeta Krežeta.

Rezultati: 1. Šamec (Zabok), 2. Šinkovec (Slovenija-avto), 3. Vesenjak (Koper), 4. Andrejka (Lukovica), 5. Pančur (Lukovica), vsi na 250 kubičnih motorjih, 6. Urbanija (Lukovica), 7. Predan (Orehova vas), oba na 125 kubičnih motorjih itd.

vrstivti po obeh vožnjah so se na prvih petih mestih znašli vozniki na 250 kubičnih motorjih. V prvi vožnji je bil zanesljivo najboljši Šamec iz Zaboka, v drugi pa je z drzno vožnjo slavil Koprčan Vese-

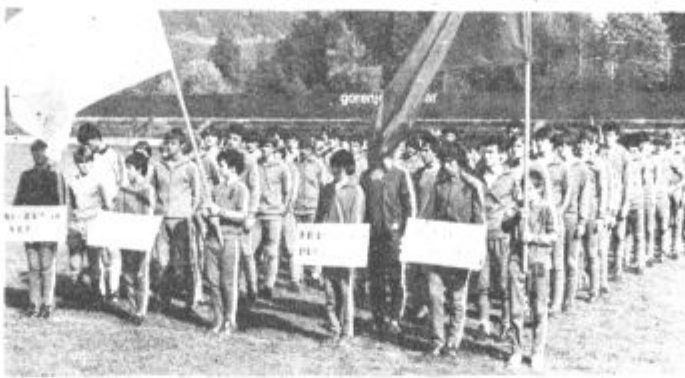
Trim kolesarjenje

Služba za rekreativno in kulturno dejavnost TGO Gorenje in ZTKO bosta organizirali v nedeljo, 11. oktobra, trim kolesarjenje. Začetek bo ob 9. uri in to hkrati v treh krajih: na avtobusni postaji pred tovarno Gorenje, na Polzeli pred gostilno Mirostan in v vasi Gorenje.

Cilj bo na istih mestih kot start. Proga bo potekala od avtobusne postaje pri TGO Gorenje, skozi Staro Velenje na Polzelo, od tam naprej skozi Smartno ob Paki, vas Gorenje do TGO Gorenje. Dolžina proge 35 km.

Seveda bodo morali vsi udeleženci akcije upoštevati cestno prometne predpise, njihova kolesa bodo morala biti tehnično brezhibna, otroci do 14. leta pa lahko vozijo le ob spremstvu staršev oziroma z dokazilom o uspešno opravljenem kolesarskem izpitu.

Turnir pobratenih mest

V počastitev praznika občine Velenje 8. oktobra ter v počastitev 10. oktobra, ko bo mesto Velenje poimenovano po tovarišu Titu, je NK Rudar organiziral nogometni turnir mladinskih ekip mest, ki so pobratena z Velenjem. Poleg domačih mladincev so na turnirju nastopili še mladi nogometaši iz Splita, NK Bratstvo iz Pucarjeva ter NK Bačka iz Subotice.

Turnir se je začel v soboto popoldne s slovesno otvoritvijo, na kateri so med drugim izrekli željo, da bi postal tradicionalen. Tekme so igrali na igriščih v Velenju, Šoštanj in Smartnem ob Paki. V prvih dveh tekmah so mladinci Rudarja

premagali Bačko s 3:2, Split pa Bratstvo s 4:2. V tekmi za tretje mesto je nato Bratstvo premagalo Bačko z 2:1, v finalni tekmi, ki je bila na sporedu pred nedeljskim prvenstvenim srečanjem med Rudarjem in Borcem pa so mladinci Splita premagali mladince Rudarja s 3:0.

Na prvem turnirju pobratenih mest so tako zmagali mladinci Splita, 2. Rudar, 3. Bratstvo in 4. Bačka. Nogometaši Splita so poleg prehodnega pokala NK Rudar prejeli tudi lep pokal, ki ga je podelil predstavnik občinske konference ZSMS Velenje. Za najbolj športno igro pa so podelili pokal NK Bačka.

PK Velenje

Spet plavalni tečaji

Po poletnem premoru bo Plavalni klub Velenje na zimskem bazenu v Velenju spet prišel s tečaji za neplavalce in slabše plavalce.

V pretekli sezoni se je mnogo neplavalcev naučilo plavati. Organi-

zirano so tečaje obiskovali odrasli iz delovnih organizacij, otroci osnovnih šol ter vzgojno varstvenega zavoda.

Tečaji za otroke iz vrtec so trajali vse od oktobra do konca junija, vsak dan razen praznikov, sobot in nedelj. Tečaje je obiskovalo 330 cicibančkov.

Nekaj manj je bilo otrok iz osnovnih šol. Primanjkovalo je finančnih sredstev, pa tudi organiziranosti ne moremo pohvaliti. Temu je znala prisluhniti le osnovna šola Miha Pintar Toledo, kjer so prilagodili pouk tako, da je tečaj lahko obiskovalo kar največ učencev.

V večernih urah so se plavalnih tečajev udeleževali tudi odrasli neplavalci. Ti so se organizirali v skupine preko svojih ustanov, delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, ali pa tudi individualno. V večjem številu so se tečajeve udeležili delavci Gorenja in krajanje Konovega. Obiskovali pa so jih tudi neplavalci iz Modnega salona, REK, Name, Ere in Integrata. Tečaji so zelo dobro uspeli. Vsi so bili namreč na koncu zadovoljni in ponosni, da so splavali. Tečaje so obiskovali tudi ljudje stari 50 let in več. Seveda pa je odraslih neplavalcev še veliko več. Mnogim je nerodno, ker ne znajo plavati, ali pa se bojijo vode. Oba razloga pa sta neutemeljena. Neplavalec se uči med sebi enakimi, strah pred vodo pa tudi kaj hitro izgubi.

Te še posebej vabimo na plavalni tečaj. Informirate se pri svojih sindikalnih in športnih poverjenikih. Vse podrobnosti pa boste izvedeli pri blagajni zimskega bazena v Velenju, kjer se lahko tudi prijavite za plavalni tečaj.

Nogomet

Še vedno pri dnu

Nogometaši Rudarja iz kola v kola napovedujejo zmago, žal, so napovedi eno, stvarnost pa drugo. Tudi v nedeljo proti Borcu niso zmagali. Igrali so sicer dobro, tudi povedli v 58. minuti prek Omladiča, toda nato so dovolili, da so gostje iz Banje Luke izenačili in se vrnil domov s točko.

Velenjčani so bili nekoliko boljši v prvem polčasu, toda njihovi strelji, so bili tudi na nedeljski tekmi premalo točni. Najlepša priložnost je imel v prvem polčasu Rusmir, in to v 31. minuti, ko je s kakšnih devetih metrov streljal poleg levega vratnika. V 58. minuti se je Djurovič odločil za iznenačen udarec iz daljine, strel je bil zelo močan, vratar je žogo odbil, pritekel je Omladič in jo poslal v mrežo. Nekaj minut za tem je imel Kodre iz-

redno priložnost za povečanje vodstva. Preigral je nekaj nasprotnikovih igralcev, prišel pred vratarja in streljal naravnost v njega. Tako je bila zelo poceni zapravljen na najlepša priložnost Rudarjevih igralcev na nedeljski tekmi. Gostje so potem zaigrali napadalneje in kmalu izenačili iz enajstmetrovke, saj je predhodno moral Čelič z roko zaustaviti žogo, ki je letela proti prazni mreži. Po devetih kolih imajo Velenjčani samo pet točk in so tako skupaj z ljubljansko Svobodo še vedno na dnu prvenstvene lestvice.

V nedeljo bodo igralci Rudarja spet igrali na domačem igrišču. Njihov nasprotnik bo moštvo Kidinde, ki je trenutno na tretjem mestu.

Spet na prvem mestu

Po sedmem prvenstvenem kolu v slovenski nogometni ligi so nogometaši Smartnega ob Paki spet na vrhu prvenstvene lestvice. V šestem kolu so namreč na svojem igrišču nepričakovano izgubili z Muro. V nedeljo pa so se izklopili za ta poraz, saj so v Lendavi premagali Nafto z rezultatom 2:1. V tem kolu pa so prvič klonili tudi nogome-

taši Maribora, saj jih je nepričakovano premagala Izola.

Igralci Smartnega in Maribora imajo po sedmem kolu po 12 točk, vendar imajo Smartčani boljšo gol razliko. V osmem kolu bo na igrišču v Smartnem ob Paki derbi slovenske lige med domačimi igralci in ljubljanskim Slovanom.

Brez izgubljene točke

Igralke Velenje so v nasprotju velenjskimi nogometaši odlično začele letošnje prvenstveno sezono. Po štirih kolih so še vedno nepremagane, pa ne le to. Nasprotnice jim doslej niso odvzele niti točke. Velenjčanke zaslužijo vso pohvalo za tako uspešen start, še zlasti zato, se tudi v tem prvenstvu srečujejo s precejšnjimi težavami.

Podobno kot pri nogometaših je tudi pri njih nereseno finančno vprašanje. Rdeča dvorana, kjer igrajo tekme, jim ni vselej na voljo — medtem ko so morale eno tek-

mo že odigrati v Slovenj Gradcu, lani oziroma letos pa so ostale tudi brez dveh najboljših igralok Dobriše Golič in Frangešove. Želimo si lahko, da bodo ob vseh teh težavah, vendarle enako uspešno nadaljevale prvenstvo.

V prejšnjem kolu so gostovale v Izoli in domačo ekipo zlahka premagale z rezultatom 24:11.

V jutrišnjem kolu se bodo igralke Velenja sestale z ekipo Mlinotesta. Srečanje bo na igrišču v športnem parku pri jezeru, začelo pa se bo ob 16. uri.

Rokomet

Teško do točk

Konec dober vse dobro — bi lahko dejali za srečanje četrtega kola v drugi zvezni rokometni ligi-sever med rokometiši Šoštanj in ekipo Istraturist iz Umaga. Vse do 47. minute so bili gostje boljši. Največ preglastic so imeli domači igralci z najboljšim igralcem gostov Kocijančičem, ki je brez težav tresel njihovo mrežo. Prvi polčas se je končal z rezultatom 19:15 v korist gostov. V drugem polčasu pa so igralci Šoštanja ob bučnem navijanju kakšnih 400 gledalcev zaigrali

precej bolje. Razširili so igro, do izraza je prišel Stvarnik, ki je v tem delu dosegal kar pet zadetkov, pohvaliti pa je treba tudi odlične podaje Toplaka in razpoložena strelca Gučka in Potuška. Popravili sta se tudi vratarja in trinajst minut pred koncem so Šoštanjčani izenačili na 25:25, povedli nato z dvema zadetkoma prednosti in dragoceni točki sta ostali doma.

V petem kolu se bodo Šoštanjčani srečali v gosteh z Jelovico.

Tatjana Kurnik-Sevnik

Na pokopališču v Podkrajju smo se 22. septembra poslovili od naše drage sorbke Tatjane Sevnik, rojene Kurnik.

Tovarišica Tatjana Sevnik se je rodila 3. aprila 1922 v učiteljski družini v Šoštanju, kjer je skupaj z bratom Borisom preživljala otroštvo in dekleška leta. Bila je vrstnica partizanskega pesnika Karla Destovnika-Kajuha in drugih mladih šoštanjskih revolucionarjev, ki so kasneje prevzeli nase vso težo narodnoosvobodilnega boja. Aktivno je delovala v zvezi komunistične mladine in v akcijah naprednega delavskega gibanja. Mesec dni po okupaciji Slovenije se je ilegalno umaknila v Ljubljano in se tako izognila aretaciji in prisilnemu izgnanstvu v Srbijo, kamor je okupator izselil njeno družino. V Ljubljani se je takoj povezala z Osvobodilno fronto in delovala kot mladinska aktivistka do jeseni leta 1941, ko je bila zaradi svoje mladostnosti poslana k izseljenim staršem v Srbijo.

V novem okolju se je povezala z narodnoosvobodilnim gibanjem. Opravljala je naloge sekretarke SKOJ na terenu Kruševac—Jastrebac, kjer je deloval Rasinski odred, v katerem je bil borec tudi njen šestnajstletni brat Boris. Leta 1943 jo je aretirala beograjska policija in jo odpeljala v taborišče v Smederovsko Palaniko. Tu so jo zasliševali, pretepali in mučili, vendar niso mogli iz nje izsiliti nikakršnega priznanja. Po aevetih mesecih težkega taboriščnega življenja ji je uspelo po-

begniti na osvobodeno ozemlje, kjer se je priključila borcem 8. brigade 22. srbske divizije. V brigadi je opravljala mnoge pomembne dolžnosti vse do demobilizacije januarja leta 1946; bila je komandir sanitetne čete, član štaba brigade in politična komisarka bolnice. Po demobilizaciji je nadaljevala študij biologije, hkrati pa opravljala partijsko delo. Po končanem študiju se je zaposlila kot profesorica biologije in aktivno delovala kot družbenopolitična delavka vse do svoje težke bolezni leta 1976, ko se je upokojila kot pedagoška svetovalka.

V izgnanstvu v Srbiji je spoznala svojega življenjskega tovariša, dr. Sevnika, s katerim sta si ustvarila dom in družino. V zakonski skupnosti sta se jima rodila dva sinova — Boris in Natan, katerima sta dala vse, kar premore srce dobrih roditeljev in ju vzgojila v dobre člane naše samoupravne socialistične skupnosti.

Življenjska pot tovarišice Tatjane je bila izredna. Kot mlada skojevka je začela razmišljati o krivični ureditvi človeške družbe in o nujnosti njenih sprememb. To spoznanje in zvestoba svojemu narodu sta jo pripeljala k neposredni udeležbi v našem osvobodilnem boju in ljudski revoluciji, kjer je potrdila svojo veliko človeško vrednost.

Tovarišico Tatjano bomo ohranili v trajnem in lepem spominu! Občinski odbor ZZB NOV Velenje

TOZD Celodnevna osnovna šola
Biba Röck Šoštanj

RAZPISUJE

prosta dela in naloge

1 UČITELJA razrednega pouka

za nedoločen čas s polnim delovnim časom, PU razrednega pouka.

Kandidati naj prošnje pošljejo na naslov: VIZ Velenje, TOZD Celodnevna osnovna šola Biba Röck, Šoštanj. Rok za prijavo je 15 dni od dneva objave, rok za obvestilo kandidatom pa takoj po preteku roka za prijavo.

TOZD OŠ MIHA PINTAR-TOLEDO

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

1 SNAŽILKE

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, z nastopom dela takoj po preteku roka za prijavo.

Pogoji:

končana osemletka. Kandidatke naj prošnje naslovijo na VIZ Velenje, TOZD OŠ MIHA Pintar-Toledo, Kidričeva 21, Velenje. Rok za prijavo je 15 dni po objavi.

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

TEDEN DNI

SV. STEFAN - HOTEL MAESTRAL

5.300 din (letalo, avtobus)

ODHODI: ob nedeljah zvečer,

POVRATKI: ob sobotah dopoldne

OKTOBER: 11., 18. in 25.

IZLETI: Ogled Sv. Stefana, Budve, Cetinja, Lovčena in

Skadarskega jezera

DOPLAČILO ZA IZLET V ULCINU: 450 din s kosilom

MOŽNOST KREDITA!

INFORMACIJE IN PRIJAVE:

POSLOVALNICE KOMPASA v NOVEM MESTU, RIBNICI, LJUBLJANI in v ostalih poslovalnicah ter pooblaščenih agencijah.

VELEBLAGOVNICA

**Na športnem odelku nudimo veliko izbiro
zimske konfekcije, smučarskih čevljev, smuči in vezi.**

ZA NAKUP SE PRIPOROČAMO!**Koledar**

Četrtek, 8. oktobra — BRIGITA
Petek, 9. oktobra — ABRAHAM
Sobota, 10. oktobra — DANIJEL
Nedelja, 11. oktobra — MILAN
Ponedeljek, 12. oktobra — MAKŠ
Torek, 13. oktobra — EDVARD
Sreda, 14. oktobra — VESELKO

Mali oglasi

PRODAM MINI ŠTEDILNIK
»SLOBODA« — dve plošči, pečica. Naslov v uredništvu.
PRODAM SPAČKA, letnik 1974. Cena tri stare milijone. Telefon 851-645.
PRODAM AMI—SUPER letnik 1974. Telefon dopoldne 881-221.
PRODAM TELETA ZA SKRINJO. Teža 100 kg, cena 100.000 din za kg. Naslov v uredništvu.
PRODAM LADO 1600 Igor Naraks, telefon 851-129.
PRODAM ZASTAVO 101 L, letnik 1976, prevoženih 83.000 km, registrirana do marca 1982. Cena štiri stare milijone. Vlado Šuster, Veljka Vlahoviča 51, Velenje (telefon od 6 do 14 ure 850-800).
PRODAM SPAČKA PO DELIH. Ogled vsak dan po 15. uri popoldne Mišo Bračić, Bračičeva 3, Velenje.
UGODNO PRODAM KOLO ZA FANTA Z NASLONJACEM: 850-855.

Nedelja, 11. oktobra — dr. Stupar
Ponedeljek, 12. oktobra — dr. Pirtovšek
Torek, 13. oktobra — dr. Pirtovšek
Sreda, 14. oktobra — Stupar

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI VELENJE SEDEŽ ŠOSTANJ

Od petka, 9. oktobra do četrta 15. oktobra — Franc Blatnik, dipl. veterinar, Velenje, Prešernova 22/E — 852-253

Kino**REDNI KINO VELENJE**

Petek, 9., 10., ob 18. in 20. uri CIRKUS Z JERRYEM — ameriška komedija, v gl. vlogi: Jerry Lewis.

Sobota in nedelja, 10., 11. 10., ob 18. in 20. uri LJUBEZEN-SKE IN DRUGE ZGODBE — ameriški avanturistični. V glavni vlogi: Robert Redford.

Ponedeljek in torek, 12., 13. 10., ob 18. in 20. uri MOŽ NA POSKUŠNJO — ameriška komedija, v gl. vlogi: Georges Segal.

Sreda in četrtek, 14., 15. 10., ob 18. in 20. uri POLICIJA PROTI GANGSTERJEM — italijanska kriminalka. V glavni vlogi: Tomas Milian.

Petek, 16. 10., ob 10. uri JEZ-DEC PRIHAJA — ameriški western. V gl. vlogi: James Caan.

KINO DOM KULTURE VELENJE

Ponedeljek, 12. 10., ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE, POTOVANJE Z ANITO — italijanski ljubezenski. V glavni vlogi: Goldi Eivn.

Četrtek, 15. 10., ob 20. uri MOŽ, ŽENA IN BANKA — ameriška komedija. V glavni vlogi: Donald Sutherland.

KINO ŠOSTANJ

Sobota, 10. 10. ob 19.30 POTOVANJE Z ANITO — italijanski ljubezenski.

Nedelja, 11. 10., ob 17.30 in 19.30 CIRKUS Z JERRYEM — ameriška komedija.

Ponedeljek, 12. 10., ob 19.30 LJUBEZEN-SKE IN DRUGE ZGODBE — ameriški avanturistični.

Sreda, 14. 10., ob 19.30 MOŽ NA POSKUŠNJO — ameriška komedija.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 9. 10., ob 20. uri LJUBEZEN-SKE IN DRUGE ZGODBE — ameriški avanturistični.

Torek, 13. 10., ob 20. uri POLICIJA PROTI GANGSTERJEM — italijanska kriminalka.

Petek, 16. 10., ob 20. uri JEZ-DEC PRIHAJA — ameriški western.

Gibanje prebivalstva**Poroke:**

Zlatko Jeseničnik, roj. 1961, rudar s Kozjaka in Erika Slatinšek roj. 1962, šivilja s Kozjaka; Pavel Budna, roj. 1956, študent iz Velenja in Majda Mejaš, roj. 1959, študentka iz Velenja.

Rojstva:

Rodilo se je 23 dečkov in 19 deklic.

Smrti:

Hysen Mahmuti, delavec iz Donje Godance, star 30 let.

**CROATIA
KONCERT**

iz Zagreba

vas vabi v mednarodni zabavni park, ki gostuje na pomožnem igrišču nogometnega kluba Rudar v Velenju do 20. oktobra.

Zabava za mlado in staro.

VABLJENI!**VIZ VELENJE**

Komisija za štipendiranje

RAZPISUJE

za šolsko leto 1981/82 za študij na PA

1 štipendijo — smer glasbena vzgoja

Kandidati naj prijave na obrazcu 1,65 pošljejo na naslov: VIZ Velenje, Vodnikova 3, 63320 Velenje z oznako: Komisiji za štipendiranje.

K prijavi je treba priložiti prošnjo, obrazec 0,12 potrdilo o premoženjskem stanju, fotokopijo zadnjega spričevala in potrdilo o vpisu na ustrezno višjo šolo. Rok za prijavo je 15 dni po objavi. Kandidati bodo o sklepu komisije obveščeni takoj po preteku roka za prijavo.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
Kadrovsko-socialni sektor

Po sklepu razpisne komisije v DSSS z dne 1. 10. 1981 ponovno

RAZPISUJEMO

prosta dela oziroma naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

VODJA SEKTORJA ZA ORGANIZACIJO IN INFORMATIKO

Kandidat je lahko imenovan, če razen splošnih in posebnih pogojev določenih z zakonom izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima končano visoko ali višjo izobrazbo;
- da ima tri leta delovnih izkušenj s področja organizacije in računalništva;
- da pri svojem delu uveljavlja načela samoupravljanja in je moralno politično neoporečen.

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas, mandatna doba pa je štiri leta.

Razpisni rok je 15 dni. Pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev sprejema kadrovsko-socialna služba RSC Velenje, Trg mladosti št. 3.

Prijavljeni kandidati bodo o rezultatih izbire obveščeni v roku 30 dni po preteku razpisa.

gorenjetgo

Tovarna gospodinske opreme, n. sol. o., Velenje
DELAVSKI SVET — TOZD KUHALNI APARATI, n. sol. o., Velenje

RAZPISUJE

prosta dela in naloge individualnega poslovnega organa

VODJA TOZD KUHALNI APARATI

Za vodjo TOZD je lahko imenovan kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakoni, samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori;
- da je moralno politično neoporečen;
- da njegovo dosedanje delo zagotavlja, da bodo doseženi sprejeti cilji TOZD kot celote ob načelu solidarnosti in vzajemnosti;
- da ima srednjo ali višjo izobrazbo;
- da ima 5 let delovnih izkušenj na vodstvenih — odgovornih delih in nalogah.

Izbran kandidat bo imenovan za dobo 4 let.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o strokovnosti in delovnih izkušnjah v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: GORENJE TGO VELENJE, Kadrovski sektor, 63320 Velenje, z oznako „razpis del in nalog vodje TOZD KA“. O izidu imenovanja bodo kandidati obveščeni v roku 45 dni po zaključku roka za prijavo.

Dežurstva**ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE**

Petek, 9. oktobra — dr. Grošelj (dnevni), dr. Žičkar (nočni)

Sobota, 10. oktobra — dr. Zupančič (dežurni), dr. Natek (pom. dežurna)

Nedelja, 11. oktobra dr. Zupančič (dežurni), dr. Natek (pom. dežurna)

Ponedeljek, 12. oktobra — dr. Blatnik (dnevni), dr. Zubarjeva (nočni)

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Sobota, 10. oktobra — dr. Zora Pavlovič, Petra Stanteta 13, Velenje

Nedelja, 11. oktobra — dr. Zora Pavlovič, Petra Stanteta 13, Velenje

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOSTANJ

Četrtek, 8. oktobra — dr. Pirtovšek

Petek, 9. oktobra — dr. Stupar

Sobota, 10. oktobra dr. Stupar

ZAHVALA

Izrekam iskreno zahvalo primariju dr. PUŠNIKU ter strednjemu osebju bolnice Topolšica za vso skrb in nego ob zdravljenju v bolnici.

Posebna zahvala naj velja dr. ROGLJU za skrb ob mojem zdravljenju.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

MATO LAŽETA
iz Žalca

V SPOMIN

V soboto 10. oktobra mineva leto dni, od kar nas je za vedno in mnogo prezgodaj zapustil naš dobri mož in skrbni oče

Franc Potočnik

Hvala vsem, ki se ga spominjate, mu prižigate svečke in obiskujete njegov prerani grob.

Paška vas, 10. 10. 1981

Vsi njegovi!

Ob boleči izgubi ljubega moža, očeta, sina, dedija in brata

**Marjana
Zidarna**

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem znancem in sosedom, vsem, ki ste v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, darovali cvetje ter ga tako številno spremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo kolektivu REK VELENJE za organizacijo pogreba, vence, godbo in pevce ter govornikom tovarišema Semečniku in Trebičniku za ganljive poslovilne besede. Hvala zdravniškemu osebju bolnišnice Slovenj Gradec ter župniku iz Sentilja za opravljen obred.

Vsi njegovi.

gorenje
VELENJE
IN
VRBAS
BANJA LUKA

VAS VABITA NA

SEJEM**V DRUŽBENEM DOMU NA PREVALJAH**

od 10. do 25. oktobra 1981

RAZPRODAJA OPUŠČENEGA PROGRAMA DIV 80**GORENJE IN VRBAS skupaj opremita dvosobno stanovanje novega naselja JAVORNIK!**

Namenu predali nov vrtec

V soseski Šalek II so v torek popoldne predali namenu novo enoto vzgojno varstvenega zavoda, v kateri je dobilo mesta 64 dojenčkov in 150 predšolskih otrok. Objekt katerega investicijska vrednost znaša 450 milijonov dinarjev, gradila pa ga je temeljna organizacija gradbenega dejavnosti Rudnika lignita Velenje, je izredno lep in funkcionalen. Razdeljen je v dva

dela. V prvem delu so štirje oddelki za varstvo dojenčkov (od 8 do 20 mesecev), na drugi strani pa je šest oddelkov za predšolske otroke.

Kadrovsko so v novem vrtcu dobro zasedeni. Imajo štiri sestre za delo v jasličnih oddelkih, šest vzgojiteljic za predšolske oddelke in ustrezno število varuhinj. Delo v vrtcu pa nadzoruje tudi višja

medicinska sestra.

Nova enota ima tudi sodobno opremljeno kuhinjo v kateri pripravljajo hrano za svoje gojence, pa tudi za dojenčke enote Vrtiljak. Polno je ves čas zasedena tudi sodobna pralnica, v kateri zaradi velikega števila plenice dela resnično nikoli ne zmanjka. V novi enoti je tudi sodobno zaklonsko.

Varovanci nove enote so ob otvoritvi pripravili zares prsrčen kulturni program

Delovne akcije

Krepitev medsebojnih vezi

Po opravljeni akciji so se sedanji brigadirji in veterani zbrali na brigadirskem srečanju v Delavskem klubu ter v prijetnem pogovoru ob glasbi ocenili dosedanje delo, izmenjali izkušnje ter se dogovorili za nadaljnje aktivnosti. Z nekaterimi udeleženci srečanja smo tudi pokramljali.

Jože Ferarčič

JOŽE FERARČIČ: »V Velenju sem prišel leta 1955 in sem sodeloval na številnih delovnih akcijah, ki smo jih pripravili v našem mestu. Tako sem med drugim pomagal graditi igrišče, mestni park in kinodvorano. Delo ni bilo lahko, a vendar smo se z veseljem vključevali. Tudi zato, ker ti je le sodelovanje na delovnih akcijah omogočalo pridobitev stanovanj. Mislim, da bi tudi danes lahko organizirali podobne akcije. Marsikdo se namreč ne zaveda koliko truda je bilo vloženega, da je zrastle naše lepote. Zato pogosto tudi premalo pazimo nanj.«

IVAN FINK: »V Velenju sem od leta 1953. Sodelovanje na delovnih akcijah, ki smo jih organizirali ob izgradnji mesta, zame takrat ni bila novost, saj sem se že prej vključeval

in sem pomagal graditi progo Šamac—Sarajevo. Na tem delovišču sem bil tudi dvakrat udarnik. V Velenju pa sem pomagal na vseh pomembnejših delovnih akcijah. Tako sem sodeloval pri regulaciji Pake, pri izgradnji prepotrebne vodovoda ter v akcijah mesto — vas. Ni nam bilo težko po službi še malo zasukati rokave. Bili so pač drugačni časi in ljudje smo bili voljni storiti marsikaj za obnovo in dograditev naše domovine. Tudi v Velenju je bilo z udarniškim delom narejeno veliko, predvsem pa se je krepilo sodelovanje med ljudmi, ki ga danes že kar pogrešamo.«

IVANKA HAISINGER: »Tudi jaz sem sodelovala na večjih delovnih akcijah, ki smo jih po vojni organizirali v naši domovini. Tako sem bila na akciji Samac—Sarajevo, pomagala pa sem tudi pri izgradnji ceste bratstva in enotnosti. V Velenju sem se najbolj vključevala v akcije ob izgradnji osnovne šole Miha. Pintar Toledo, sodelovala pa sem še na nekaterih akcijah urejanja okolja.«

Udeležba na delovnih akcijah je bila za nas, v času po vojni, posebnega pomena in smo z veseljem pomagali. Brez velikega truda vseh občanov tudi Velenje ne bi doživelo tako naglega razvoja kot ga je. Marsikomu smo se morali odreči, sedaj pa smo za vse to bogatejši.«

IVAN ROŠER: »Bil sem že na številnih lokalnih delovnih akcijah, udeležil pa sem se tudi večjih delovnih akcij kot so Kožbana, Šamac—Sarajevo, Kobansko, Lendava, Kras in Brkini. Rad se udeležujem mladinskih delovnih akcij, saj se tu srečujem z vrstniki, sklepam nova znanstva in skupno z drugimi dograjujem bratstvo in enotnost. Mladinske delovne akcije so pomembne tudi zato, ker se na njih

Ivanka Haisinger

mnogi mladi prvič v praksi seznanijo s samoupravljanjem.«

JOŽICA FERENC: »Večkrat sem se že udeležila lokalnih delovnih akcij, lani pa sem bila na zvezni delovni akciji Džerdap 80 v brigadi Elektro in elektronske industrije Jugoslavije. Menim, da so delovne akcije zelo koristne, ne toliko zaradi finančnih rezultatov, saj bi marsikakšno stvar lažje, hitreje in ceneje opravili z ustrezno mehanizacijo, ampak predvsem zaradi povezovanja ljudi, spoznavanja različnih običajev ter krepitve bratstva in enotnosti. Marsikdo se na delovnih akcijah prvič seznanja s »pravim fizičnim delom«, kar mu prav gotovo koristi in ga bogati.«

Mesto Velenje je zelo lepo, vendar pa se mi zdi, da so ljudje vse preveč povezani med seboj in se preveč zapirajo za svoje »plotove«. Prav bi bilo, da bi organizirali več delovnih akcij, na katerih bi urejali okolice hiš in soseske ter se tako spoznavali med seboj.«

Boris Zakošek

Ivan Fink

Ivan Rošer

Jožica Ferenc

Pomembne prednosti

Železniško gospodarstvo je v želji, da bi ugodilo željam potnikov po hitrejši in udobnejši vožnji, že leta 1979 uvedlo Zelene vlake. Da so bili ti vlaki družbeno potrebni se je pokazalo kaj kmalu, o čemer priča med drugim tudi veliko zanimanje gospodarstva in družbeno-političnih organizacij. Pri tem seveda nista izjema niti koroško in celjsko področje. Pred dnevi se je tako uresničila tudi želja našega območja. Zeleni vlak odhaja

iz Titovega Velenja ob 6.30, iz Šmartnega ob Paki ob 6.45, s postajami v Žalcu in Celju pa pripelje v Ljubljano 8.30. Od tam krene ob 15.10 in pride v Šmartno ob 16.54 ter v Titovo Velenje ob 17.10.

Prednosti zelenega vlaka so več kot očitne. Zlasti velik je prihranek pri prevoznih stroških, vlak je opremljen s sodobnimi klimatskimi napravami in ozvočenjem, predvsem pa udobno potovanje

omogoča sodobna oprema. Vozovnice lahko kupite v poslovalnicah Izletnika v Titovem Velenju, Šošanju in Mozirju, lahko jih naročite po telefonu in jih dvignete pred vstopom v vlak. Na vlaku lahko naročite taksi ali renta car vozilo, potniki prejmejo hladne jedi in tople napitke, po naročilu pa tudi druge jedi in pijače. Skratka, prednosti je obilo, zato ni čudno, da je največje zanimanje za vlak pokazalo prav Titovo Velenje.

Srečanje brigadirjev

Tokrat zavihali rokave

Tako bi lahko dejali za sobotno že tradicionalno srečanje mladih brigadirjev in brigadirjev veteranov, ki so se že v jutranjih urah zbrali na Titovem trgu ter položili cvetje k Titovemu spomeniku. Več kot 150 brigadirjev iz delovnih organizacij ter naših osnovnih in srednjih šol, se je nato raz-

delilo v dve skupini. Ena je odšla urejati pešpot na velenjski grad, druga pa je priskočila na pomoč krajanom krajevne skupnosti Konovo pri urejanju okolice njihovega doma družbenopolitičnih organizacij.

S skupnimi močmi so uspešno končali zastavlje-

no nalogo in delovno srečanje popoldan sklenili v Delavskem klubu.

Tu so izvedli kulturni program obenem pa ocenili svoje dosežke na delovnih akcijah v letošnjem letu ter z brigadirji veterani izmenjali marsikatero izkušnjo.

PRODAJALNA CELJSKIH ZLATARN — Ob občinskem prazniku smo v Velenju dobili nov trgovski lokal celjskih zlatarn, ki ga je ta kolektiv s priložnostno slovesnostjo predal namenu v sredo dopoldne. Obljubljajo, da bodo v tej prijetni prodajalni v središču Velenja nudili zares bogat izbor svojih izdelkov. Prodajalno so uredili tako, da si jo je zares vredno ogledati.